

Liahona

Pioneerit – heidän
sankarillinen elämänsä,
meidän uskon
perintömme, s. 20, 28

**Kaksitoista apostolia – maailmanlaajuinen
kutsumus ja henkilökohtainen palvelutehtävä,
s. 12**

Voita epävarmuus,
yksi palvelutehtävä
kerrallaan, s. 22

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Bangalore Intia

Kirkko Intiassa – muutamia faktoja:

1

temppeli raken-
taan Bangaloreen

kirkon jäseniä

13 570

43

seurakuntia (Convent
Roadin seurakun-
nan kirkkorakennus
näkyvissä kuvassa
keskellä alhaalla)

lähetyskenttiä

2

5

Intian kieliä, joilla
Mormonin kirja tai
osa siitä on julkaistu

merkittäviä Intiassa
puhuttuja kieliä

22

1851

Useita ihmisiä kastetaan ja
pieni lähetysseurakunta aloit-
taa toimintansa Kalkutassa.

1993

Bangaloren lähetyskenttä perus-
tetaan, ja siellä on 1 150 jäsentä
13 lähetysseurakunnassa.

2007

New Delhin lähetyskenttä
perustetaan.

2012

Presidentti Dallin H. Oaks
järjestää ensimmäisen vaaran
Hyderabadissa.

Kuinka voimme
kirkossa luoda kult-
tuurin, jossa kaikki
otetaan mukaan?

8

Ratkaisevan tärkeänä syynä on taivas

Minulla oli harvinainen etuoikeus haastatella kahdentoista apostolin koorumin jokaista jäsentä kirjoittaakseni pyhästä apostolin tehtävästä (ks. "Me olemme todistajia", s. 12).

Kun olin käynyt tapaamassa presidentti M. Russell Ballardia, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaa presidenttiä, loin vielä kerran katseen hänen toimistoonsa. Hän istui työpöytänsä ääressä kirjoittamassa yleiskonferenssipuhetta. Hän on kirkon pisimpään palvellut johtava auktoriteetti – hänet hyväksyttiin seitsemänkymmenen ensimmäiseen koorumiin vuonna 1976. Hän näytti yhtä aikaa väsyneeltä ja tarmokkaalta. "Mitä sinulle kuuluu?" hän oli juuri kysynyt minulta ja sen jälkeen neuvonut ystävällisesti: "Älä aja itseäsi loppuun." Koska tämän lausui henkilö, joka on vastaanottanut kutsun kirjaimellisesti kuluttaa itsensä loppuun Herran palveluksessa, niillä sanoilla oli minulle suuri merkitys.

Kaksitoista apostolia kutsutaan "[johtamaan kirkon] kaikkia asioita kaikkien kansakuntien keskuudessa" (OL 107:33). Mutta kun on heidän luonaan, heidän huomionsa siirtyy maailmanlaajuisesta kirkosta heidän edessään olevaan henkilöön. Ennen kuin he aloittivat kutsumuksessaan, heillä oli maailman suuresti arvostama asema, ja silti kun lähdin heidän toimistoistaan, heitä kuvailevat sanat olivat aina samat – nöyrä ja ystävällinen.

"Kysyn toisinaan itseltäni: 'Miten ihmeessä olen tässä näiden suurten miesten keskuudessa?'" Presidentti Ballard kertoi minulle. Sitten hän todisti: "Ratkaisevan tärkeänä syynä on taivas." Toivon, että nautit tästä kurkistuksesta apostolin tehtävään.

Sarah Jane Weaver
Church Newsin toimittaja

Me olemme todistajia –
kaksitoista apostolia tänä aikana

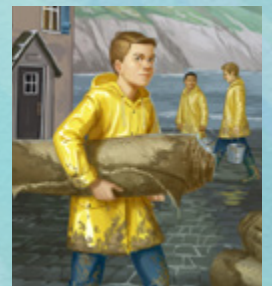
*Sarah Jane Weaver ja
Jason Swensen*

12

Pioneeriemme jatkuva
perintö

20

Palvelemisen
pyhempi malli

Vanhin Patrick Kearon

22

5 Uskonto – siunauksena elämässämme ja yhteiskunnassamme

Uskonto vaikuttaa paitsi meidän henkeemme myös meidän yhteiskuntaamme, terveyteemme ja ihmissuhteisiimme.

6 Henkilökuvia uskosta: Iona Wikaira – Kaikohe, Uusi-Seelanti

Iona on huomannut, miten tärkeää on säilyttää tasovaatimuksensa. Vapahtajaan keskittyessään hän pystyy olemaan maltillinen.

8 Palvelutyön periaatteita:

Kuinka voimme kirkossa luoda kulttuurin, jossa kaikki otetaan mukaan?

Kun ylläpidämme mukaan ottamisen asennetta, me voimme muuttaa niiden elämää, jotka saattavat olla yksinäisiä.

12 Me olemme todistajia – kaksitoista apostolia tänä aikana

Sarah Jane Weaver ja Jason Swensen

Nykypäivän apostolit kertovat ajatuksiaan pyhästä kutsumuksestaan.

20 Pioneeriemme jatkuva perintö

Kuinka voi kunnioittaa pioneeriperintöä ja jatkaa sitä?

22 Palvelemisen pyhempi malli

Vanhin Patrick Kearon

Palveleminen on yksi kirkon jäseniä määrittävä piirre. Katso, kuinka voit vahvistaa kykyäsi palvella muita.

28 Kootkaa komppania

Tässä ennakoon julkaistavassa otteessa, joka on kirjasarjan *Pyhät* kirjasta 2, kirkon varhaiset jäsenet valmistautuvat muuttamaan länteen.

32 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa

Naisen lupauksesta lapselle tulee siunaus; rukous tuo rauhaa perheen koettelemuksen keskelle; häiritsevä hetki vaihtuu suloiseksi; miehen sisukkuus johtaa valaistumiseen.

36 Omavaraisuuden siunauksia:

Kuusi vaihetta työpaikan saamiseen

Bruno Vassel III

Kuusi yksinkertaista vaihetta siihen, kuinka löytää ja saada omia taitoja vastaava työpaikka.

Nopeaa luettavaa

Kannessa
Kristus asettaa
kaksitoista apostolia,
Harry Anderson.

Osastot

Nuorille aikuisille

42

Lähetystyöstään **etuajassa** **palanneiden** henkilökohtaiset kokemukset osoittavat, että tästä siirtymävaiheesta voi selviytyä **Vapahtajan avulla**.

Nuorille

50

Nuorukainen tarvitsee Herran apua päästäkseen korkeakouluun; **työ on ilo**, ei taakkaa; sinä voit **olla Kristuksen todistaja**; erämaasta tulee hengellinen turvapaikka; kirje on paras lahja; ja **mitä löydät Mormonin kirjasta**.

Lapsille

Ystävä

Opi **kertomaan evankeliumista** rakkaudella. Lue Kambodžassa asuvista jäsenistä. Päätä, **mitä kristittyinä olemisen tarkoittaa** sinulle.

VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ERIKOISARTIKKELIT

Lannistumisen voittaminen

Omavaraisuuspalvelut

Elämä on täynnä haasteita. Mutta aina löytyy keino saada jälleen iloa ja toivoa.

Näin tuet lähetyssaarnaajia, jotka palaavat kotiin etuajassa

Kevin Theriot, FT

Etujassa kotiin palannut lähetyssaarnaaja tarvitsee rakkauttamme ja ymmärtämystämme.

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.lds.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai tehdä lahjatilauksen
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksiä ja palautteita sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Lähetä uskoa vahvistavia kertomuksiasi sivustolla liahona.lds.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

HEINÄKUU 2019, 71. VUOSIKERTA,
NUMERO 7

LIAHONA 18607 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Randy D. Funk

Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Camila Castrillón

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja:

J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot: Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään

asiakaspalveluun: Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rckstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut

verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompssia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian,

armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahiilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdu, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa Liahonasta henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa.

Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: July 2019 Vol. 71 No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

USKONTO – siunauksena elämässämme ja yhteiskunnassamme

Usko ja uskonto ovat olennainen osa identiteettiämme. Meidän uskomme ja uskonto yleensäkin vaikuttaa jokapäiväiseen elämäämme. Lukuisissa tutkimuksissa, joissa on tarkasteltu kristillisiä uskontokuntia ja muita uskontoja, on huomattu, että uskovat ovat terveempiä ja he todennäköisemmin ovat avuksi omista yhteisöistään. Tässä esitetyt tutkimustulokset ovat vain ote niistä monista tavoista, joilla uskonto parantaa elämäämme:

Ihmissuhteet

VIITTEET

1. Ks. Arthur C. Brooks, *Gross National Happiness: Why Happiness Matters for America – and How We Can Get More of It*, 2008, s. 52.
2. Ks. Rodney Stark, *America's Blessings: How Religion Benefits Everyone, Including Atheists*, 2012, s. 4.
3. Ks. Robert D. Putnam, *Bowling Alone*, 2000, s. 66–67.
4. Tyler J. VanderWeele, "Does Religious Participation Contribute to Human Flourishing?", *Big Questions Online*, 14. tammi-kuuta 2017, bigquestionsonline.com.
5. Stark, *How Religion Benefits Everyone*, s. 4.
6. Brooks, *Gross National Happiness*, s. 48.
7. Ks. Andrew Sims, *Is Faith Delusion? Why Religion is Good For Your Health*, 2009, s. 220.
8. Ks. Stark, *How Religion Benefits Everyone*, s. 4, 106–107, 111.

USKOVAT IHMISET:

▶ OVAT TODENNÄKÖISEMMIN NIITÄ, JOTKA TEKEVÄT VAPAAEHTOISTYÖTÄ¹, LAHJOITTAVAT HYVÄN-TEKEVÄISYYTEEN² JA LIITTYVÄT KERHOIHIN JA RYHMIIN³.

▶ LUOVAT TERVEHENKISEMPIÄ "SOSIAALISIA SUHTEITA JA VAKAAMAN AVIOLIITON" SEKÄ LAAJOJA SOSIAALISIA VERKOSTOJA.⁴

▶ "OVAT TODENNÄKÖISEMMIN NIITÄ, JOTKA SOLMIVAT AVIOLIITON, JA EPÄTODENNÄKÖISEMMIN NIITÄ, JOTKA EROAVAT, [JA HE] ILMAISEVAT SUUREMPAA TYYTYVÄISYYTTÄ PUOLISOONSA"⁵.

▶ "SANOVAT KOLME KERTAA TODENNÄKÖISEMMIN – – OLEVANSA HYVIN ONNELLISIA"⁶.

▶ KÄRSIVÄT MUITA VÄHEMMÄN MASENUKSESTA JA AHDISTUKSESTA.⁷

▶ ELÄVÄT YLEENSÄ SEITSEMÄN VUOTTA PIDEMPÄÄN KUIN IHMISET, JOTKA EIVÄT OLE USKONNOLLISIA.⁸ ■

Yhteiskunta

Terveys

Iona Wikaira

Kaikohe, Uusi-Seelanti

Vaikka Iona joutuu vankilatyöntekijänä kohtaamaan haasteita, niin usko Jeesukseen Kristukseen antaa hänelle voimaa ja auttaa häntä pysymään tyynenä.

CHRISTINA SMITH, VALOKUVAAJA

Olen huomannut, että kun ihmiset työympäristössäsi tietävät, että olet kirkon jäsen, he kunnioittavat sinua ja kirkkoa nähdessään, ettet anna tasovaatimustesi laskea ympäristösi vuoksi. Siitä syystä minulle on tärkeää pyrkiä olemaan hyvänä esimerkkinä myöhempien aikojen pyhästä.

Joka tilanteessa ajattelen: "Kuinka Vapahtaja haluaisi minun toimivan?" tai "Kuinka Hän haluaisi minun selvittävän tämän?" Kaikissa kokemuksissani yritän pitää huolen siitä, että tekoni kuvastavat sitä, mitä Vapahtaja tekisi. Tämä auttaa minua säilyttämään malttini ja olemaan paljon tyynempi rankan työympäristön kaikessa kaaoksessakin.

OPI LISÄÄ

Presidentti Thomas S. Monson (1927–2018) opetti, miten tärkeää on olla esimerkkinä kaikille ympärillämme, ks. osoitteessa lds.org/go/7197.

Lisää Henkilökuvia uskosta -artikkelisarjan kertomuksia on osoitteessa lds.org/go/18.

Palvelutyön periaatteita

Kuinka voimme kirkossa luoda kulttuurin, jossa kaikki otetaan mukaan?

Kun seurakunnissamme katselemme ympärillemme, näemme ihmisiä, jotka näyttävät helposti sopivan joukkoon. Emme kuitenkaan tule ajatelleeksi, että niidenkin joukossa, jotka näyttävät sopivan joukkoon, on monia, jotka tuntevat ulkopuolisuutta. Esimerkiksi eräässä tutkimuksessa kävi äskettäin ilmi, että miltei puolet aikuisista Yhdysvalloissa kertoo tuntevansa yksinäisyyttä, ulkopuolisuutta tai olevansa erillään muista.¹

On tärkeää tuntea kuuluvansa joukkoon. Se on inhimillinen perustarve, ja kun tunnemme jääneemme ulkopuolelle, se tekee kipeää. Ulkopuolelle jääminen voi aiheuttaa surun tai vihan tuntemuksia.² Kun emme tunne kuuluvamme joukkoon, meillä on taipumus etsiä paikkaa, jossa tunnemme olomme kotoisammaksi. Meidän täytyy auttaa kirkossa kaikkia tuntemaan, että he kuuluvat joukkoon.

Otamme muita mukaan Vapahtajan tavalla

Vapahtaja oli täydellinen esimerkki muiden arvostamisesta ja mukaan ottamisesta. Kun Hän valitsi apostolinsa, Hän ei kiinnittänyt huomiota asemaan, vaurauteen tai yleisiin ammatteihin. Hän arvosti samarialaista naista kaivolla ja todisti tälle omasta jumalallisuudestaan välittämättä siitä, kuinka juutalaiset halveksivat samarialaisia (ks. Joh. 4). Hän katsoo sydämeen eikä Hän erottele ihmisiä (ks. 1. Sam. 16:7; OL 38:16, 26).

Vapahtaja on sanonut:

”Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne.

Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne.” (Joh. 13:34–35.)

Mitä me voimme tehdä?

Toisinaan on vaikea huomata, jos joku tuntee itsensä ulkopuoliseksi. Useimmat ihmiset eivät sano sitä – eivät ainakaan kovin selvästi. Mutta rakastavan sydämen ja

Pyhän Hengen johdatuksen avulla sekä pyrkessämme tiedostamaan näitä asioita voimme tunnistaa, kun joku ei tunne kuuluvansa joukkoon kirkon kokouksissa ja toiminnoissa.

Mahdollisia merkkejä siitä, että joku tuntee jääneensä ulkopuoliseksi:

- sulkeutunut kehon kieli, kuten kädet puuskassa tai alaspäin luotu katse
- istuu huoneen takaosassa tai yksin
- ei käy kirkossa tai käy kirkossa epäsäännöllisesti
- lähtee kokouksista tai toiminnoista varhain
- ei osallistu keskusteluihin tai oppiiheisiin.

Nämä voivat olla merkkejä muistakin tuntemuksista, kuten ujoudesta, ahdistuksesta tai epämukavasta olost. Jäsenet voivat tuntea olevansa ”erilaisia”, kun he ovat uusia kirkon jäseniä, ovat toisesta maasta tai kulttuurista tai ovat kokeneet hiljattain traumaattisen elämänmuutoksen kuten avioeron, perheenjäsenen kuoleman tai paluun lähetystyöstä etuajassa.

Olipa syy mikä tahansa, meidän ei pidä epäröidä auttaa rakastaen. Se, mitä sanomme tai mitä teemme, voi luoda ilmapiirin, jossa kaikki ovat tervetulleita ja kaikkia tarvitaan.

KERRO KOKEMUKSISTASI

Lähetä meille kokemuksiasi, kun olet palvellut muita tai kun sinua on palveltu. Lähetä kertomuksesi sivustolla liahona.lds.org napsauttamalla ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta].

Tapoja ottaa mukaan ja olla lämminhenkinen

- Älä istu kirkossa aina samojen ihmisten parissa.

- Ota muita mukaan keskusteluihin.

- Mieti kaikessa rauhassa, mitä oikeastaan tarkoittaa se, että kirkko on kaikkia varten riippumatta heidän eroavuuksistaan. Kuinka voimme tehdä tästä todellisuutta?

- Kutsu muita mukaan omaan elämääsi. Voit ottaa heitä mukaan toimintoihin, joita jo suunnittelet.

- Ilmaise rakkautta ja esitä vilpittömiä kehuja.

- Ole ystävä, vaikka joku ei vastaisikaan odotuksiasi.

- Kun huomaat jossakussa jotakin ainutlaatuista, ole kiinnostunut siitä sen sijaan että sivuuttaisit sen tai välttelisit sitä.

- Etsi yhteisiä kiinnostuksenkohteita ja rakenna niiden pohjalle.

- Katso ohi ihmisen ulkoisen olemuksen, jotta näet hänen todellisen sisimpänsä. (Lisää tästä aiheesta on artikkelissa ”Palvelutyö on sitä, että näkee muut siten kuin Vapahtaja”, *Liahona*, kesäkuu 2019, s. 8–11.)

Mukaan ottaminen siunasi

Christl Fechter muutti toiseen maahan sodan revittyä rikki hänen kotimaansa. Hän ei osannut puhua kieltä hyvin eikä hän tuntenut ketään uudessa naapurustossaan, joten alussa hän tunsikin olevansa erillään muista ja yksin.

Kirkon jäsenenä hän keräsi rohkeutensa ja alkoi osallistua uuden seurakuntansa toimintaan. Hän tunsikin huolta siitä, että hänen vahva korostuksensa saisi aikaan sen, etteivät ihmiset halua puhua hänen kanssaan, tai että häntä arvosteltaisiin sen perusteella, että hän oli naimaton nainen.

Mutta hän tapasi muita, jotka eivät kiinnittäneet huomiota hänen eroavuuksiinsa vaan toivottivat hänet tervetulleeksi ystävien yhteisönsä. He ojensivat kätensä rakastaen, ja pian hän huomasi auttavansa innokkaasti erään Alkeisyhdistyksen luokan opettamisessa. Lapset toimivat suurenmoisena esimerkkinä muiden hyväksymisestä, ja tunne siitä, että häntä rakastetaan ja tarvitaan, vahvisti hänen uskoaan ja omalta osaltaan herätti hänen elinikäisen omistautumisensa Herralle.

Aina ei ole helppo tuntea oloaan mukavaksi sellaisten ihmisten parissa, jotka ovat erilaisia kuin me itse. Mutta harjoituksen myötä opimme paremmin arvostamaan eroavuuksia ja olemaan kiitollisia kunkin henkilön antamasta ainutlaatuisesta panoksesta. Kuten vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, eroavuutemme voivat omalta osaltaan tehdä meistä paremman, onnellisemman kansan: ”Tulkaa, auttakaa meitä rakentamaan ja vahvistamaan parantumisen, ystävällisyyden ja armeliaisuuden ilmapiiriä kaikkia Jumalan lapsia kohtaan.”³ ■

VIITTEET

1. Ks. Alexa Lardieri, ”Study: Many Americans Report Feeling Lonely, Younger Generations More So”, *U.S. News*, 1. toukokuuta 2018, usnews.com.
2. Ks. Carly K. Peterson, Laura C. Gravens ja Eddie Harmon-Jones, ”Asymmetric Frontal Cortical Activity and Negative Affective Responses to Ostracism”, *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, 6. vsk., nro 3 (kesäkuu 2011), s. 277–285.
3. Dieter F. Uchtdorf, ”Uskokaa, rakastakaa, toimikaa”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 48.

LUE LISÄÄ

Lisää ideoita on artikkelissa ”Me pystymme parempaan: Toivota muut tervetulleiksi laumaan”, *Liahona*, syyskuu 2017.

TOTEUTA KÄYTÄNNÖSSÄ

Sisar Linda K. Burton, entinen Apuyhdistyksen ylijohtaja, opetti: ”Ensin huomaa, sitten palvele” (*Liahona*, marraskuu 2012, s. 78). Tämän neuvon noudattaminen voi auttaa meitä luomaan seurakuntia, joissa jokainen otetaan mukaan ja jokaista tarvitaan. Tässä on mietittäväksi muutamia lisäideoita:

- Kun astumme kirkkorakennukseen, voimme **katsella ympärillemme ja havainnoida**, kenet Herra haluaisi meidän tuovan ystäväpiiriimme sinä päivänä.
- Toisinaan välttelemme niitä, jotka ovat erilaisia kuin me itse tai joilla on meneillään vaikea aika, koska pelkäämme sanovamme jotakin väärin. Tämä voi saada heidät tuntemaan olevansa erillään ja miettimään, miksei kukaan puhu heille. **Istu heidän viereensä, ilmaise rakkautta ja esitä vilpittömiä kysymyksiä.** Kysy heiltä, miten he kokevat haasteensa ja kuinka voit auttaa.
- Kun pidämme puheita ja opetamme sunnuntain oppiaiheita, voimme tehdä valinnan **käyttää esimerkkejä, jotka osoittavat, että yksilöt ja perheet monissa eri tilanteissa** voivat elää evankeliumin mukaan ja nauttia sen siunauksista.
- Se, että opettajat **ottavat mukaan jäseniä, jotka ovat eri-ikäisiä, eri kansallisuuksista ja perhetilanteista**, voi suuresti siunata luokan jäseniä. Meillä on paljon opittavaa monilta uskollisilta kirkon jäseniltä, joilla on erilaisia kokemuksia kuin meillä itsellämme.
- Opettaja voi luoda turvallisen ympäristön, jossa kaikki voivat kertoa kokemuksistaan elää evankeliumin mukaan. Aina kun joku esittää jonkin kommentin, opettaja voi **reagoida esitettyyn asiaan myönteisesti**. Silloin on todennäköisempää, että luokan jäsenet tuntevat varmuutta ja halua kertoa ajatuksiaan.

Me olemme todistajia – kaksitoista apostolia tänä aikana

Nykypäivän apostolit kertovat ajatuksiaan pyhästä kutsumuksestaan.

Sarah Jane Weaver ja Jason Swensen

Kirkon uutisia

Niiden 189 vuoden aikana, jotka ovat kuluneet Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon perustamisesta, 102 miestä on kutsuttu palvelemaan kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä. Vaikka Herra on sittemmin ohjannut monia muutoksia kirkossa, niin apostolin perusvelvollisuudet pysyvät samoina.

Temppeliaukion lähellä sijaitsevassa toimistossaan presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, kertoi apostoleille annetusta hengellisestä toimeksiannosta todistaa Vapahtajasta kaikkialla maailmassa, heidän erityisestä yhteydestä lähetyssaarnaajiin ja joistakin yleisistä väärinkäsityksistä, jotka koskevat apostolien tehtävää olla ”apostoli, näkijä ja ilmoituksensaaja”. Kun presidentti Ballardilta kysyttiin, olisiko muita kahdentoista apostolin koorumin jäseniä, joiden kanssa hän suosittelisi puhumaan heidän pyhästä kutsumuksestaan osana tätä artikkelia, hän vastasi viipymättä: ”Kyllä. Heidän kaikkien.”

Olla vastaanottavaisia

Nykypäivän apostolien edessä on valtavia haasteita. He palvelevat maailmanlaajuisia kuulijakuntia, joita koettelevat poliittiset levottomuudet, perheiden hajoaminen, sosiaalisen median hellittämättömät paineet ja taloudellinen epävarmuus. On tärkeää, että apostolit ymmärtävät niitä haasteita ja olosuhteita, joita jäsenet kohtaavat.

Kirkon johtajina apostolien täytyy oppia tuntemaan ihmisiä ja heidän olosuhteitaan pystyäkseen palvelemaan heitä paremmin.

”Meidän pitää saada tietoa niistä asioista, jotka vaikuttavat ihmisten elämään”, sanoo vanhin Ulisses Soares. ”Apostolien pitää jatkuvasti oppia, kysellä sekä vastaanottaa innoitusta ja ilmoitusta.”

Niin tärkeää kuin onkin olla vastaanottavainen sille, mitä jäsenet kohtaavat, niin vieläkin tärkeämpää on se, että apostolit kuuntelevat tarkasti Jumalan ohjaavaa ääntä ja ovat vastaanottavaisia Herran tahdolle, sanoo presidentti Ballard. ”Tämä on Herran kirkko, ja tärkeimpänä haasteenamme on varmistaa, että olemme vastaanottavaisia sille, kuinka Hän haluaisi meidän johtavan valtakuntaansa täällä maan päällä”, presidentti Ballard sanoo.

Erityistodistajia

Kun kukin apostoli puhuu kutsumuksestaan, käy nopeasti ilmi, että hallinnolliset asiat eivät ole heidän ensisijaisena huolenaan. Heidän tärkein vastuunsa on täsmälleen sama kuin se on aina ollut – heidän on määrä olla ”Kristuksen nimen erityisiä todistajia koko maailmassa” (ks. OL 107:23).

Vapahtajan viimeinen ohje apostoleilleen (ks. Matt. 28:19–20) oli mennä ja ”opettaa, todistaa, kastaa sekä rakentaa ja vahvistaa Hänen kirkkoaan”, sanoo presidentti Ballard.

Tänä päivänä apostolin toimeksianto ei ole muuttunut. ”Ennen kaikkea, koko ajan, me olemme Herran Jeesuksen Kristuksen elävän todellisuuden todistajia”, sanoo vanhin David A. Bednar. ”Emme ole hallinnollisia johtajia, olemme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin julistajia.”

Apostolien tehtävänä on ”olla matkustavia todistajia”, jotka menevät ”koko maailmaan”, sanoo vanhin Jeffrey R. Holland. ”Haluamme, että maantieteellisesti katsottuna tämän kirkon syrjäisinkin yksikkö tuntee, että sillä on hyvin läheinen yhteys Herran profeettaan”, hän sanoo. ”Usein sanotaan: ’Kirkko tekee maailmasta hyvin pienen.’ Toivomme, että näin on aina, mitä tulee apostoliseen yhteyteen.”

Tavoittaa jokainen vaarna

Vanhin Quentin L. Cook selittää, että aina neljän vuoden kuluessa kirkon joka ainoa vaarna, piiri ja seurakunta saa kokea sen, että kahdentoista koorumin jäsen tulee tapaamaan sen johtohenkilöitä – ja kouluttamaan heitä profeetan tähdentämissä tehtävissä.

”Johtohenkilöille pidettyjen konferenssien ansiosta olemme voineet täyttää opillisen tehtävämme vahvistaa kirkkoa ja johtaa sen kaikkia asioita kaikkien kansakuntien keskuudessa [ks. OL 107:34] ensimmäisen presidenttikunnan johdolla”, hän sanoo.

Kahdentoista apostolin koorumin jäsenten kertomat runsaat, syvällisen opettavat kokemukset yhdessä opastavat näitä paikallisia johtohenkilöitä, kun he tekevät tärkeitä päätöksiä kannustaakseen ja tukeakseen jäseniä selviytymään haasteistaan, vanhin Bednar sanoo.

”Kun käymme eri paikoissa, tunnemme jäsenten hyvyyden”, sanoo vanhin Gerrit W. Gong. ”Kuulemme kokemuksia

ja opimme asioita, jotka auttavat meitä koorumina yhdessä neuvotellessamme ymmärtämään, mitä tapahtuu eri puolilla maailmaa ja erilaisissa ryhmissä kirkon sisällä.”

Matkustaminen johtohenkilöiden konferensseihin ”antaa meille mahdollisuuden toimia yhdessä erinomaisten, sydämelisten ihmisten parissa”, sanoo vanhin Cook. ”Menemme heidän koteihinsa, ja meillä on tilaisuus palvella heitä. – Juuri pyhien palveleminen koskettaa sydäntämme syvällisimmin. Me teemme sitä Pyhän Hengen ja Vapahtajan johdattamina sekä sen tiedon avulla, jota olemme oppineet kokemusten kautta – jotkin liian pyhiä kerrottavaksi”, hän sanoo.

Kohteena yksittäiset henkilöt

Presidentti Ballard on palvellut 43 vuotta johtavana auktoriteettina ja palvelee nyt neljättä vuosikymmentä kahdentoista apostolin koorumissa. Hänen velvollisuutensa ovat vieneet hänet useimpiin maailman maihin, jolloin hän on saanut palvella lukemattomia jäseniä ja lähetyssaarnaajia kasvoista

Sana apostoli tulee kreikankielisestä sanasta, joka tarkoittaa 'tulla lähetetyksi'. Kuten varhaisten apostolien kohdalla, Vapahtaja lähettää yhä apostolinsa "kaikkialle maailmaan" (Mark. 16:15–16).

ylimääräistä aikaa jokaiseen toimintaan elämässään, jotta hän voi tervehtiä kirkon jäseniä ja muita. "Kyse ei ole minusta", hän sanoo. "Kyse on kunnioituksesta ja arvostuksesta, jota tämän kirkon jäsenet tuntevat apostolinvirkaa kohtaan."

Vanhin Rasband kertoo, että kun hänet asetettiin apostolinvirkkaan, häntä ohjattiin: "Asetamme sinut olemaan Kristuksen nimen erityisenä todistajana koko maailmassa – – kaikkina aikoina ja kaikissa oloissa." Nuo sanat sisältyivät asettamiseeni: 'kaikkina aikoina ja kaikissa oloissa'."

Tärkeä suhde

Apostoleilla ja kirkon yli 70 000 kokoaikaisella lähetyssaarnaajalla on pyhä, jopa toisistaan riippuvainen yhteys.

Sana *apostoli* tulee kreikankielisestä sanasta, joka tarkoittaa 'tulla lähetetyksi', selittää vanhin Dale G. Renlund. Ajatelkaa Vapahtajan määrittelemää tehtävää muinaisille apostoleilleen: "Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka sen uskoo ja saa kasteen, on pelastuva." (Mark. 16:15–16.)

Sitä tehtävää noudattaen kaksitoista apostolia tekevät vanhurskaasti lähetystyötä ja jakavat evankeliumin sanomaa, sanoo presidentti Ballard.

Muinaisen Paavalin tavoin nykyajan apostolit delegoivat rukoillen velvollisuuksiaan kertoa evankeliumista muille. Ja apostolien tavoin lähetyssaarnaaja lähetetään kaikkialle maailmaan opettamaan Kristuksen evankeliumia. "Nimenomaan kaksitoista apostolia, jotka käyttävät heillä olevia avaimia, osoittavat lähetyssaarnaajat lähetyskentille", kertoo vanhin Bednar. "Ja niinpä me lähetämme heidät."

Herra pysyy lähetystyön ohjaavana johtajana. Hän antaa valtuuden eläville apostoleilleen, joille annetaan tehtävä palvella eri aikoina lähetystyön johtavassa neuvostossa välittämässä Hänen toiveitaan kentällä palveleville kokoaikaisille lähetyssaarnaajille. Sellaiset hallinnolliset velvollisuudet ovat enemmän kuin pelkästään "organisaation pyörittämistä", sanoo vanhin Bednar. Apostoleilla on pappeuden avaimet Israelin kokoamiseksi. "Me valvomme ja ohjaamme työtä

kasvuihin. Miljoonat ovat kuunnelleet hänen yleiskonferenssi-puheitaan ja hartaustilaisuuspuheitaan. Mutta vaikka hänellä on maailmanlaajuinen vastualue, Pyhä Henki suo hänen päästä yhteyteen yksittäisten henkilöiden kanssa ja siunata heitä. Tämä ilmeinen paradoksi on Vapahtajan tapa toimia, hän sanoo. "Saan toisinaan kirjeen, jossa joku sanoo: 'Olin kokouksessa, ja sinä sanoit jotakin, mikä muutti elämäni.' Se on Pyhän Hengen voimaa. Herra johdattaa kirkkoaan yksilötasolla."

"Lukematon määrä sydämellisiä, yksinkertaisia kokemuksia kirkon jäsenten parissa kaikkialla maailmassa" luonnehtii apostolin palvelutehtävää, vanhin Bednar sanoo. "Herra lähettää kahdentoista koorumin jäsenen tiettyihin paikkoihin tiettyinä ajankohtina, jolloin kohtaamme uskollisia myöhempien aikojen pyhiä ja muita, jotka usein kamppailevat tai tarvitsevat lohtua ja varmuutta. Jumala järjestää ne kanssa-käymiset", sanoo vanhin Bednar.

Vanhin Ronald A. Rasband kertoo, että saatuaan kutsun apostolinvirkkaan hän on oppinut, että hänen pitää varata

Presidentti Ballard Espanjassa

Vanhin Holland Englannissa

Vanhin Uchtdorf Venäjällä

hengellisesti, jotta sitä tehdään sillä tavoin, kuin Herra haluaa sitä tehtävän”, hän sanoo.

Vanhin Dieter F. Uchtdorf on puheenjohtaja kirkon lähetystyön johtavassa neuvostossa. Hänen kirjoituspöydällään on pieni pronssiveistos lähetysaarnajaparista, joka on kuvattu polkemassa kiivaasti polkupyörillään, kenties kiiruhtamassa opettamaan jotakuta. Aina kun hän tarkastelee sitä pronssiveistosta, se toimii muistutuksena apostolien ja lähetysaarnajien välisestä rikkomattomasta yhteydestä. ”Jokainen niistä 70 000 lähetysaarnajasta suorittaa pyhää palvelutehtävää ja on saanut Jumalan profeetalta tullessa kirjeessä kutsun Herralta toimia Vapahtajan edustajana. He ovat kahdentoista apostolin käsien jatke.”

”Tapaamme heitä aina kun meillä on aikaa”, presidentti Ballard sanoo. ”Annamme heidän esittää kysymyksiä. Yritämme auttaa heitä löytämään, opettamaan, kastamaan ja vahvistamaan taivaallisen Isämme lapsia.”

Yhteistyötä tehden kumpikin ryhmä lähetetään jakamaan evankeliumin hyvää sanomaa kaikkialle maailmaan. ”Näemme kokoaikaiset lähetysaarnajat kumppaneinamme”, sanoo vanhin D. Todd Christofferson.

Väärinkäsityksiä

Vaikka jotkut ulkopuoliset tarkkailijat saattaisivat ajatella, että kirkkoa johdetaan kuin yhtiötä, apostolinvirka ”ei ole samanlaista kuin se, että toimii liikeyrityksen johtoportaan jäsenenä. Se on hyvin erilaista”, sanoo vanhin Gary E. Stevenson. ”Herran Jeesuksen Kristuksen apostolin rooli on tosiasiaa palvelutehtävä, paimenen tehtävä.” Tehtävä olla Jeesuksen Kristuksen todistajana koko maailmalle ”vaikuttaa meihin ja määrittää meitä”.

Vanhin Neil L. Andersen sanoo, että kahdentoista apostolin

koorumiissa ei ole mitään eripuraa, käytäväpolitiikkaa tai vaikutusvallan keskittymistä. On ”eriäviä mielipiteitä”, mutta ”ei egoja”.

Herra tuo yhteen monia ihmisiä eri ammateista ja taustoista, vanhin Andersen sanoo. Mutta ”he ovat samanlaisia todistuksensa Vapahtajasta ja nöyryydessään. He eivät tavoittele asemaa. He eivät yritä olla huoneen älykkäin henkilö. Herra voi toimia sen pohjalta. En ole koskaan nähnyt kenenkään [kahdentoista apostolin] osoittavan suuttumusta, enkä ole koskaan nähnyt kenenkään väheksyvän ketään muuta.”

Nöyryys luonnehtii apostolinvirkaa, sanoo vanhin Uchtdorf. Heidän kutsumuksensa saa aikaan sen, että heidän tunnustetaan miltei kaikkialla, mihin he matkustavatkin, ”mutta tiedämme, ettei kyse ole meistä – kyse on Hänestä. Me edustamme Häntä. – Kyse on Hänen suuruudestaan.”

Meidät kaikki on kutsuttu palvelemaan

Kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen Vapahtaja opetti opetuslapsiaan 40 päivän ajan ja nousi sitten taivaaseen.

Vanhin Christofferson Meksikossa

Vanhin Bednar Perussa

Vanhin Cook Argentiinassa

Koska kahdentoista apostolin koorumiin jäi tyhjä paikka – Juudas Iskariotin kavalluksen ja kuoleman vuoksi – koorumin jäsenet kokoontuivat anomaan Herralta.

Ehdotettiin kahta miestä, Mattiasta ja Barsabbasta, ja apostolit rukoilivat, että Herra ilmoittaisi, ”kumman näistä kahdesta olet valinnut – –, ja arpa lankesi Mattiakselle. Näin hänet valittiin ja liitettiin kahdentenatoista apostolien joukkoon.” (Ks. Ap. t. 1:23–26.)

Silloin ja nykyään ”tuleminen kutsutuksi apostoliksi ei ole suoritus tai saavutus”, selittää vanhin Renlund. ”Se ei ole kutsumus, joka ansaitaan. Apostolien tekojen luvussa 1 Jumala valitsi Barsabbaan sijaan Mattiaksen. Jumala ei ole kertonut meille syytä siihen. Mutta meidän pitää tietää, että Barsabbaan Vapahtajaa ja Hänen ylösnousemustaan kunnioittava todistus oli yhtäläinen Mattiaksen todistuksen kanssa.”

Jumala valitsi, hän selittää. ”Jos Barsabbas täytti tehtävänsä, mikä se sitten olikin, niin hänen palkintonsa olisi samanlainen kuin se, jonka Mattias saisi – olettaen, että hän piti kutsumuksensa kunniassa.”

Vanhin Andersen Brasiliassa

Aivan kuten Barsabbaan todistus oli yhdenvertainen Mattiaksen todistuksen kanssa, kirkon jokainen jäsen on oikeutettu ja kykenevä ”saamaan apostolin kaltaisen suhteen Herraan”, sanoo presidentti Ballard.

Herran ja kirkon palveleminen on ”etuoikeus ja siunaus. Se on kunnia”, sanoo vanhin Uchtdorf. ”Herra osoittaa rakkautensa meitä kohtaan, ja me voimme osoittaa rakkautemme Herraa kohtaan tekemällä mitä tahansa Hän pyytääkin meitä tekemään.”

Pyhä kokemus

Se, että on osa matkustavaa korkeaa neuvostoa, on pyhä kokemus, sanoo vanhin Andersen. ”Kun lausumme todistuksen, se todistus välittyy ihmisten sydämeen, osittain meidän tehtävään asettamisemme vuoksi.”

Vanhin Christofferson sanoo, että varhain hänen apostolin palvelutehtävänsä aikana hän tunsu musertuvansa havaitsemiensa odotusten suhteen. Mutta sitten hän sai yksinkertaisen viestin Herralta: ”Unohda itsesi ja se, mitä ihmiset saattavat ajatella sinusta, olivatpa he vaikuttuneita tai pettyneitä tai mitä tahansa muuta. Keskity vain siihen, mitä minä haluan antaa heille sinun kauttasi. Keskity siihen, mitä minä haluan heidän kuulevan sinun kauttasi.”

Muutamia vuosia sitten vanhin Christofferson oli vierailmassa Méridassa Venezuelassa, missä eräs pieni poika, ehkä 7-vuotias, huomasi hänet ikkunasta ja alkoi huutaa: ”*El apóstol, el apóstol!*” (’Apostoli, apostoli!’)

”Se on hyvin yksinkertainen tapaus, mutta se havainnollistaa minulle sen arvostuksen syvyyttä, jota lapsetkin tuntevat tätä kutsumusta kohtaan”, hän sanoo. ”Kyse ei ole henkilöstä, jolla kutsumus on. Tuo lapsi oli oppinut sillä tasolla arvostamaan tätä kutsumusta ja sitä, mitä se edustaa.” ■

Tehdessään valinnan tukea kahtatoista apostolia kirkon jäsenet osoittavat luottavansa jokaisen apostolin lupaukseen olla kuuliaisia Vapahtajalle.

Kuinka voimme antaa tukemme johtajillemme?

Sarah Jane Weaver ja Jason Swensen

Kirkon uutisia

Niinä murheellisina päivinä, kun maastopalot olivat tuhonneet kokonaisia asuinalueita Kalifornian Sonoman piirikunnassa lokakuussa 2017, vanhin Ronald A. Rasband kahdentoista apostolin koorumista matkusti tuhoista kärsineille paikkakunnille ollakseen myöhempien aikojen pyhien parissa.

Hän oli suorittamassa palvelutehtävää. Hän ja sisar Melanie Rasband lohduttivat maastopaloista kärsineitä jäseniä näiden seurakuntakeskuksissa ja tulipaloissa tuhoutuneiden kotien raunioilla.

Minne vanhin Rasband menikin, jäseniä tuli puristamaan hänen kättään. Se oli arvostuksen osoitus. Jäsenet kiittivät apostolia tämän antamasta tuesta. Mutta jokainen kädenpuristus välitti yhteisen tunteen: ”Tuen sinua.”

Uskon teko

Tukeminen on pyhä teko, joka yhdistää kirkon jäsenet kirkon johtajiin, sanoo vanhin Gary E. Stevenson. Koska Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa on yli 16 miljoonaa jäsentä, suhteellisen harvat kirkon jäsenet pääsevät koskaan puhumaan apostolin kanssa kasvoista kasvoihin tai puristamaan apostolin kättä. Mutta jokaisella jäsenellä on mahdollisuus saada henkilökohtainen yhteys näihin ja muihin kirkon johtajiin antamalla heille virallisen hyväksymisäänensä ja tukensa sekä tukemalla heitä päivittäin, sanoo presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista koorumin virkaa toimittava presidentti.

”Me annamme hyväksymisemme ja tukemme kohotetulla kädellämme mutta myös sydämellämme ja teoillamme”, sanoo vanhin Gerrit W. Gong. ”Me tuemme kirkon johtajia samalla tavoin kuin me tuemme toinen toistamme. Tiedämme, että meitä sitoo liitto.”

Apostolien puolesta rukoileminen on edelleen korvaamaton osa tukemista, sanoo vanhin Ulisses Soares. ”Olemme tavallisia ihmisiä, ja Herra on kutsunut meidät tehtävään, joka ylittää omat kykymme. Mutta tunnemme, että voimme yltää tarvittavalle tasolle, koska ihmiset rukoilevat meidän puolestamme.”

Usko edeltää ja seuraa tukemista, lisää vanhin Soares. ”Tukemalla apostoleja, te autatte Vapahtajaa tekemään työtään. Teidän uskonne auttaa Herraa toteuttamaan sen, mitä Hän puhuu profeettojensa ja ilmoituksensaajiensa välityksellä.”

”Rakastan kuvailmausta käsivarsi suoraan kulmaan sekä sen taustalla olevaa merkitystä”, sanoo vanhin Jeffrey R. Holland. Apostoleille kirkon jäsenten antama tuki on hengellisesti samanlaista kuin elämää antavan ravinnon saaminen, hän lisää. ”Jokaisen äänellä on merkitys, ja jokaisen auttava käsi huomioidaan. Kenenkään ei tarvitse palvella kirkossa yksin, olipa tehtävämme mikä tahansa.”

*Vanhin Rasband Intiassa; vanhin
Stevenson Hongkongissa; vanhin
Renlund Brasiliassa; vanhin Gong
Shanghaissa Kiinassa; vanhin Soares
Brigham Youngin yliopistossa*

Pitkäaikainen käytäntö

Apostolien hyväksyminen ja heille tuen antaminen on myöhempien aikojen käytäntö, joka juontaa juurensa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautukseen. Ensimmäisestä päivästä lähtien varhaisia pyhiä kutsuttiin antamaan hyväksyntänsä kirkon johtajien kutsumiselle sekä tukemaan heitä siinä tehtävässä.

Huhtikuun 6. päivänä 1830 Joseph Smith ja hänen vasta kastetut seuraajansa kokoontuivat pieneen hirsimökkiin maatilalla, joka kuului Peter Whitmer vanhemmalle Fayetteissa Senecan piirikunnassa New Yorkin osavaltiossa.

Joseph nousi seisomaan ja kysyi paikalla olevilta, halusivatko he, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko perustettaisiin.

Yhteisen suostumuksen periaatetta noudattaen uudet jäsenet kohottivat kätensä ja antoivat yksimielisen hyväksyntänsä. Seuraavaksi he suostuivat hyväksymään Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn opettajikseen ja hengellisiksi neuvojikseen.

”Jäsenyys kirkossa on hyvin henkilökohtainen asia”, sanoo vanhin Holland. ”Jokainen on tärkeä. Siitä syystä meillä toimii yhteisen suostumuksen periaate. Haluamme, että jokaisella on mielipide, että jokainen ilmaisee itseään ja että olemme yhtä mennessämme eteenpäin.”

Teko, joka kohottaa meitä kaikkia

Kun kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ottavat vastaan kutsun apostolinvirkkaan, heitä käsketään noudattamaan Herran tahtoa, sanoo vanhin Dale G. Renlund. Tehdesään valinnan tukea kahtatoista apostolia, jäsenet osoittavat luottavansa jokaisen apostolin lupaukseen olla kuuliaisia Vapahtajalle.

Myöhempien aikojen pyhät, jotka antavat hyväksymisäänensä yksittäiselle apostolille, antavat samanaikaisesti tukensa yhdistyneelle koorumille, sanoo vanhin Quentin L. Cook.

Tämä pyhä hyväksyvä ääni kohottaa ja siunaa apostoleja – mutta se kohottaa myös tukensa antavia, lisää vanhin Cook. ”Se antaa heille voimaa, siunaa heitä, ja antaa heille johdatusta.”

Tämä tarkoittaa sitä, että aivan kuten ne jäsenet, jotka kärsivät Santa Rosan maastopaloista, antoivat tukensa vanhin Rasbandille, jäsenet kaikkialla maailmassa voivat saada kohotusta samalla kun he kohottavat jokaista kahdentoista koorumin jäsentä. ■

Pioneeriemme jatkuva perintö

Heinäkuussa 1847 pioneerien ensimmäinen komppania saapui Suolajärven laaksoon matkattuaan halki Amerikan lännen etsiessään uutta kotia, missä pyhät voisivat palvella Herraa ilman vainoa. Monet jäsenet Pohjois-Amerikassa voivat jäljittää juuriaan ja huomata olevansa lähtöisin näistä pioneeriesivanhemmista. Mutta useimpien kirkon jäsenten kohdalla kautta maailman pioneeriperintö on saanut alkunsa muualla, joko äskettäisistä esivanhemmista, jotka liittyivät kirkkoon, tai kenties heistä itsestään, kun heistä tuli omassa suvussaan, omalla paikkakunnallaan tai omassa kansakunnassaan ensimmäinen henkilö, joka otti vastaan evankeliumin.

Kun tässä kuussa juhlistamme pioneeriesivanhempiamme, voisit kysyä itseltäsi: Mistä minun uskon perintöni on saanut alkunsa? Mitä uhrauksia pioneerit esivanhempieni joukossa tekivät pyhittääkseen elämänsä kirkolle? Kuinka voin kunnioittaa heidän perintöään ja jatkaa sitä? Mitä voin tehdä auttaakseni muita ymmärtämään ja kunnioittamaan omia pioneeriesivanhempiaan? ■

USKON PERINTÖ

”Meidän täytyy varmistaa, että se usko, jonka [pioneereilta] perimme, ei kos-

kaan tule katoamaan. Antakaamme heidän sankarimaisen elämänsä koskettaa sydäntämme, ja varsinkin nuortemme sydäntä, jotta aidon todistuksen ja horjumattoman rakkauden tuli Herraa ja Hänen kirkkoon kohtaan palaisi kirkkaana meissä jokaisessa, kuten se paloi uskollisten pioneerien sydämessä.”

Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, ”Uskoa joka askeleella”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 24.

Myötäpäivään ylhäältä vasemmalta:

Nainen pitelee Mormonin kirjaa ja kukkakoria, Jubal Aviles Saenz

Rakennamme nyt kohti iankaikkisuutta, Sylvia Huege de Serville

Herää, herää, pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, Natalie Ann Hunsaker

Vierailu, Chu Chu

* *Joseph William Billy Johnson – Herralle pyhitetty*, Emmalee Rose Glauser Powell

Perheen lukuhetki, Jose Manuel Valencia Arellano

Pysähdys matkan varrella, Carmelo Juan Cuyutupa Cannares

Ilon hedelmä, Nanako Hayashi

*Nämä kuvat ja muita kuvia kirkon historian museon kansainvälisistä taidekilpailuista – tähdellä * merkittyä lukuun ottamatta – on nähtävissä verkossa osoitteessa lds.org/go/71921.*

OPI LISÄÄ PIONEEREISTASI

Saat lisää tietoa kirkon historiasta ja pioneereista omassa maassasi sivustolla history.lds.org/GlobalHistories.

Vanhin Patrick Kearon

seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

PALVELEMISEN pyhempi malli

Seuratkaamme elävää Kristusta entistä halukkaammin, entistä tehokkaammin, kun pyrimme tulemaan Hänen todelliseksi opetuslapsikseen palvelemalla kuten Hän palvelisi.

Kun olin 15- tai 16-vuotias, olin hyvin itsekeskeinen ja – kuten monet meistä murrosiässä – rauhaton, epävarma ja haavoittuva. Tunsin olevani eksyksissä, epävarma ja kiusaantunut. Siitä, että vanhempani asuivat kaukana Saudi-Arabiassa ja minä olin sisäoppilaitoksessa syrjäisellä rannikkokaistaleella Englannissa, ei ollut juurikaan apua. Kouluoloihin verrattuna Tylypahka, opettajana Kalkaros, olisi tuntunut tervetulleemmalta.

Sillä rannikolla oli usein huono sää, mutta yhtenä talvena erityisen voimakas myrsky puhalsi yli Irlanninmeren hirmumyrskyn tuulien voimalla. Noin 5 000 taloa joutui tulvan valtaan, ruoka oli loppumassa ja ihmiset jäivät saarroksiin ilman sähköä tai mitään keinoa lämmittää tai valaista asuntojaan.

Kun tulva alkoi väistyä, koulumme lähetti meidät sinne auttamaan raivaustöissä. Minusta oli hämmästyttävää kokea sellainen luonnonkatastrofi läheltä. Vettä ja mutaa oli kaikkialla. Tulvan saartamiksi jääneiden ihmisten kasvot näyttivät kalmankalpeilta ja riutuneilta. He eivät olleet nukkuneet päiväkausiin. Koulutoverini ja minä ryhdyimme työhön siirtäen vettyneitä tavaroita ylempiin kerroksiin ja repien irti pilalle menneitä kokolattiamattoja.

Mutta suurimman vaikutuksen minuun teki se toveruus, joka kehittyi. Ihmisten kesken, jotka tekivät yhdessä työtä arvokkaan asian puolesta haastavissa olosuhteissa, vallitsi kerrassaan hieno, hyväntuulinen tunnelma. Muistelin myöhemmin, että kaikki ne epävarmuuden tunteet, jotka olivat tavallisesti täyttäneet teini-iän ajatukseni, häipyivät, kun olin mukana tässä suuressa hankkeessa naapuriemme auttamiseksi.

Sen oivalluksen, että muiden auttaminen on vastalääke ankeaan, itsekkeiseen olooni, olisi pitänyt olla käännteentekevä. Mutta se ei ollut, koska se oivallus ei painunut riittävän syvälle, enkä jäänyt syvällisemmin pohtimaan sitä, mitä oli tapahtunut. Tuo ymmärrys tuli myöhemmin.

Kutsu palvella

Pohdin tätä huhtikuun 2018 yleiskonferenssin aikana kuullessani toistuvasti kutsun tehdä palvelutyötä Vapahtajan tavalla – ja tehdä niin rakkautesta ymmärtäen, että me kaikki olemme taivaallisen Isämme lapsia.

Me palvelemme, emme siksi että palvelemistamme lasketaan ja mitataan, vaan koska rakastamme taivaallista Isäämme ja meitä motivoi ylevämpi ja jalompi pyrkimys – auttaa ystäviämme löytämään polku takaisin kotiin Hänen luokseen ja pysymään sillä polulla. Me rakastamme ja palvelemme lähimmäisiämme kuten Jeesus tekisi, jos Hän olisi meidän paikallamme, yrittäen todella kohentaa ihmisten elämää ja keventää heidän kuormiaan. Kun jaamme niitä hedelmiä, joita tieto ja tunne omasta äärettömästä arvostamme ja Jumalan iankaikkisesta rakkaudesta meitä jokaista kohtaan tuo, siitä koituu iloa ja kestävästä tyydytyksen tunnetta niin antajalle kuin saajallekin.

”Yhtenä Herran toden ja elävän kirkon tunnusmerkkinä tulee aina olemaan järjestäytynyt, ohjattu pyrkimys palvella Jumalan yksittäisiä lapsia ja heidän perheitään”, presidentti Russell M. Nelson on sanonut. ”Koska tämä on Hänen kirkkonsa, me Hänen palvelijoinaan palvelemme yksilöitä, kuten Hän palveli. Me palvelemme Hänen nimessään, Hänen voimallaan ja valtuudellaan sekä Hänen rakastavalla ystävällisyydellään.”¹

Tiedän, että jos me otamme vastaan tämän kutsun palvella, me voimme nostaa katseemme itsestämme, kasvaa uskossa, luottamuksessa ja onnellisuudessa sekä voittaa itsekkeskeisyytemme ja sen tyhjyyden ja ankeuden tunteen, jonka itsekkeskeisyys tuo tullessaan.

Palvelutyö muuttaa meitä

Tällaisen palvelutyön kauneus on siinä, että se auttaa muita, mutta se myös muuttaa meitä viemällä ajatuksemme pois omista huolistamme,

peloistamme, ahdistuksistamme ja epäilyksistämme. Alussa muiden palveleminen saattaa yksinkertaisesti kääntää huomiomme pois omista ongelmistamme, mutta se kasvaa nopeasti paljon ylevämmäksi ja hienommaksi. Alamme miltei huomaamatta kokea valoa ja rauhaa. Tunnumme tyyneyttä, lämpöä ja lohtua. Ja huomaamme ilon, jota ei voi saada millään muulla keinoin.

Kuten presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) selitti: ”Pyhissä kirjoituksissa mainittu yltykkyäinen elämä on se hengellinen tulos, johon päädytään palvelemalla muita entistä enemmän ja käyttämällä lahjojamme Jumalan ja ihmisen palvelukseen.” Hän lisäsi: ”Me kasvamme, kun palvelemme muita. Meidän on todellakin helpompi ’löytää’ itsemme, koska meissä on niin paljon enemmän löydettävää!”²

Kutsu Mestariilta

Kun Vapahtaja kutsui Pietarin, Andreaksen, Jaakobin ja Johanneksen seuraamaan itseään, heidän suuntansa ja kiintopisteensä muuttui välittömästi: ”He jättivät heti verkkonsa ja lähtivät seuraamaan Jeesusta” (Matt. 4:20).

Mutta kun Vapahtaja oli viety heiltä mitä julmimmalla tavalla, he lähtivät taas kalastamaan palaten siihen, minkä he tunsivat osavansa. Yhdessä tilanteessa ylösnoussut Vapahtaja tuli heidän luokseen, kun he olivat turhaan kalastaneet.

”Jeesus sanoi: ’Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte.’ He heittivät verkon,

ja kalaa tuli niin paljon, etteivät he jaksaneet vetää verkkoa ylös.” (Joh. 21:6.)

Tämä oli paitsi osoitus siitä, ettei Herra ollut menettänyt yhtään voimastaan, myös hyvin selkeä kuva siitä, että opetuslapset olivat etsineet väärästä paikasta ja keskittyneet väärään asiaan. Kun he söivät yhdessä rannalla kalaa, Vapahtaja kysyi Pietarilta kolme kertaa, rakastiko Pietari Häntä. Joka kerta entistä levottomampana Pietari vastasi rakastavansa. Pietarin jokaisen vastauksen jälkeen Jeesus pyysi Pietaria ruokki-
maan Hänen lampaitaan. (Ks. Joh. 21:15–17.)

Miksi Vapahtaja kysyi Pietarilta kolme kertaa, rakastaako tämä Häntä? Pietaria oli kutsuttu aiemmin seuraamaan Jeesusta ja hän oli vastannut heti jättäen kalastamisen. Mutta kun Jeesus vietiin heiltä, Pietari suri. Hän oli eksesissä. Hän palasi siihen ainoaan asiaan, jonka hän osasi – kalastamaan. Nyt Jeesus halusi Pietarin todella kuulevan Häntä ja ymmärtävän tämänkertaisen kutsun vakavuuden. Hän halusi Pietarin ymmärtävän, mitä tarkoittaa se, että on ylösnousseen Kristuksen opetuslapsi nyt, kun Hän ei olisi enää fyysisesti heidän vierellään.

Mitä Herra halusi Pietarilta? Hän halusi Pietarin ruokkivan Hänen lampaitaan, Hänen karitsoitaan. Se oli työ, joka tarvitsi tekijää. Pietari ymmärsi tämän Mestarin esittämän lempeän, suoran kutsun, ja tämä pääapostoli vastasi siihen antaen uskollisesti ja pelottomasti lopun elämänsä palvelutyöhön, johon hänet oli kutsuttu.

Aloittakaa rukouksella

Meillä on maan päällä tänä aikana jälleen pääapostoli. Presidentti Nelson välittää teille ja minulle kutsun ruokkia Jeesuksen lampaita. Kun ympärillämme on kaikenlaisia häiriötekijöitä ja niin monia vähäpätöisempiä asioita, jotka vaativat huomiotamme, haaste on *vastata* tähän kutsuun ja *toimia* – oikeasti tehdä jotakin, todella muuttua ja elää eri tavalla.

Saatatte nyt kysyä: ”Mistä aloitan?”

Aloittakaa rukouksella. Presidentti Nelson on haastanut meitä ”venymään tämänhetkessä hengellisessä [kyvyssämme] saada henkilökohtaista ilmoitusta”³. Kysykää taivaalliselta Isältänne, mitä voisitte tehdä ja kenen hyväksi. Reagoikaa vaikutelmiin, joita saatte, tuntuivatpa ne kuinka merkityksettömiltä tahansa. Toimikaa niiden mukaan. Mikä tahansa pieni ystävällinen teko saa meidät katsomaan ulospäin ja tuo omat siunauksensa. Se voisi olla ystävällinen tekstiviesti jollekulle, joka ei odota sitä. Kenties se on kukkanen, muutama pikkuleipä tai ystävällinen sana. Ehkä se on puutarhan tai pihamaan raivaaminen, pyykinpesu, auton peseminen, ruohon leikkaaminen, lumen luominen tai vain kuunteleminen.

Kuten sisar Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen ylijohtaja, on sanonut: ”Joskus ajattelemme, että meidän on tehtävä jotakin suurta ja sankarillista, jotta se ’laskettaisiin’ lähimmäistemme palvelemiseksi. Silti yksinkertaisilla palveluksilla voi olla syvälinen vaikutus muihin – sekä itseemme.”⁴

Saatatte olla vastahakoisia ottamaan ensimmäisen askeleen, koska olette vakuuttuneita siitä, ettei teillä ole aikaa tai ette voi oikeasti vaikuttaa, mutta tulette hämmästyttämään sitä, mitä jopa jokin pieni asia voi saada aikaan. Presidentti Nelson on esittänyt teille ja minulle ylevemmän ja pyhemmän palvelemisen mallin. Kun vastaamme siihen, huomaamme, kuinka tyydytystä tuovaa, vapauttavaa ja rauhoittavaa se on meille ja kuinka voimme olla muutoksen ja lohdun aikaansaajina muiden elämässä.

Aika ajoin, kuten lähetystyön jälkeen, meillä saattaa olla houkutus sanoa: ”No, minä tein sen. Nyt joku muu saa palvella. Minä haluan pitää taukoa.” Mutta todellisessa palvelutyössä ei ole taukoja. Se on elämäntapa. Saatamme pitää taukoja säännöllisistä toimistamme ja lähteä lomalle levätäksenne ja uudistuaksenne, mutta liittoomme kuuluvaan vastuuseen rakastaa toisiamme kuten Hän on rakastanut meitä ja ruokkia Hänen lampaitaan ei sisälly taukoja.

Maailmanlaajuisen kirkon tekemä palvelutyö

Olen hyvin ylpeä siitä, että kuulun kirkkoon, joka toteuttaa palvelutyötä käytännössä. Yksin vuonna 2017 jäsenemme lahjoittivat yli 7 miljoonaa vapaaehtoistyötuntia ruoan kasvattamiseen, kokoamiseen ja

jakamiseen köyhille ja apua tarvitseville. Kirkko järjesti puhdasta vettä puolelle miljoonalle ihmiselle ja pyörätuoleja 49 000 ihmiselle 41 maassa. Vapaaehtoiset jakoivat silmälaseja ja silmälääkäripalveluja, ja he kouluttivat 97 000 huolehtijaa 40 maassa niille, joilla on näkövamma. 33 000 hoitajaa koulutettiin huolehtimaan äideistä ja vastasyntyneistä 38 maassa puhumattakaan Helping Hands -hankkeista, joissa sadat tuhannet kirkkomme jäsenet ovat tehneet vapaaehtoisina miljoonia tunteja viime vuosina. Jeesuksen Kristuksen kirkon jäsenet lähtevät auttamaan suurissa ja pienissä katastrofeissa kärsineitä sekä kohentamaan naapurustojaan ja yhteisöjään.

Kirkon alulle panemassa JustServe eli Palvele-Vain -hankkeessa, jossa luetellaan palvelutilaisuuksia, on jo yli 350 000 ilmoittautunutta vapaaehtoista, jotka ovat auttaneet miljoonien työtuntien edestä paikallisissa yhteisöissään.⁵

Tämä on toiminnan kirkko. Tätä me teemme. Tätä te teette. Olkoon se teitä määrittävä piirre.

Kolmenlaista palvelemista

Haluaisin tähdentää kolmea yleisluonteista tapaa palvella, joissa meillä jokaisella on tilaisuus olla mukana.

1. Palveleminen, jota meitä pyydetään tai kutsutaan tekemään jossakin kirkon tehtävässä. Pyrimme palvelemaan tavalla, jota arvostetaan, jota ei mitata, jossa ajattelemme niitä, joista meille on annettu vastuu huolehtia, jossa rukouksemme heidän puolestaan ja autamme heitä.

2. Palveleminen, jota päätämme tehdä omasta halustamme. Se laajentaa ensimmäistä ja virtaa kaikkiin päivittäisiin tekoihimme ja vuorovaikutukseemme, kun tietoisemmin pyrimme unohtamaan itsemme ja kääntymään ulospäin kohti muita. Meillä ei ole virallista tehtävää, vaan meitä motivoi halu seurata Kristusta, ja se alkaa siitä, että olemme ystävällisempiä ja huomaavaisempia lähellämme olevia kohtaan.

3. Yhteiskunnallinen palveleminen. Menkää sopivan tilanteen tullen mukaan politiikkaan pyrkien palvelemaan ja rakentamaan yksilöitä ja yhteisöjä. Välttää poliittista nurkkakuntaisuutta, josta on tullut niin jakautunutta, räikeää ja tuhoisaa yhteisöissä, maissa ja maanosissa. Liittykää muiden poliitikkojen mukaan, jotka löytävät yhteisiä päämääriä tuoda parantumista vaikeuksissa oleville ihmisille omalla hallinto-alueellaan ja laajemmin. Te voitte olla tasapainon ja järjen ääni edistäen oikeudenmukaisuutta yhteiskunnan kaikilla kulmilla. Teitä tarvitaan enenevässä määrin siihen, että käytätte tarmoanne tämän kaltaiseen arvokkaaseen kansalaistoimintaan.

Me voimme muuttaa omaa maailmaamme

Kun luemme uutisia, meistä saattaa tuntua, että maailma on hajoamassa. Jos jokainen meistä toimii joka päivä suurin ja pienin tavoin, voimme muuttaa omaa maailmaamme ja ympärillämme olevien maailmaa. Kun palvelette naapurianne ja kun palvelette naapurinne *kanssa* yhteisössänne, saatte ystäviä, joilla myös on halu auttaa. Näistä tulee vahvoja ystävyysuhteita, joilla rakennetaan siltoja kulttuurien ja uskonkäsitysten yli.

Jos vastaatte kutsuun palvella kuten Jeesus palvelee, niin te muututte ja teistä tulee entistä

epäitsekämpiä. Te pääsette kokemaan iloa, joka tulee palvelemisesta Vapahtajan tavalla. Levottomuutenne ja epävarmuutenne sekä mieltämis-tänne puutteista johtuva synkkyys jäävät taka-alalle.

Kenties mieleenne on tullut jokin nimi tai asia. Tämä on todennäköisesti kutsu Hengeltä – ja ehkä se on sellainen, jonka olette saaneet aiemmin. Tarjoutukaa auttamaan, huolehtimaan ja kohottamaan. Päätäkää vastata tähän kutsuun ja rukoilkaa tänään tietääksenne, mitä voitte tehdä. Kun huomaatte ja tunnette niitä siunauksia, joita tämä tuo teille ja niille, joita palvelette, te haluatte tehdä tästä päivittäisen toimintamallin.

Ylevin ja parhain pyrkimyksemme on jakaa Kristuksen evankeliumin tuomaa valoa, toivoa, iloa ja tarkoitusta kaikille Jumalan lapsille ja auttaa heitä löytämään polku kotiin. Heidän auttamisensa ja palvelemisensä ilmentävät evankeliumia toiminnassa. Kun teemme siitä elämäntavan, huomaamme, että se on ainutlaatuisen tyydyttävää, ja sen avulla voimme kokea rauhaa ja iloa, jotka ovat saattaneet kartella meitä.

Sillä tavoin Vapahtaja eli ja siitä syystä Hän eli – tuodakseen täydellisen balsamin ja kokonaisvaltaisen parantumisen suurella, äärettömällä sovituksen lahjallaan teille ja minulle. Seuratkaamme elävää Kristusta entistä halukkaammin, entistä vaikuttavammin, kun pyrimme tulemaan Hänen todelliseksi opetuslapsikseen palvelemalla kuten Hän palvelisi. ■

Nuorille aikuisille tarkoitetun maailmanlaajuisen hartaustilaisuuden puheesta "Herran toden ja elävän kirkon tunnusmerkki", joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella 6. toukokuuta 2018.

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, "Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 69.
2. Ks. Spencer W. Kimball, "Yltäkylläinen elämä", *Valkeus*, kesäkuu 1979, s. 3.
3. Russell M. Nelson, "Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 95.
4. Jean B. Bingham, "Palvelutyötä Vapahtajan tavalla", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 104.
5. Ks. JustServe.org. Sivusto on käytettävissä Pohjois-Amerikassa, ja sitä testataan Meksikossa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Puerto Ricossa ja Australiassa.

Luku 1

Kootkaa komppania

Toimittajan huomautus: Tämä on ote kirjasarjan Pyhät osan 2 Pyhät, yksikään epäpyhä käsi luvusta 1. Viime vuonna julkaistiin kirja 1 Totuuden viiri, joka päättyi siihen, kun ensimmäiset myöhempien aikojen pyhät saivat oman endaumenttinsa Nauvoon temppelissä ja valmistautuivat lähtemään Nauvoosta matkalle länteen.

Tuhannet myöhempien aikojen pyhät hiljenivät, kun Lucy Mack Smithin ääni kaikui lähes valmiin Nauvoon temppelin ensimmäisen kerroksen suuressa kokoussalissa.

Oli lokakuun 8. päivän aamu vuonna 1845 ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon syyskonferenssin kolmas ja viimeinen päivä. Koska Lucy tiesi, ettei hänellä olisi enää monia tilaisuuksia puhua pyhille – etenkin nyt, kun he suunnittelivat lähtevänsä Nauvoosta kohti uutta kotia kaukana lännessä – hän puhui voimallisemmin kuin hänen raihmainen 70-vuotias kehonsa antaisi myöten.

”Syyskuun 22. päivänä tuli kuluneeksi 18 vuotta siitä, kun Joseph otti levyt maasta”, hän todisti, ”ja viime maanantaina 18 vuotta siitä, kun Joseph Smith, Herran profeetta...”¹

Hän vaiken i muistellen Josephia, marttyyrikuoleman kokenutta poikaansa. Salissa olleet pyhät tiesivät jo, kuinka Herran enkeli oli johtanut Josephin Kumoraksi kutsutun kukkulan luo, jonne kultalevyt oli haudattu. He tiesivät, että Joseph oli kääntänyt levyt Jumalan lahjan ja voiman avulla ja julkaissut aikakirjan nimellä Mormonin kirja. Mutta kuinka moni saliin kokoontuneista pyhistä oli todella tuntenut hänet?

Lucy saattoi yhä muistaa, kun Joseph, silloin vasta 21-vuotias, oli kertonut hänelle ensimmäisen kerran, että Jumala oli uskonut levyt Josephin haltuun. Lucy oli ollut koko aamun levoton ja pelännyt, että Joseph palaisi kukkulalta tyhjin käsin, kuten tämä oli tehnyt neljänä edellisenä vuonna. Mutta saavuttuaan Joseph nopeasti rauhoitti hänen mielensä. ”Älä ole levoton”, Joseph oli sanonut. ”Kaikki on hyvin.” Sitten Joseph oli ojentanut hänelle nenäliinaan kiedotut tulkitsijat, jotka Herra oli varannut levyjen kääntämiseksi, todisteeksi siitä, että hän oli onnistunut saamaan aikakirjan haltuunsa.

Silloin uskovia oli ollut vain kourallinen – useimmat heistä Smithin perheen jäseniä. Nyt Nauvoossa Illinoisin osavaltiossa, jonne kirkon jäsenet olivat kokoontuneet kuluneiden kuuden vuoden aikana, asui yli 11 000 pyhää Pohjois-Amerikasta ja Euroopasta. Jotkut heistä olivat uusia kirkossa, eikä heillä ollut ollut mahdollisuutta tavata Josephia eikä tämän veljeä Hyrumia, ennen kuin väkijoukko oli ampunut kuoliaiksi nämä kaksi miestä kesäkuussa 1844.² Siksi Lucy halusi puhua kuolleista. Ennen kuin pyhät muuttaisivat pois, hän halusi todistaa Josephin profeetallisesta kutsumuksesta ja oman perheensä roolista evankeliumin palautuksessa.

Yli kuukauden ajan rähinöitsijät olivat sytyttäneet palamaan pyhien koteja ja liikeyrityksiä läheisissä uudisasutuksissa. Henkensä edestä peläten monet perheet olivat paenneet Nauvooseen, jossa oli suhteellisen turvallista. Mutta rähinöitsijöiden joukot olivat vain vahvistuneet ja järjestäytyneet paremmin viikkojen kuluessa, ja pian heidän ja pyhien välillä oli puhjennut aseellisia yhteenottoja. Sillä välin sen enempää osavaltion kuin valtionkaan hallintoelimet eivät tehneet mitään suojellakseen pyhien oikeuksia.³

Koska kirkon johtohenkilöt uskoivat, että oli vain ajan kysymys, ennen kuin väkijoukko hyökkäisi Nauvooseen, he neuvottelivat väliaikaisen rauhansopimuksen suostuen vieämään pyhät kevääseen mennessä pois piirikunnasta.⁴

Jumalallisen ilmoituksen johdattamina Brigham Young ja muut kahdentoista apostolin koorumin jäsenet suunnittelivat vievänsä pyhät lähes kahdentuhannen kilometrin päähän länteen yli Kalliovuorten aivan Yhdysvaltain rajan ulkopuolelle. Koska kahdentoista koorumi oli kirkon johtava elin, se oli ilmoittanut tämän päätöksen pyhille syyskonferenssin ensimmäisenä päivänä.

”Herra suunnittelee johtavansa meidät toimimaan laajemmalla kentällä”, apostoli Parley Pratt oli julistanut, ”missä me voimme nauttia vapauden ja tasavertaisten oikeuksien puhtaista periaatteista.”⁵

Lucy tiesi, että pyhät auttaisivat häntä tekemään tämän matkan, jos hän päättäisi lähteä. Ilmoituksissa pyhiä oli

käsketty kokoontumaan yhteen paikkaan, ja kahdentoista koorumi oli päättänyt toteuttaa Herran tahdon. Mutta Lucy oli vanha ja uskoi, ettei eläisi enää kovin kauan. Kuoltuaan hän halusi tulla haudatuksi Nauvooseen lähelle Josephia, Hyrumia ja muita perheenjäseniä, jotka olivat kuolleet. Näiden joukossa oli hänen aviomiehensä Joseph Smith vanhempi.

Lisäksi useimmat hänen elossa olevista perheenjäsenistään olivat jäämässä Nauvooseen. Hänen ainoa elossa oleva poikansa William oli kuulunut kahdentoista koorumiin, mutta William ei ollut hyväksynyt heidän ohjeitaan ja kieltäytyi lähtemästä länteen. Hänen kolme tytärtään – Sophronia, Katharine ja Lucy – olivat myös jäämässä Nauvooseen. Samoin oli jäämässä hänen miniänsä Emma, profeetan leski.

Puhuessaan kuulijoille Lucy kehotti heitä olemaan hermoilematta edessä olevan matkan takia. ”Älkää lannistuko ja sanoko, ettette pysty hankkimaan vankkureita ja tavaroita”, hän sanoi. Köyhyydestä ja vainosta huolimatta hänen oma perheensä oli täyttänyt Herran käskyn julkaista Mormonin kirja. Hän kannusti heitä kuuntelemaan johtajiaan ja kohtelemaan toinen toistaan hyvin.

”Kuten Brigham sanoo, teidän kaikkien täytyy olla rehellisiä, tai ette pääse sinne”, hän sanoi. ”Jos tunnette kiukkua, olette vaikeuksissa.”

Lucy puhui lisää perheestään, heidän Missourissa ja Illinoisissa kärsimästään kauheasta vainosta sekä koettelemuksista, joita pyhillä oli edessään. ”Rukoilen, että Herra siunaisi kirkon johtajia, veli Brighamia ja kaikkia”, hän sanoi. ”Kun minä siirryn toiseen maailmaan, haluan tavata teidät kaikki.”⁶

Tammikuussa 1846 Brigham kokoontui usein kahdentoista koorumin ja viidenkymmenen neuvoston kanssa, joka valvoi Jumalan valtakunnan ajallisia asioita maan päällä, suunnittelemaan parasta ja nopeinta tapaa siirtää pyhät turvaan Nauvoosta ja perustaa heille uusi kokoontumispaikka. Heber Kimball, apostoli hänkin, suosittelee, että he johtaisivat pienen pyhien komppanian länteen mahdollisimman pian.

Hän neuvoi: ”Kootkaa komppania, joka voi valmistautua niin, että se on valmis millä hetkellä hyvänsä, kun se kutsutaan, lähtemään ja valmistamaan paikka perheilleen ja köyhille.”

”Jos etujoukko lähtee kylvämään viljaa tänä keväänä”, huomautti apostoli Orson Pratt, ”sen on välttämätöntä päästä matkaan helmikuun alkuun mennessä.” Hän mietti, olisiko viisaampaa asettua jonnekin lähemmäs, niin että vilja voitaisiin kylvää aiemmin.

Brigham ei pitänyt tästä ajatuksesta. Herra oli jo ohjannut

pyhiä asettumaan lähelle Isoa Suolajärveä. Järvi kuului Suureen laakioon, valtavaan vuorten ympäröimään kulhon muotoiseen alueeseen. Suuri osa laakiosta oli kuivaa autiomaata, ja sitä olisi haaste viljellä, joten monetkaan länteen muuttavat amerikkalaiset eivät pitäneet sitä haluttavana seutuna.

”Jos lähemme harkinnassa olevaan paikkaan vuorten väliin”, Brigham järkeili, ”niin mikään kansakunta ei ole siitä kateellinen.” Brigham ymmärsi kyllä, että seudulla asui jo alkuperäiskansoja. Hän toivoi silti, että pyhät pystyisivät asettumaan rauhanomaisesti heidän keskuuteensa.⁷ ■

Voit lukea luvun loppuosan sivustolla saints.lds.org tai voit lukea tämän artikkelin sähköisenä Evankeliumiaiheisessa kirjastossa Liahonan heinäkuun numerosta tai sivustolta liahona.lds.org.

Sana Aihe viitteissä on osoitus siitä, että lisätietoa on sivustolla saints.lds.org.

VIITTEET

1. Historian's Office, General Church Minutes, 8. lokakuuta 1845, "Conference Minutes", *Times and Seasons*, 1. marraskuuta 1845, vsk. 6, s. 1013–1014. Täydellinen raportti Lucyn lokakuun 1845 konferenssisääntä lisähuomautuksineen on julkaisussa Reeder ja Holbrook, *At the Pulpit*, s. 21–26. **Aihe:** Lucy Mack Smith
2. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 5, s. [7]; *Pyhät*, osa 1, luvut 4 ja 44; Black, "How Large Was the Population of Nauvoo?", s. 92–93. **Aihe:** Deaths of Joseph and Hyrum Smith [Joseph ja Hyrum Smithin kuolema]
3. Solomon Hancockin ja Alanson Rippleyn kirje Brigham Youngille, 11. syyskuuta 1845, Brigham Young Office Files, CHL; "Mobbing Again in Hancock!" ja "Proclamation", *Nauvoo Neighbor*, 10. syyskuuta 1845, s. [2]; Gates, Journal, osa 2, 13. syyskuuta 1845; Glines, Reminiscences and Diary, 12. syyskuuta 1845; "The Crisis" ja "The War", *Warsaw Signal*, 17. syyskuuta 1845, s. [2]; "The Mormon War", *American Penny Magazine*, 11. lokakuuta 1845, s. 570–571; Jacob B. Backenstosin kirje Brigham Youngille, 18. syyskuuta 1845, Brigham Young Office Files, CHL; Orson Spencerin kirje Thomas Fordille, 23. lokakuuta 1845; Thomas Fordin kirje George Millerille, 30. lokakuuta 1845, Brigham Young History Documents, CHL; ks. myös Leonard, *Nauvoo*, s. 525–542.
4. *To the Anti-Mormon Citizens of Hancock and Surrounding Counties*, Warsaw, IL: 4. lokakuuta 1845, Chicago Historical Society, Collection of Manuscripts about Mormons, CHL; ks. myös Leonard, *Nauvoo*, s. 536–542.
5. Council of Fifty, "Record", 9. syyskuuta 1845, julkaisussa *JSP*, CFM: s. 471–472; "Conference Minutes", *Times and Seasons*, 1. marraskuuta 1845, vsk. 6, s. 1008–1011.
6. OL 29:8, Revelation, Sept. 1830–A, sivustolla josephsmithpapers.org; OL 125:2, Revelation, circa Early Mar. 1841, sivustolla josephsmithpapers.org; Historian's Office, General Church Minutes, 8. lokakuuta 1845; "Conference Minutes", *Times and Seasons*, 1. marraskuuta 1845, vsk. 6, s. 1013–1014.
7. Council of Fifty, "Record", 11. tammikuuta 1846, julkaisussa *JSP*, CFM: s. 514–515, 518. **Aihe:** Council of Fifty [Viidenkymmenen neuvosto]

Pyrkien saamaan huojennusta vainoihin Brigham Young (yllä) ja kahdentoista apostolin koorumi noudattivat Herran ohjetta siirtää myöhempien aikojen pyhät lähes 2 000 kilometrin päähän länteen Kalliovuorten toiselle puolelle.

Lupaus lapselle

Muutama vuosi sitten olin äärimmäisen masentunut. Ainoa asia, jota kohtaan tunsin edes pientä motivaatiota, oli paras ystäväni ja hänen lapsensa. Menimme viikonloppuisin kävelyille, mistä nautin. Ajan mittaan kävimme kuitenkin kävelyillä entistä harvemmin. Aloin kaivata ystävääni ja hänen perhettään. Myöhemmin sain tietää, että kävelymme harvenivat, koska ystäväni ja hänen perheensä olivat palanneet siihen käytäntöön, jonka he olivat monia vuosia sitten lopettaneet – he alkoivat käydä kirkossa.

Eräänä päivänä he kutsuivat minut lounaalle. Heidän näkemisensä jälleen sai minut hyvin onnelliseksi. Kerroin heille, kuinka paljon olin kaivannut heitä. Ystäväni kuusivuotias tytär ehdotti, että ratkaisisimme ongelman menemällä kirkkoon yhdessä. Niinpä sen enempää miettimättä hän kutsui minut kirkkoon.

Voi ei! Kuinka voisin saada tämän perheen ymmärtämään, että

kirkossa käyminen sopi heille mutta olisi minulle liian ikävystyttävää? En ollut käynyt kirkossa vuosiin, mutta kuinka voisin sanoa ei lapselle? Sanoin, että menisin kirkkoon, mutta totuus oli, ettei minulla ollut pienintäkään aikomusta pitää sitä lupasta.

Sinä sunnuntaina menin syömään aamiaista isäni kanssa. Matkapuhelimeni soi jatkuvasti muistuttaen minua siitä, että olin luvannut erälle pienelle tytölle, että menisin hänen kanssaan kirkkoon. En piitannut matkapuhelimestani, kunnes isä kysyi minulta, miksen vastannut siihen. Myönsin, että minut oli kutsuttu kirkon kokoukseen mutta en halunnut mennä. Hän hymyili ja sanoi: ”Lluvia, älä koskaan

anna lupasta lapselle, ellet ole valmis pitämään sitä.” Päätin pitää lupaukseni.

Kun tulin kirkolle, tunsin jotakin erilaista, jotakin mitä en osaa kuvailla. En vielä osaa selittää, miten kaikki tapahtui, mutta seuraavana sunnuntaina huomasin olevani siellä jälleen, ja sitä seuraavana ja sitä seuraavana, kunnes ymmärsin, mitä tunsin: Pyhän Hengen vaikutuksen.

Kirkon jäsenet alkoivat tehdä oloni kotoiseksi. Ilman minkäänlaisia epäilyksiä aloin kiinnostua kirkosta. Aloin tavata lähetyssaarnaajia ja aloin myös saada todistuksen. Lähetyssaarnaajien käynnit alkoivat toistua yhä säännöllisemmin, ja ymmärrykseni evankeliumista kasvoi,

kunnes tunsin valtavaa halua mennä kasteelle. Minut kastettiin vähän sen jälkeen, ja nyt olen päässyt nauttimaan evankeliumin siunauksista. Tämän vuoksi olen hyvin kiitollinen, että pidin kuusivuotiaalle tytölle antamani lupauksen. ■

**Lluvia Paredes Cabrera,
Yucatán, Meksiko**

Matkapuhelimeni soi jatkuvasti muistuttaen minua siitä, että olin luvannut erälle pienelle tytölle, että menisin hänen kanssaan kirkkoon.

Ennen kuin lähdin sairaalaan, eräs ystävä ja työtoveri ehdotti: ”Koska olemme niin lähellä Herran huonetta, niin mitä jos ensin rukoillaan yhdessä?”

Rukoillaan temppelin lähellä

Kun poikamme Marco oli kolmivuotias, hän ja minä saimme vakavan ruokamyrkytyksen. Marco sairastui niin vakavasti, että hän menetti tajuntansa. Vaimoni Marianela ja minä kiidätimme hänet sairaalaan. Sairaalaan saapuesamme Marco näytti elottomalta. Viimein suunnilleen neljän tunnin kuluttua hän palasi taas tajuihinsa.

Siitä lähtien seuraavien viiden vuoden ajan Marco kärsi ajoittain kohtauksista. Kun joka ilta panimme hänet sänkyyn, mietimme, joutuisimmeko jälleen keskellä yötä kiidättämään hänet sairaalaan. Meidän oli vaikea nukkua niinä stressaavina vuosina, ja turvauduimme rukoukseen, uskoon, paastoon ja pappeuden siunauksiin.

Kun Marco oli suunnilleen kuusivuotias, Marianela soitti minulle töihin ja kehotti minua kiiruhtamaan sairaalaan. Marco oli saanut vakavan kohtauksen ja oli koomassa. Kun hän soitti, olin töissä Argentiinan lähetyssaarnaajien koulutuskuskuksen peruskorjaustyömaalla

Buenos Airesin temppelin vieressä.

Ennen kuin lähdin sairaalaan, eräs ystävä ja työtoveri ehdotti: ”Koska olemme niin lähellä Herran huonetta, niin mitä jos ensin rukoillaan yhdessä?” Temppeli oli suljettu peruskorjauksen ja laajennuksen vuoksi, mutta menimme Herran huoneen lähelle, ja siellä rukoulin Marcon puolesta.

Huolimatta kaikesta siitä, mitä olimme kokeneet Marcon kanssa, tunsin kiitollisuutta Jumalaa kohtaan siitä ajasta, jonka Marianela ja minä olimme saaneet viettää Marcon kanssa. Kun rukoilin, kerroin taivaalliselle Isälle, että olimme yrittäneet olla hyviä vanhempia ja olimme pitäneet huolta Marcosta parhaalla mahdollisella tavalla. Sanoin Hänelle myös, että hyväksyisimme Hänen tahtonsa, jos Hän kutsuisi Marcon kotiin.

Kun saavuin sairaalaan, en tiennyt, selviäisikö Marco koomasta tai – jos selviäisi – pystyisikö hän jälleen kävelemään tai puhumaan. Kahden

näännyttävän tunnin jälkeen hän heräsi. Hän oli uupunut, mutta hän oli aivan kunnossa. Siitä lähtien ihmeellisellä tavalla hänen tilansa koheni. Lopulta Marco vieroitettiin lääkityksestään ja kotiutettiin sairaalasta pysyvästi.

Marianela ja minä muistelemme sitä vaikeaa aikaa kiitollisina siitä, että meillä yhä on Marco, ja kiitollisina siitä, mitä olemme oppineet. Koettelemuksemme yhdisti meitä ja teki meistä hengellisesti vahvempia. Ilman sitä emme ehkä olisi oppineet huomaamaan niitä monia tapoja, joilla Herran käden jälki näkyy meidän elämässämme.

Kuten Marianela sanoo: ”Olemme nähneet valtavasti todisteita ja kokemuksia, jotka ovat antaneet meille todistuksen Jumalan läsnäolosta, siitä että Hän on meidän kanssamme ja että Hän kuuntelee meitä. Jos kesitämme ja olemme kärsivällisiä, meille voi tulla siunauksia, kun niitä vähiten odotamme.” ■

Juan Beltrame, Buenos Aires, Argentiina

Miksei Jumala varoittanut minua?

Kun kaksi vanhinta lastamme olivat neljä- ja kaksivuotiaita, aviomieheni ja minä asuimme Texasin osavaltion teknisen oppilaitoksen opiskelija-asuntolassa. Se oli ensimmäinen kokemuksemme Texasin kukkulaseudusta, ja ihastuin siihen! Joka kevät Keski-Texas on täynnään kukkia. Puutarhoissa, metsissä, niityillä ja aukioilla, tienvarsilla – kaikkialla, minne katsoin, näkyi lisää kukkia.

Vein lapseni kävelylle rattaissa miltei joka päivä. Löysimme uusia paikkoja, joita tutkia, ja annoin lasten kerätä niin paljon luonnonvaraisia kukkia kuin he halusivat. Meillä oli tapana päättää retki läpi sellaisen naapuruston, missä useimpien talojen kukkapenkit olivat kauniisti hoidettuja.

Eräänä päivänä satuimme kulkiesamme huomaamaan, että yhdessä pihassa kukkaistutusten keskellä oli isot määrät papereita levällään. Tuuli

lennätti levällään olevia papereita pihalla ympäriinsä. Päätin siivota ajelehtivat paperit ennen kuin ne leviäisivät muualle. Kahmaisin käsiini papereita ja tungin niitä hoitolaukkuuni.

Kun käänsin katseeni alas, tajusin piteleväni käsiissäni pornografiaa. Kauhistuneena kehotin lapsiani pysymään rattaissa samalla kun keräsin loput paperit. Harmistuin nähdessäni vilahduksia asioista, joita en halunnut koskaan nähdä. Sydämessäni aloin valittaa: ”Miksei Jumala varoittanut minua ja kehottanut minua menemään kotiin toista reittiä?”

Sitten kuulin erehtymättömästi koulubussin jarrujen suhinan. Kymmenkunta lasta tuli ulos bussista. He kaikki kulkivat ohi sen pihan, joka oli ollut täynnä pornografiaa vain hetkiä aiemmin.

Sillä hetkellä koko näkökulmani muuttui. Nyt tiesin, miksei minua ollut

varoitettu ja kehoitettu menemään toista reittiä. Olin kiitollinen siitä, että olin paikalla keräämässä niitä papereita, jotta nämä lapset voisivat säästyä näkemästä niitä vahingollisia kuvia. Kun palasimme kotiin, mietin: ”Mitä jos koulubussi olisi tullut myöhemmin? Mitä jos en olisi koskaan saanut tietää, miksi minulla oli se kokemus? Kuinka pitkään olisin ollut harmissani Jumalalle?”

Tämä mahdollisuus, jonka Herra antoi minulle nähdä syyn tälle kokemukselle, on siitä päivästä lähtien auttanut minua luottamaan, että Hänen viisautensa ja tarkoituksensa ovat suurempia kuin omani.

Joskus tiedän, miksi jotakin on tapahtunut, joskus en tiedä. Mutta kaikesta huolimatta tiedän, että minun täytyy uskoa siihen, että Herralla on suurempi tarkoitus, jota en voi aina nähdä. ■

Lark Montgomery, Texas, USA

Tuuli lennätti levällään olevia papereita pihalla ympäriinsä. Päätin siivota ajelehtivat paperit ennen kuin ne leviäisivät muualle.

Kun lujasti kiinni piteleminen käy kivuliaaksi

Yhtenä helteisenä heinäkuun päivänä autoin lankoani rakentamaan tukimuuria. Tämä hanke pani minut lopulta kamppailemaan erään kukoistavan kirsikkapuun juurakon kanssa.

”Helppo juttu”, ajattelin.

Keräsin asianmukaiset työkalut ja kaivoin juurakon ympäriltä saadakseni työskentelytilaa. Sitten otin sahan ja hetkeäkään miettimättä ryhdyin sahaamaan juuria. Pienemmät juuret katkesivat helposti, mutta kun siirryin paksumpiin juuriin, käsitin pian, ettei niiden poikki saaminen ollut yhtään niin helppoa. Varsinkin yksi juuri oli vaikea.

Hammasta purren päätin saada sen juuren poikki. Ylläni helottava aurinko sai hien valumaan pitkin niskaani puristaessani sahaa yhä lujemmin. Saha värähteli, kunnes koko kehoni tärisi. Tunsin, miten oikeaa kättäni – sitä, joka piteli sahan liipaisinta – alkoi

kuumottaa kivusta. En välittänyt kivusta vaan jatkoin sahaamista.

Viimein saha meni juuren läpi. Vapautin liipaisimen ja tunsin suloista voitonhuumaa. Kun riisuin rukkaseni, huomasin kuitenkin, että kädestäni oli repeytynyt pieni pala ihoa.

Kun mietin tätä kokemusta, käsitin, että sahasta kiinni piteleminen oli tavaltaan samanlaista kuin rautakaiteesta kiinni piteleminen. Meitä kehoitetaan pitelämään kiinni rautakaiteesta kulkiessamme läpi elämän. Mutta vaikka pitelemmekin siitä kiinni, se ei tarkoita, ettemme kokisi tuskan hetkiä. Loukkasin käteni pidellessäni kiinni sahasta. Samalla tavoin me kuljemme läpi koettelemusten ja ahdistusten pidellessämme jatkuvasti kiinni rautakaiteesta.

Taivaallinen Isä tiesi, että matka takaisin Hänen luokseen olisi täynnä vaaroja. Siksi Hän on antanut meille pyhät kirjoitukset ja profeettojen

sanat avuksemme. Kun pidämme kiinni näistä asioista läpi kuolevaisuuden koettelemustemme ja ahdistustemme, niin jonakin päivänä palaamme Hänen luokseen.

Kun palaamme Hänen luokseen, voimme katsoa alas käsiimme, jotka pitelivät kiinni rautakaiteesta – toisinaan kivusta tai vaikeuksista huolimatta. Ja silloin tiedämme, että taivaallisen Isän avulla ja Jeesuksen Kristuksen sovituksen voimalla me pitelimme kiinni lujasti – kohtasimmepa me mitä esteitä tahansa. ■

Jeff Borders, Washington, USA

Kuusi vaihetta työpaikan saamiseen

Bruno Vassel III

Emme voi olla ajallisesti omavaraisia, jos tarvitsemme työpaikan eikä meillä ole sellaista. Tässä on kuusi vaihetta työpaikan saamiseen.

Tarvitsetko työtä tai paremman työpaikan? Tunnetko jonkun, joka tarvitsee? Nykyään hyvin monilla ihmisillä, jotka tarvitsevat kipeästi työpaikkaa tai paremman työpaikan, on haasteena usein se, että he eivät ole varmoja siitä, kuinka saada haluamansa työpaikka. He kysyvät: ”Kirjoitanko ansioluettelon, laitanko tietoni näkyviin internetissä vai teenkö kummankin ja kuinka?” ”Mikä on oikea vastaus kysymyksiin kuten ’Mitkä ovat heikkoutesi?’ ja ’Miksi meidän pitäisi palkata tähän työhön sinut?’”

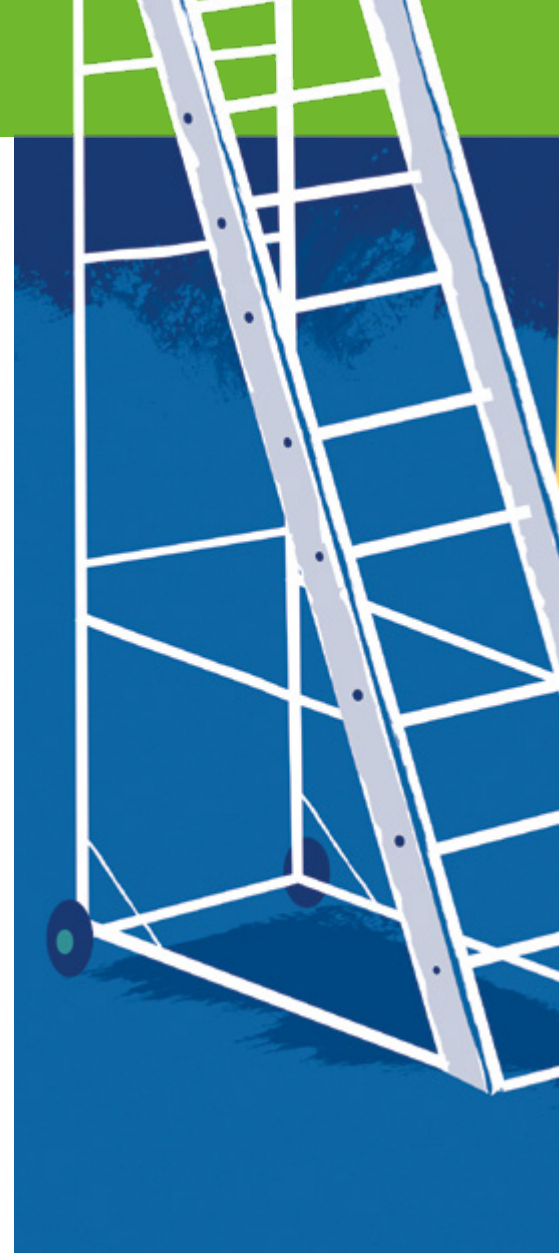
Tässä artikkelissa esitetään hyväksi havaittu kuuden vaiheen suunnitelma siihen, mitä sinun täytyy tietää ja sitten tehdä saadaksesi haluamasi työpaikan. Nämä kuusi vaihetta perustuvat osaksi niihin tuloksiin, joita sain kyselytutkimuksesta, joka koski Brigham Youngin yliopistossa rekrytoineiden 760 työnantajan rekrytointikäytäntöjä. Olen käyttänyt näiden vaiheiden kehittämiseen myös tietoa, jota olen saanut rekrytoinnin asiantuntijoilta ja yli 30 vuoden aikana työurallani sekä rekrytointikoulutuksesta, jota olen antanut tuhansille ihmisille yli 20 maassa. Viimeisimpänä – vaimoni ja minä palvelimme hiljattain vanhempina lähetyssaarnaajina, joiden tehtäväalueena oli ottaa käyttöön omavaraisuuspalvelut kaikkialla Euroopassa. Kokemuksemme ovat vahvistaneet meille, että työnhakijat tarvitsevat tätä täsmällistä apua. Riippumatta siitä, missä päin maailmaa asut, mitä taitoja sinulla on tai minkä työpaikan haluat saada, nämä kuusi vaihetta voivat auttaa sinua.

Tämä haluamasi työpaikan saamisen prosessi voi kestää muutamasta päivästä muutamaan viikkoon tai jopa kuukausia. Mutta hyvä uutinen on se, että tämä prosessi toimii. Nämä kuusi vaihetta voivat auttaa kaikilla tasoilla työnhakijoita, jotka sopivat johonkin näistä kolmesta kategoriasta: 1) niihin, jotka etsivät ensimmäistä työpaikkaa, 2) niihin, jotka haluavat siirtyä toiseen työpaikkaan tai saada ylennyksen nykyisessä liikeyrityksessä tai organisaatiossa, ja 3) niihin, jotka haluavat siirtyä työpaikkaan toisessa organisaatiossa.

Vaihe 1. Määritä, minkä työpaikan haluat nyt.

Sinun täytyy määrittää realistinen työ, jonka suorittamiseen pystyt nyt, joka sopii omiin työhön liittyviin taitoihisi, taustaasi, saavutuksiisi tai koulutukseesi. Kun olet päättänyt, kirjoita työnimike muistiin. Jos tarvitset apua, monilla eri verkkosivustoilla luetellaan monia erilaisia työnimikkeitä ja kuvauksia. Vaiheessa 1 sinun ei tarvitse löytää avointa työpaikkaa. Määritä vain, millaiseen työhön olet pätevä ja millaisesta työstä olet kiinnostunut.

Kaksi suurinta virhettä, mitä

Kun edessäsi on useita työvaihtoehtoja, mitkä ovat seuraavat askeleet, jotka johtavat sinut saamaan sinulle sopivan työpaikan?

työnhakija tekee, ovat se, ettei hän päättä, minkä nimenomaisen työn hän todella haluaa, ja se, että hän valitsee työpaikan, johon hän ei ole pätevä. Ellet ole varma, mitä nimenomaista työtä hakea tai tavoitella, niin saatat päätyä siihen, ettet saa minkäänlaista työtä. Ei ole hyödyllistä sanoa tähän tapaan: ”Tarvitsen vain työpaikan, minkä tahansa.” Tämän sanominen ei tee vaikutusta mahdollisiin työnantajiin, ja se vahingoittaa omia työnhakuponnisteluja. Joten valitse täsmällisesti sellainen työ, jota pystyt tekemään nyt, ja keskity sitten sen työn saamiseen.

Vaihe 2. Ota selville haluamasi työpaikan työnkuva.

Se kyselytutkimus, jonka teetin 760 työnantajalla, jotka rekrytoivat Brigham Youngin yliopistossa, sekä vuosien kokemukset työurallani monissa maissa osoittivat, että rekrytoijat ja palkkaavat esimiehet harkitsevat miltei aina tiettyyn työpaikkaan ainoastaan niitä hakijoita, joilla on siihen työhön liittyvät oikeat taidot, kokemus, saavutukset tai koulutus. Tämä pätee varsinkin keskitason ja ylemmän tason työpaikkoihin. Kun nämä rekrytoijat harkitsevat huolellisesti hakijoita, he

käyttävät työnkuvaa eli kuvausta työhön kuuluvista tehtävistä muistaakseen kunkin avoinna olevan työpaikan tärkeimmät vaatimukset. Sitten palkkaava henkilö vertaa kaikkia hakijoita sen työpaikan nimenomaiseen kuvaukseen.

Sinun täytyy saada selville haluamasi työpaikan työnkuva. Se auttaa sinua päättämään, oletko todellakin hyvä ehdokas siihen työpaikkaan. Lisäksi se auttaa sinua päättämään, mitä sanoa ja mitä olla sanomatta itsestäsi ansioluettelossasi, saatekirjeissä ja työhaastatteluissa. Työnantajat esittävät tavallisesti kunkin heillä

avoinna olevan työpaikan työnkuvan verkkosivustollaan, sanomalehti-ilmoituksissa ja työnhaun verkkosivustoilla. Nykyiset työntekijät, jotka tuntevat työn, saattavat myös pystyä kertomaan sinulle avoinna olevan työpaikan kuvauksen ja vaatimukset.

Sinun tehtäväsi vaiheessa 2 on saada selville, mitkä ovat haluamasi työpaikan työnkuvassa esitetyt nimenomaiset vaatimukset. Sitten käytät sitä tärkeää tietoa vaiheissa 3–6.

Vaihe 3. Määritä, mitkä taitosi, kokemuksesi, työssä saavuttamasi tulokset ja koulutus sopivat valitsemaasi työpaikkaan.

Tässä vaiheessa määrität omat henkilökohtaiset taitosi ja työhön liittyvät saavutuksesi, jotka osoittavat, että taustasi todellakin täyttää nyt haluamasi

työpaikan ratkaisevat vaatimukset, kuten kuvataan työnkuvassa, jonka sait selville vaiheessa 2.

Kun laadit tämän luettelon työhön liittyvistä taidoistasi ja saavutuksistasi, niin sitten voit verrata omaa työtaustaasi niihin keskeisiin vaatimuksiin, jotka näkyvät vaiheen 2 työnkuvassa. Jos luettelosi osoittaa, että taitosi vastaavat hienosti vaiheessa 1 valitsemasi työn tarpeisiin, niin siirry nyt eteenpäin vaiheisiin 4–6. Jos vaiheessa 3 luettelemasi taidot ja saavutukset eivät hienosti vastaakaan vaiheessa 2 selville saamaasi työnkuvaa, niin silloin sinun pitää vakavasti harkita sitä, että valitset tällä hetkellä tavoiteltavaksi jonkin toisen työn, joka tarkemmin vastaa nykyisiä taitojasi ja kykyjäsi.

Vaihe 4. Kirjoita räätälöity yksi- tai kaksisivuinen ansioluettelo.

Ansioluettelosi eli CV:n päätarkoitus on se, että pääset rekrytoivan henkilön tai kyseiseen avoimeen työpaikkaan palkkaavan esimiehen haastatteluun. Ansioluettelosi tekee tämän osoittamalla palkkaavalle henkilölle lyhyesti, että työhön liittyvät taitosi, kokemuksesi, saavutuksesi ja koulutuksesi vastaavat niitä, jotka työnantajan esittämässä työnkuvassa sen työn osalta esitetään tärkeimpinä ihanteellisen työnhakijan ominaisuuksina.

Ansioluettelon, jonka kirjoitat kunkin eri työnantajan avointa työpaikkaa varten, *täytyy olla räätälöity*. Sinun ei tarvitse muuttaa samaa ydintietoa, jonka sisällytät kaikkiin ansioluetteloihisi, kuten työhistoriasi, tiedot koulutuksestasi

Tee kuhunkin työpaikkaan räätälöity ansioluettelo. Luettele taidot ja saavutukset, jotka ovat merkityksellisiä työnkuvan kannalta.

sekä tämänhetkiset yhteystietosi. Ne yksityiskohtaiset tiedot ovat samat kaikissa ansioluetteloissasi. Mutta jos haet työpaikkaa useammalta kuin yhdeltä työnantajalta, jokaisella työnantajalla on jonkin verran erilainen tai hyvinkin erilainen kuvaus heillä avoinna olevasta työpaikasta. Sen vuoksi sinun täytyy valita, mitkä taitosi ja saavutuksesi ovat oleellisia kunkin työnkuvan kannalta. Laita ne ansioluetteloosi ytimekkäinä lausumina, jotka alkavat kuvailevalla verbillä kuten ”tutkinut”, ”kehittänyt”, ”tuottanut”, ”johtanut” ja niin edelleen.

Esimerkiksi jos sinulla on työkokemusta sekä myynnistä että markkinoinnista ja olisit hakemassa kahta erilaista työpaikkaa – joista toinen keskittyy myyntiin ja toinen markkinointiin – niin silloin laatisit kaksi ansioluetteloa, joista toisessa kertoisit enemmän myyntitoiminnastasi ja -saavutuksistasi ja toisessa kertoisit enemmän markkinointisaavutuksistasi ja -toiminnastasi. (Ellei sinulla ole vielä kovinkaan paljon työkokemusta, katso osoitteesta lds.org/go/71939, kuinka voit käyttää ansioluettelossasi kokemustasi kirkon palvelutehtävissä.)

Vaihe 5. Etsi työnantajia, jotka palkkaavat tällä hetkellä ihmisiä haluamaasi työhön.

Aina on täytettävänä avoimia työpaikkoja, jopa vaikeimpina aikoina. Työntekijöitä jää eläkkeelle, he vaihtavat työpaikkaa, saavat ylennyksen, heidät siirretään alempiin tehtäviin tai he muuttavat muualle. Ja aina on liikeyrityksiä, jotka kasvavat ja tarvitsevat lisää työntekijöitä. Kaikki nämä tilanteet johtavat siihen,

että työpaikkoja tulee hakuun ja ne pitää täyttää pätevillä ehdokkailla. Toisinaan tätä tapahtuu hiljalleen, ja toisinaan avoimia työpaikkoja tulee täytettäväksi tulvimalla. Älä siis lanistu, ellet ole vielä löytänyt työpaikkaa. Jatka vaan sinulle sopivan työpaikan etsimistä.

Etsi haluamaasi työpaikkaa työnantajien verkkosivuilta, avointen työpaikkojen verkkosivustoilta, sanomalehti-ilmoituksista ja muista lähteistä. Lisäksi yksi parhaita tapoja löytää avoimia työpaikkoja on verkostoitumalla – olemalla joka päivä yhteydessä moniin ihmisiin kuten naapureihin ja seurakunnan jäseniin. Kerro heille millaista työtä etsit ja kysy, tietävätkö he sellaisesta avoimesta työpaikasta tai tuntevatko he jonkun, joka saattaisi tietää sellaisesta

Suunnittele, mitä vastaat kysymyksiin, joita sinulle saatetaan esittää työhaastattelussa, ja harjoittele niihin vastaamista.

avoimesta työpaikasta. Pidä huoli, että annat yhteystietosi kaikille näille ihmisille, kun verkostoidut päivittäin.

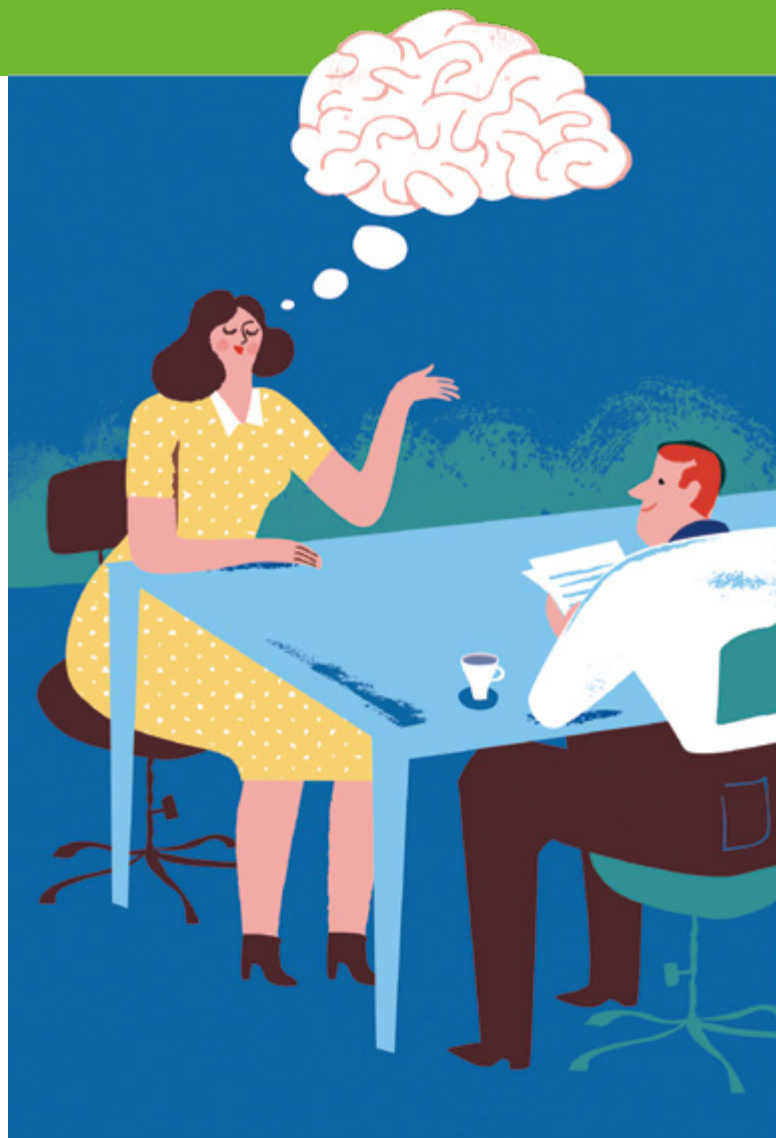
Vaihe 6. Valmistaudu haastatteluun kunnolla ennen kuin lähetät ansioluettelosi työnantajille.

Ennen kuin alat lähettää hiottuja ansioluettelosi mahdollisille työnantajille, sinun täytyy ensin oppia pärjäämään hyvin työhaastatteluissa. Aivan liian monet ihmiset alkavat lähettää ansioluettelojaan mahdollisimman nopeasti, ennen kuin he ovat valmistautuneet pärjäämään työhaastattelussa. Tähän liittyy se ongelma, että jotkut näistä työnhakijoista saatetaan kutsua haastatteluun saman tien. Nämä hakijat innostuvat, menevät haastatteluun ennen kuin ovat riittävästi valmistautuneet siihen, eivät pärjää haastattelussa eivätkä sen vuoksi saa työpaikkaa. Kun näin on käynyt, et voi mennä takaisin samaan liikeyritykseen tai saman haastattelijan luo ja pyytää uutta haastattelua sanoen, että olet nyt oppinut, kuinka vastata kysymyksiin oikealla tavalla!

Se, kuinka vastaat haastattelun kuhunkin kysymykseen, on ratkaisevan tärkeää siinä, kuinka menestyt haluamasi työpaikan saamisessa. Vaikka sinun täytyy aina olla täysin rehellinen, niin on silti oikeita ja vääriä tapoja vastata haastattelun kuhunkin kysymykseen. Sinulta kysytään seuraavanlaisia kysymyksiä:

- Mitkä ovat vahvuutesi ja heikkoutesi?
- Minkä aiemmassa työssäsi olleen ongelman käsittelisit nyt toisella tavalla?
- Mitä palkkavaatimuksia sinulla on?
- Mitä haluaisit tehdä viiden vuoden kuluttua?

Työnhakijana sinun täytyy etukäteen ennakoida ja suunnitella vastaus jokaiseen sinulle esitettyyn kysymykseen. Yksikin huono vastaus saattaa maksaa sinulle kyseisen työpaikan. Keskitä vastauksesi lyhyisiin minuutin tai parin pituisiin esimerkkeihin, jotka osoittavat, että taustasi, taitosi ja saavutuksesi vastaavat heidän esittämäänsä työnkuvaa. Hanki tietoja yrityksestä ennen ensimmäistä haastattelua, jotta voit mukauttaa vastauksiasi heidän tarpeisiinsa.

Useimpien haastattelujen päätteeksi sinulla on mahdollisuus esittää työnantajalle muutamia kysymyksiä. Paras kysymys, jonka voit esittää, koskee avointa työpaikkaa. ”Mitä tässä työssä on tarpeen saavuttaa tai muuttaa?” Tämä auttaa sinua tulevaisuudessa haastatteluissa, jos sinut kutsutaan tulemaan uudelleen. Voit yleensä säästää kysymyksesi, jotka koskevat yrityksen tavoitteita, työkulttuuria, palkkaa (paitsi jos sinulta kysytään sitä), työaikoja ja etuja, tuleviin haastatteluihin.

Tässä ovat ne kuusi vaihetta, joiden avulla saat haluamasi työpaikan. Et voi olla ajallisesti omavarainen, jos tarvitset työpaikan eikä sinulla ole sellaista. Jos tarvitset työpaikan, paremman työpaikan tai tunnet jonkun, joka tarvitsee sellaisen, hyödynnä tai jaa näitä tehokkaita, hyväksi havaittuja työnhaun työkaluja. Ne toimivat! Herra siunatkoon sinua pyrkiessäsi saamaan haluamasi työpaikan. ■

Kirjoittaja asuu nykyään Utahissa Thydysvalloissa.

KIRKON TARJOAMIA RESURSSIEJA AVUKSI TYÖNHAKUUSI

Voisit mennä mukaan seurakuntasi tai vaarnasi järjestämälle "Pareman työpaikan hankkiminen" -omavaraisuuskurssille. Kysy piispaltasi tai seurakunnanjohtajaltasi, onko seurakunnallanne omavaraisuus- tai työllisyysasiantuntija.

Osoitteessa lds.org/go/719 on videoita [englannin kielellä] muun muassa haastatteluista, verkostoitumisesta ja ansioluettelon kirjoittamisesta.

LOISTAVA TILAISUUS TEHDÄ TYÖTÄ

"Työ on vastalääkettä ahdistukseen, palsamia murheeseen ja

portti mahdollisuuteen. Olivatpa olosuhteemme elämässä millaiset hyvänsä, -- tehkäämme parhaamme ja hankkikaamme erinomainen maine kaikessa, mitä teemme. Keskitäkäämme mieleemme ja kehomme loistavaan tilaisuuteen tehdä työtä, jonka jokainen uusi päivä tarjoaa."

Vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista, "Kaksi periaatetta kenen tahansa elämään", *Liahona*, marraskuu 2009, s. 57.

Hän ei unohda työtäsi

Joitakin kuukausia sitten näin unen, jossa – istuessani tapani mukaan kirkossa viimeisessä penkkirivissä aikomattakaan osallistua mihinkään – näkemykseni muuttui. Näin, että seurakuntalaisten joukossa oli muita etuajassa kotiin palanneita lähetyssaarnaajia. Katsellessani ympärilleni sydämessäni kasvoi halu auttaa heitä. Tiesin, että kokemuksistani kertominen voisi olla yksi tapa palvella ja auttaa heitä kulkemaan eteenpäin liittopolulla tästä matkan varrella olevasta ilmeisestä hidasteesta huolimatta.

Tämän unen myötä taivaallinen Isä antoi minun tietää, että Hän välittää. Hän arvostaa vanhurskasta palvelemistamme lähetyssaarnaajina, riippumatta siitä, kuinka kauan kokoaikainen palvelemisemme kesti. ”Eihän Jumala ole epäoikeudenmukainen, ei hän unohda teidän tekojanne eikä rakkauttanne, jota olette osoittaneet hänen nimeään kohtaan” (Hepr. 6:10). Artikkelissani (ks. s. 47) esitän erään pyhien kirjoitusten kertomuksen sekä muiden etuajassa kotiin palanneiden lähetyssaarnaajien kokemuksia, jotka voivat auttaa sinua, kun suunnistat eteenpäin tällä odottamattomalla ja vaikealla tiellä. Pidän myös kovasti siitä, kuinka Alex käyttää erästä Mormonin kirjan kertomusta auttaakseen meitä näkemään, että niidenkin kohdalla, jotka palaavat kotiin etuajassa kelvollisuutta koskevien ongelmien vuoksi, on yhä toivoa (ks. s. 44).

Vain sähköisesti julkaistavissa artikkeleissa luet siitä, kuinka Emily muutti kokemansa ahdistuksen, pelon ja toivottomuuden tunteet henkilökohtaiseksi ja pyhäksi iloksi. Ja Kevin, ammattiterapeutti, tarjoaa ehdotuksia siitä, kuinka läheiset voivat tukea niitä, joille etuajassa palaaminen on vaikeaa.

Sillä, miksi kukin meistä palasi etuajassa, ei ole niinkään väliä verrattuna siihen, mitä me teemme kotiin palatuamme. Vapahtajan avulla me voimme parantua, edistyä ja kokea jatkossakin lisää iloa iankaikkisella matkallamme.

Parhain terveisin

Liahona Ficquet

PARAS NEUVO...

Nuoret aikuiset kertovat parhaan saamansa neuvon, joka koskee lähetystyöstä palaamista etuajassa:

"Tiedä vain, että kaikki kyllä järjestyy. Sain tämän neuvon: Se on vaikeaa siihen asti kunnes päätät, ettei se ole. Sinä voit päättää, millaisen tulevaisuuden saat."

– **Nathaniel Park, Länsi-Australia, Australia**

"Sen ei tarvitse määrittää sinua."

– **Elena Kingsley, Utah, USA**

"Ovatpa olosuhteet millaiset tahansa, yritä löytää itsellesi uusi rutiini voidaksesi palata takaisin elämään."

– **Rosa-Lynn Ruiter, Alankomaat**

"Yhden lähetystyön loppuminen on uuden alku. Etsi se uusi lähetystyö!"

– **Roberto Alfonso Martinez IV, Utah, USA**

"Jumala rakastaa sinua, ja Hänellä on suunnitelma elämäsi varten. Säilytä usko!"

– **Rebecca Stockton, Arizona, USA**

Mikä on paras neuvo, minkä ikinä olet saanut avioliitosta? Lähetä vastauksesi sivustolla liahona.lds.org 31. heinäkuuta 2019 mennessä.

KERRO KOKEMUKSISTASI

Onko sinulla jokin upea kokemus, josta haluaisit kertoa? Vai haluatko nähdä artikkeleja tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla niistä sinulta! Voit lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.lds.org.

TIETOA NUORIIN AIKUISIIN KUULUVISTA KIRJOITTAJISTA

Alex Hugie on Oregonista Yhdysvalloista. Hän on suorittanut alemman korkeakoulututkinnon Brigham Youngin yliopistossa pääaineenaan äidinkieli. Hänen erityisiä kiinnostuksen kohteitaan on tutkia nuorille aikuisille tarkoitettua kirjallisuutta, kirjoittaa hassuja novelleja ja romaaneja ja juoda maitoa.

Liahona Ficquet on kotoisin Etelä-Ranskasta. Hän pitää oppimisesta ja hoitaa mielellään askareita kotona isänsä kanssa. Hän nauttii opiskelusta lääketieteen alalla ja haluaa työskennellä naisten terveyden parissa. Hän kääntää parhailaan ranskaksi kirjaa, jonka ovat kirjoittaneet etuajassa kotiin palanneet lähetysaarnajat samassa tilanteessa oleville.

Emily Warner varttui Pohjois-Idahossa Yhdysvalloissa, ja se on edelleenkin hänen lempipaikkansa maailmassa. Hän opiskeli kirjanpitoa Brigham Youngin yliopistossa ja nauttii vaeltamisesta, valokuvauksesta ja matkustamisesta maailmalla aviomiehensä kanssa.

TÄSSÄ OSASTOSSA

44 Jos lähetystyösi on päättynyt etuajassa, älä anna periksi *

Alex Hugie

47 Etuajassa kotiin palanneet lähetysaarnajat:

Te ette ole yksin*

Liahona Ficquet

* Tähän artikkeliin on lisää sisältöä sähköisessä versiossa.

JULKAISTAAN VAIN SÄHKÖISENÄ

Etuajassa kotiin palanneiden lähetysaarnajien tukeminen
Kevin Theriot

Löysin iloa Kristuksesta, vaikka palasin lähetystyöstäni kotiin etuajassa

Emily Warner

Etsi nämä artikkelit ja muita:

- sivustolta liahona.lds.org
- kohdasta **NA-viikkojulkaisu** (Evan-
keliumiaiheisen kirjaston
osiossa "Nuoret aikuiset")
- sivustolta **facebook.com/liahona**.

Sinun arvosi ei ole vähentynyt sen johdosta, että olet palannut kotiin lähetystyöstä etuajassa.

Jos lähetystyösi päättyi etuajassa, älä anna periksi

Alex Hugie

Jos luet tätä, niin luultavasti jo tiedät, kuinka musertavan vaikeaa voi olla se, että palaa etuajassa kotiin lähetystyöstä. Nuoret aikuiset, jotka palvelevat, voivat saada fyysisen vamman, kokea mielenterveysongelmia, yhteiskunnallisen hätätilanteen, kelvollisuuteen liittyviä huolia, vakavia ristiriitatilanteita muiden kanssa tai jättää noudattamatta lähetyskentän sääntöjä ja joutua päättämään lähetystyönsä ennen odotettua vapautumispäiväänsä.

Olipa syy mikä hyvänsä, Jumala ei halua tämän takaiskun jättävän yhtäkään Hänen lastaan hengellisesti rammaksi. Kuinka siis etuajassa kotiin palanneet lähetysaarnajat voivat siirtyä eteenpäin näin kiusallisesta tilanteesta? Ja kuinka vanhemmat, kirkon johtohenkilöt ja muut läheiset voivat auttaa?

Eräs Mormonin kirjan lähetysaarnaja

Yhdessä kertomuksessa Alman kirjasta on meille hyödyllinen esimerkki. Nefiläisprofeetta Alma johti lähetysmatkaa jumalattomien soramilaisten

keskuuteen mukanaan joukko luotettavia henkilöitä. Yksi näistä henkilöistä, hänen poikansa Korianton, hylkäsi palvelutyön ja meni "Sironin maahan lamanilaisten rajalle portto Isabelin luo" (Alma 39:3). Sen johdosta Alma nuhteli ankarasti Koriantonia ja kutsui tätä parannukseen huomauttaen: "En tahtoisi viipyä rikoksissasi raastaakseni sieluasi, ellei se olisi sinun hyväksesi" (Alma 39:7).

Korianton otti nöyrästi vastaan isänsä nuhtelun, teki parannuksen synneistään ja palasi palvelemaan lähetysaarnajana soramilaisten keskuudessa julistaakseen "sanaa vilpittömästi ja vakaasti" (Alma 42:31). Kertomus jatkuu niin, että kun Alma oli puhunut poikiensa kanssa, "Alman pojat [sekä Siblon että Korianton] lähtivät kansan keskuuteen julistamaan sille sanaa" (Alma 43:1).

Palaaminen mahdollisuuksien kanssa

Mitä me voimme oppia tästä kertomuksesta? Ensinnäkin sen, että lähetysaarnaja, joka palaa etuajassa – myös ennaltaehkäistävästä syystä

– pystyy silti saavuttamaan suuria. Korianton teki ehkä vakavia virheitä, mutta hän jatkoi silti eteenpäin saat- taakseen päätökseen suuren työn. Myöskään niiden lähetyssaarnaajien, jotka palaavat etuajassa omien teko- jensa johdosta, ei ole syytä tuntoa, että he ovat tuhonneet hengelliset mahdollisuutensa. Korianton oppi virheistään ja tuli rakentaneeksi Juma- lan valtakuntaa suunnattomasti, ja tuo sama kyky on jokaisessa riippumatta siitä, kuinka suuresti he tuntevatkin epäonnistuneensa.

Toiseksi, me opimme sen ratkai- sevan tärkeän roolin, joka muilla ihmisillä on etuajassa kotiin palan- neen lähetyssaarnaajan hengellisessä toipumisessa. Alma – Koriantonin isä ja pappeusjohtaja – neuvoi Korian- tonia ankarasti mutta myös luottaen siihen, että Koriantonilla oli kyky saavuttaa yhä hengelliset mahdolli- suutensa. Kuten Koriantonin kohdalla, tottelemattomuudesta lähetystyössä

täytyy koitua seurauksia, mutta kurin- pitotoimissa tulee aina olla mukana rakkautta, anteeksiantoa ja armoa (ks. OL 121:41–44).

Palaaminen parantumaan

Tämä sama toivon sanoma etu- ajassa palanneille lähetyssaarnaajille toistuu tänäkin aikana. Marshall, joka palasi etuajassa kotiin fyysisten ja henkisten terveyshaasteiden vuoksi, tunsu toisinaan katumusta sekä niiden terveysongelmien että henkilökohtais- ten puutteiden vuoksi, jotka estivät häntä olemasta täysin toimiva lähetys- saarnaaja. Siitä huolimatta hän on sitä mieltä, että hänen palvelemisensa oli ehdottomasti vaivan arvoista.

”Me emme ole täydellisiä lähetys- saarnaajina palvellessamme”, Marshall sanoo. ”Olemme yhä alttiita kiusauksille. Voimme edelleenkin tehdä syntiä. Mutta nuo puutteet ovat luultavasti sitä, mihin Saatana haluaa meidän keskittyvän – tuntevan, ettei

Herra hyväksy uhraustamme niiden aikojen vuoksi, jolloin emme olleet parhaita lähetyssaarnaajia.”

Marshall uskoo, että Herra haluaa lähetyssaarnaajien tietävän, että Hän on tyytyväinen heidän palvele- miseensa silloinkin kun tuo palvele- minen oli epätäydellistä joko oman valinnan tai olosuhteiden vuoksi.

Marshall on oppinut selviytymään ja parantumaan tekemällä kaikkensa pysyäksään lähellä taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta.

Palaaminen parannuksentekoon

Eräs toinen lähetyssaarnaaja, joka palveli Coloradossa Yhdysvalloissa, lähetettiin kotiin lähetystyöstä kurin- pidollisista syistä ja erotettiin kirkosta, mutta hänet on myöhemmin kastettu uudelleen. ”Kotiinpaluu oli vaikeaa”, hän sanoo. ”Tunsin olevani kadoksissa ja tyhjä. Toisinaan vaikein osa kotiinpa- luuta oli [löytää] motivaatiota

käydä edelleen kirkossa, lukea pyhiä kirjoituksia ja rukoilla. Yksinkertaisimmat asiat olivat vaikeimpia.”

Mutta hän sai voimaa ystävien ja perheen tuesta sekä parannuksenteosta.

”Tavoitteiden asettaminen, piispani tapaaminen ja temppelissä käyminen, sitten kun olin kelvollinen, olivat avaimia siihen, että pystyin pääsemään lähemmäksi taivaallista Isää”, hän lisää. ”Muistan tilanteita, jolloin en pystynyt tapaamaan piispaani tai saavuttamaan joitakin tavoitteita. Silloin vastustaja oli heti paikalla houkuttelemassa minua.”

Hänen toipumisensa teki mahdolliseksi se, että hän muisti aina, että hänellä on taivaallinen Isä, joka rakastaa häntä ja haluaa hänen olevan onnellinen. ”Kun meillä on todistus Vapahtajan sovituksista ja parannuksesta, me voimme aina päästä lähemmäksi Jumalaa, tunsimmepa olevamme kuinka kaukana hyvänsä.”

”Muistelllessani lähetystyötäni”, hän jatkaa viitaten niihin kuukausiin, jotka hän palveli ennen tapahtumia, jotka johtivat hänen lähettämiseensä kotiin, ”tunnen yhä, että se oli yksi elämäni parhaista kokemuksista. Opin paljon, ja vaikka asiat eivät sujuneetkaan siten kuin olin suunnitellut, pystyin yhä näkemään ihmisten muuttuvan evankeliumin ansiosta. Tein joitakin virheitä, mutta todistukseni on kasvanut todella paljon enemmän, kun olen pyrkinyt tekemään parannusta ja kuljen koko ajan eteenpäin.”

Hän haluaa niiden muiden, jotka ovat palanneet etuajassa omien valintojensa vuoksi, tietävän, että ”maailma ei lopu siihen. Kotiinpaluu on ensimmäinen askel parannukseen. Kun on käynyt läpi tämän parannusprosessin, on saanut todella paljon. Se raskas

kuorma nostetaan. Ei ole parempaa tunnetta kuin tietää, että on tehnyt Jumalan silmissä oikein.”

Rakastakaa niitä, jotka palaavat etuajassa

Kumpikin näistä lähetysaarnaajista, jotka palasivat kotiin etuajassa, tähdentää sitä, miten tärkeää on, että etuajassa kotiin palaavien lähetysaarnajien ystävät ja perhe rakastavat ja tukevat heitä.

”Antakaa heille tilaa”, Marshall sanoo. ”Mutta huolehdiakaa siitä, että olette lähellä, koska elämä voi olla hieman masentavaa. Olkaa heidän ystävänsä.” Kuuntelemalla Henkeä me voimme arvioida heidän tarpeitaan ja tietää, milloin lähestyä heitä ja milloin kunnioittaa heidän yksityisyyttään.

”Kunhan rakastatte heitä”, lisää lähetysaarnaja, joka palveli Coloradossa. ”Kannustakaa heitä muistamaan aina Jeesuksen Kristuksen sovitusuhri.”

Se, kuinka muut kohtelevat etuajassa kotiin palanneita lähetysaarnajia, voi osaltaan olla ratkaisevana erona siinä, jäävätkö he pois häpeisään vai kulkevatko he eteenpäin uskon turvin. On siis äärimmäisen tärkeää, että heidät otetaan joukkoon tuomitsematta heitä.

Kuten Korian Antonin kohdalla, etuajassa kotiin palaavilla lähetysaarnajilla on mahdollisuus kohota nykyisestä haavoittuvasta tilastaan voimalliseksi Herran välikappaleiksi.

Toivoa Jumalan suunnitelmasta

Vanhin Jeffrey R. Holland kahden toista apostolin koorumista tarjoaa lohdun sanoja etuajassa kotiin palaaville lähetysaarnajille. ”Kun joku kysyy, oletteko palvelleet lähetystyössä, te vastaatte myöntävästi”,

hän sanoo. ”Vaalikaa suorittamaanne palvelua. Olkaa kiitollisia tilaisuudesta, joka teillä on ollut todistaa, olla kentällä Herran nimessä, käyttää sitä lähetysaarnajan nimilaattaa. – – Pyydän hartaasti, ettette käy sitä läpi uudelleen, ettette vatvo sitä, ettette ajattele olevanne riittämättömiä tai epäonnistuneita.”¹

Niiden, jotka palaavat etuajassa synnin johdosta, on hyvä muistaa nämä sisar Joy D. Jonesin, Alkeisyhdistyksen ylijohtajan, sanat: ”Jos teemme syntiä, olemme vähemmän kelvollisia, mutta emme koskaan vähemmän arvokkaita!”² Hän vakuuttaa, että Jumala auttaa meitä saamaan itseluotamusta synkimpinä hetkinämme, jos käännyimme Hänen puoleensa.

Mormonin kirjan, nykyisten etuajassa palanneiden lähetysaarnajien ja kirkon johtohenkilöiden sanoma on sama: Älä koskaan luovu toivosta, koska Jumalalla on edelleenkin varallesi suurempia suunnitelmia kuin pystyt kuvittelemaan. Näiden lähetysaarnajien läheisille sanon, että teidän suhtautumistapanne heidän kotiinpaluuseensa vaikuttaa valtavasti siihen, kuinka he saavat apua parantumisessa ja mahdollisuuksiensa saavuttamisessa. Muistakaa, että Jeesuksen Kristuksen sovitus voi parantaa kaikki haavat – myös ne, jotka johtuvat etuajassa lähetystyöstä palaamisesta. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Luettelo aineistosta tuleville ja etuajassa lähetystyöstä palanneille lähetysaarnajille on tämän artikkelin sähköisessä versiossa sivustolla liahona.lds.org tai Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa.

VIITTEET

1. Jeffrey R. Holland, ”Elder Holland’s Counsel for Early Returned Missionaries” (video), lds.org/media-library.
2. Joy D. Jones, ”Mittaamattoman arvokkaita”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 14.

Nuoret aikuiset kertovat, kuinka he ovat löytäneet tarkoitusta ja rauhaa tultuaan etuajassa kotiin lähetystyöstään, ja kuinka sinäkin voit löytää niitä.

Etuajassa kotiin palanneet lähetyssaarnaajat: Te ette ole yksin

Liahona Ficquet

Kokoaikaisten lähetyssaarnaajien joukko, joka pyrkii täyttämään velvollisuutensa ”kutsua muita tulemaan Kristuksen luokse”¹, tuo monille ”suuria toiveita ja paljon iloa” (Alma 56:17). Nuo lähetyssaarnaajat, aivan kuten Mormonin kirjan nuoret sotilaat, taistelevat joka päivä ”ihmeellisellä voimalla; ja niin väkevällä voimalla” (Alma 56:56).

Mutta jopa noiden 2 060 sotilaan joukossa oli silti 200, jotka olivat taintuneet verenhukasta (ks. Alma 57:25). Tekikö se heistä vähemmän urhoollisia? Vähemmän vahvoja? Vähemmän rohkeita? Vähemmän kelpollisia kuin muista? Ei laisinkaan.

Samoin *ette* tekään lähetyssaarnaajat, jotka palaatte etuajassa henkisten tai fyysisten terveysongelmien vuoksi, ole vähemmän urhoollisia vähemmän vahvoja, vähemmän rohkeita tai vähemmän kelpollisia. Teidän sisukkuutenne koettelemuksissanne on – ja sen kuuluu olla – hämmästyttävää. Teidät on säästetty – kenties suuresti haavoittuneina, mutta silti säästetty. Teidän haavoistanne, ovatpa ne sitten fyysisiä, henkisiä tai hengellisiä, pitää nyt huolehtia (ks. Alma 57:28). Niiden kohdalla, jotka ovat palanneet kotiin syistä, jotka liittyvät kelpollisuuteen, parannus on tärkeä osa parantumista.

Kun sopeudutte kotonaoloon, huolehtikaa siitä, että annatte itsellenne aikaa parantua, ja muistakaa aina turvata Jumalaan (ks. Alma 57:27). Hän on muistuttanut meitä: ”Kun minä annan joillekuille ihmislapsista käskyn tehdä jonkin työn nimeläni” – esimerkiksi palvella lähetystyössä – ”ja nuo ihmislapset ryhtyvät kaikkiin voimin ja kaikella, mitä heillä on, suorittamaan tuota työtä eivätkä lakkaa uurastamasta ja heidän vihollisensa” – joissakin tapauksissa fyysiset tai henkiset sairautemme tai muut vammat – ”käyvät heidän kimppuunsa ja estävät heitä suorittamasta tuota työtä, katso, minusta ei enää ole välttämätöntä vaatia tuota työtä [heidän käsistään] vaan hyväksyä heidän uhrinsa” (OL 124:49).

Mistä tahansa haavoista oletekin kärsineet – tai mitkä ovat uudelleen auenneet – taistelussa, niin jos vain olette palvelleet kelvollisesti tai tehneet täyden parannuksen, Herra on tarvinnut panostanne ja hyväksynyt sen.

Seuraavien kertomusten lukeminen voi auttaa teitä kokemaan parantumisen sen ansiosta, että te ette ole yksin ja että kertomuksenne voi auttaa muita.

Ymmärrä, että **VAPAHTAJA ON TUNTENUT TUSKASI**

Lentokoneessa matkalla lähetystyöhöni kuvittelin, millainen kotiintuloni olisi. Hurraahuudot kajahtaisivat ilmoille, perheeni ja ystäväni halaisivat minua ja eläisin loppuelämäni rauhassa nauttien jokaisesta siunauksesta, joka koituisi kunniallisesti suoritetusta lähetystyöstä.

Yksitoista kuukautta myöhemmin paluumatkalla lentokoneessa jokainen hetki kului tuskallisessa levottomuudessa johtuen siitä, mitä oli edessä. Perheeni oli odottamassa, ja vaikka he hurrasivat ja halasivat minua, niin ennen kuin tiesinkään, olin yksin vailla mitään tietoa tulevaisuudestani.

Vapahtaja näki synkät päiväni. Hän tiesi, miltä minusta tuntui, kun makasin vuoteessa kolme viikkoa itkien ja nukkuen välttääkseni todellisuuden. Hän tiesi, että tarvitsisin Hänen voimaansa, koska kukaan muu lähelläni ei voisi ymmärtää tai edes myötäelää sitä, mitä kävin läpi. Mutta Hän ymmärsi. En olisi selviytynyt lähetystyöstäni enkä ennenaikaisesti kotiinpaluustani ilman Häntä.

Ali Boaza, Queensland, Australia

ÄLÄ TUHLAA AIKAA *syiden pohtimiseen*

Ajatus kotiinpaluusta etuajassa oli musertava. Heti kun terapeutti A ehdotti sitä, tunsin hyvin monimutkaisen sekoituksen eri tuntemuksia: Häpeää. Helpotusta. Syyllisyyttä. Rauhaa. Surua. Kaikkia samaan aikaan.

Tiedän, että Jumala tuki minua, koska jotenkin selviydyin siitä ensimmäisestä viikosta kotona. Ja sitten selviydyin seuraavasta viikosta. Ja seuraavasta. Kunnes pystyin viimein tuntemaan, että olen taas oma itseni. Isäni oli suurin tukijani ja todella otti minut siipiensä suojaan. Hän halusi aina puhua ja viettää aikaa kanssani. Ei udellakseen, mikä ”meni vikaan”, vaan vain nähdäkseen, miten minulla menee.

Kun isäni menehtyi kalliokiipeilyonnettomuudessa muutama kuukausi myöhemmin, tiesin epäilyksettä, että Jumalalla on suunnitelma minua varten. Se, että pystyin olemaan isäni kanssa hänen elämänsä viimeiset kuukaudet, vahvisti todistustani pelastussuunnitelmasta. En vieläkaan ymmärrä kaikkia niitä syitä, miksi minun oli tultava kotiin silloin kun tulin, mutta olen myös oppinut, että jos käyttää liikaa aikaa syiden pohtimiseen, niin jättää huomaamatta suurenmoisia ihmeitä, joita Jumala antaa joka päivä.

Kristen Watabe, Ohio, USA

Ole halukas **NOUDATTAMAAN HERRAN TAHTOA**

Kaikki sujui hyvin lähetystyössäni. Minulla oli uskottomia kokemuksia, jotka säilyvät sydämessäni ikuisesti. Kahdeksan kuukauden kuluttua minulla alkoi kuitenkin olla terveysongelmia. Paljon paastoamisen ja rukoilemisen jälkeen minut lähetettiin kotiin. Olin aivan murtunut. Ajattelin, että kaikki oli minun syytäni. Lakasin lukemasta pyhiä kirjoituksia ja rukoilemasta yhtä usein. Mietin, enkö ollut tehnyt kaikkea voitavaani, jotta olisin voinut jäädä.

Mutta ymmärsin, että minua koeteltiin, jotta nähtäisiin, pysyisinkö uskollisena Herralle. Se oli vaikeaa, mutta turvasin Häneen ja palasin lähetyskentälle, jossa sain jälleen hämmästyttäviä kokemuksia.

Sitten terveysongelmani palasivat. Tällä kertaa olin kuitenkin halukkaampi noudattamaan taivaallisen Isän tahtoa. Niinpä palasin kotiin toisen kerran. Se oli vaikeaa, mutta tiedän, että voin oppia kaikesta siitä, mitä kävin läpi.

Vaikka en palvellut kahta vuotta, tiedän, että palvelin kunniakkaan lähetystyön. Tiedän, että se aika, jonka palvelin Herraa, oli arvokasta minulle ja ihmisille, joita autoin. Olen kiitollinen Vapahtajalleni Hänen äärettömästä sovituksistaan. Hän tietää meidän jokaisen haasteemme. Ja jos turvaamme Häneen täysin varmoina, me emme koskaan ole yksin.

Fillipe Hoffman, Goiás, Brasilia

YMPÄRÖI ITSESI *hyvyydellä*

En koskaan ajatellut, että lähtisin kotiin etuajassa lähetystyöstäni, ja minua nolotti ja hermostutti kaikkien kohtaaminen. Vaikka se oli yksi vaikeimpia hetkiä elämässäni, minä myös kasvoinkin tuon kokemuksen myötä. Se muovasi minua paremmaksi ihmiseksi.

Palasin kotiin käymään läpi parannusprosessia. Osa valinnoista, joita olin tehnyt ennen lähetystyötäni, ei ollut sopusoinnussa evankeliumin opetusten ja käskysten kanssa. Koska olin häpeissäni ja halusin säilyttää asemiani kirkossa, en käynyt läpi parannusprosessia piispani kanssa aiemmin. Mutta ensimmäisinä kuukausina lähetystyössä tunsin tarvetta palata kotiin tekemään parannusta, jotta voisin palvella kunniakkaasti ja nuhteettomasti.

Asiat, jotka todella kannustivat minua, kun palasin kotiin, olivat osallistuminen hengellisesti kohottaviin toimintoihin, kuten kirkon kokouksiin, palveluprojekteihin ja temppeletoimituksiin sitten kun saatoin mennä temppeleihin. Eniten minua kuitenkin auttoivat ympärilläni olevat ihmiset – perhe, muutamat ystävät ja jopa ihmiset, joita en ollut tavannut aiemmin, osoittivat minulle rakkautta ja ystävällisyyttä.

Kaiken kaikkiaan Herran ja ympärilläni olevien Kristuksen kaltaisten esimerkkien avulla pystyin palaamaan Floridaan päättämään lähetystyöni. Toivon, että me kaikki pyrimme olemaan Kristuksen kaltaisia muita kohtaamaan, ovatpa he sitten palanneet kotiin etuajassa tai vain yksinkertaisesti tarvitsevat apua.

Caigen Stuart, Utah, USA

Se lähetystyökutsukirjeessäsi oleva lupaus, joka sinulle annettiin, kun päätit ryhtyä tähän työhön, tulee täytymään: ”Herra palkitsee sinulle elämäsi hyvyyden.” Huomion ja huolenpidon turvin haavasi voivat parantua ja niistä voi tulla sinulle väline, jonka avulla voit auttaa muita tulemaan Kristuksen luokse. Sehän on loppujen lopuksi lähetysaarnajien velvollisuus. ■

Kirjoittaja, joka on Ranskasta, opiskelee Utahissa Yhdysvalloissa.

Löydä lisää kertomuksia etuajassa palanneista lähetysaarnajista tämän artikkelin täydestä versiosta sivustolla liahona.lds.org tai Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksesta.

VIITE

1. ”Mikä on tarkoitukseni lähetysaarnajana?”, *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, lds.org/manual/missionary.

Pelaan lentopalloa, harrastan yleisur- heilua ja luen paljon.

Jos voisin viettää päivän haluamallani tavalla,
menisin luultavasti rannalle.

Synnyin Chicagossa Illinoisin osavaltiossa Yhdysvalloissa mutta tulin Nauvooseen päästessäni sijaiskotiin. En muista kirjoakaan elämästäni ennen sijaiskodissa oloa mutta muistan tunteeni, etten ole turvassa. Kun tulin sijaiskotiin, tunsin olevani turvassa. Pidän siitä, että minulla on evankeliumi. Jotkut ystäväistäni ovat joutuneet pelottaviin tilanteisiin, koska he eivät noudata tasovaatimuk-siamme. Tiedän, että käskyjen noudattaminen pitää minut turvassa.

Perheeni löytäminen oli jännä kokemus. Äitini tuli esikouluun, jota kävin, koska hän auttoi toimimalla siellä sijaisena. Hän leikki kanssani ja kertoi yhdelle opettajista, että hän halusi viedä minut kotiin, koska olin niin soma lapsi. Opettaja sanoi: "Hän odottaa adoptoimista, joten kenties!" Äiti otti asiasta selvää ja adoptoi minut ja kaksi veljeäni. Se on hienoa, koska tiedän, millaista on, kun ei ole perhettä, ja siksi se, että on perhe, on sitäkin merkityksellisempää.

Lily S., 14, Illinois, USA

NUORILLE

TÄSSÄ OSASTOSSA

52 Opiskele, lue, kerta, rukoile. Toista.

Mario Días Alonso

54 Paras työpäiväni ikinä!

Vanhin Joni L. Koch

56 Opetuksia Uudesta testamentista: Apostolit ovat Jeesuksen Kristuksen todistajia – ja sinäkin voit olla!

Heather White Claridge

58 ”Sinun on lähdettävä tästä paikasta”

Sergio Riquelme Segura

61 Juliste: Usko tulee askel kerrallaan

62 Kirje rakastavalta veljeltä

Merilee S. B. Averett

64 Viimeinen sana: Mitä sinä löydät Mormonin kirjasta?

Vanhin Gary E. Stevenson

VALOKUVA CHRISTINA SMITH

OPIskeLE, LUE, KERTAA, RUKOILE. *Toista.*

Mario Días Alonso

Chilessä korkeakouluun pääsy edellyttää pääsykoetta yliopistoon. Halusin opiskella insinööri-tieteitä yliopistossa, joka oli kaukana asuinpaikastani. Se olisi hyvin kallista, joten tavoitteenani oli saada korkeimmat mahdolliset pisteet pääsykokeessa, jotta voisin saada stipendin erinomaisten koepisteiden ansiosta.

Tiesin, missä ja mitä halusin opiskella, ja tiesin, mitä minun olisi tehtävä, jotta niin tapahtuisi. Aloin valmistautua kokeeseen. Opiskelin, luin ja kertosin aineiston, mutta harjoituskokeissa en vielä saanut tarvitsemiani pisteitä. Käännyin taivaallisen Isäni puoleen rukouksessa ja pyysin Häneltä enemmän älykkyyttä ja valaistusta ymmärrykseksi, jotta voisin saavuttaa tavoitteeni.

Rukoilin tätä päivittäin kokonaisen vuoden ajan. Kävin erityisillä valmennuskursseilla koulussani, ja ilmoittauduin kursseille opistoon, jonka tarkoituksena oli valmentaa kokeeseen.

Opiskelin joka päivä pyhiä kirjoituksia enkä koskaan jättänyt päivääkään väliin seminaarista. Täytin kaikki Aaronin pappeuden tehtäväni enkä koskaan opiskellut sunnuntaisin, olipa

Ilman stipendiä minulla ei olisi varaa opiskella korkeakoulussa.

tilanne kuinka epätoivoinen hyvänsä. Tiesin, että sunnuntai on Herran päivä, ja halusin kunnioittaa sitä tavalla, jolla vanhempani olivat minua opettaneet. Tiesin, ettei minulla ollut varaa jäädä ilman siunauksia, joita taivaallisella Isällä oli varalleni, etenkin silloin, kun tarvitsin niitä eniten. Kaikesta tästä huolimatta en saanut harjoituskokeissa pisteitä, joita tarvitsin.

Perheeni ja minä rukoilimme ja paastosimme, ja isäni antoi minulle siunauksen. Hengellisesti ja muutoinkin valmistautuneena menin kokeeseen. Sen lisäksi että sain tarvitsemi pisteet ylitin tavoitteeni saaden yhden suurimmista mahdollisista pistemääristä matematiikkaosuudessa. Sain stipendin ja tarvitsemi avustukset ja pystyin opiskelemaan valitsemassani yliopistossa.

Pienestä pitäen olen oppinut, että jos teen kaiken voitavani ja pidän ensin huolta hengellisistä velvollisuuksistani, niin taivaallinen Isä siunaa minua. Asiat eivät aina kenties järjesty siten kuin odotamme, mutta Jumala pitää huolen meistä. Tiedän, että vain Hänen avullaan kaikki on mahdollista. ■

Kirjoittaja asuu Cautínin provinssissa Chilessä.

APUA ONNISTUMISEEN OPISKELUISSASI

Kirkko tarjoaa useita lähteitä auttaakseen sinua koulutuksessasi tai opiskelussasi lukion jälkeen:

- Jatkuva koulutusrahasto on joissakin maissa auttamassa ammattikoulutuksen maksamisessa. Voit puhua siitä piispasi tai seurakunnanjohtajasi kanssa tai käydä sivustolla **pef.lds.org**.
- BYU-Pathway Worldwide tarjoaa edullista korkeamman asteen koulutuksen verkko-opetusta. Opiskelijat aloittavat yksivuotisella verkko-ohjelmalla Pathway-Connect, joka auttaa heitä aloittamaan yliopisto-opinnot tai palaamaan niiden pariin. Suoritettuaan PathwayConnect-koulutuksen opiskelijat voivat sitten ansaita vajaan vuoden työhön oikeuttavan todistuksen ja jatkaa sitten tutkinnon suorittamiseen – kaikki samalla edullisella lukukausimaksulla. Käy sivustolla **byupathway.lds.org**.
- Englannin oppiminen voi usein parantaa mahdollisuuksiasi löytää parempi työpaikka. EnglishConnect on englannin kielen opiskeluohjelma, jonka kirkko tarjoaa auttaakseen yksilöitä lisäämään hengellistä ja ajallista omavaraisuutta evankeliumikeskeisessä ympäristössä. Käy sivustolla **englishconnect.lds.org**.
- Koulutusta koskeva kirkon omavaraisuuskurssi on nimeltään "Koulutusta paremman työn saamiseksi". Se on 12 viikkoa kestävä kurssi, joka järjestetään vaarnasasi tai piirissäsi. Kurssin työkirja on Evankeliumiaiheisessa kirjastossa kohdassa Omavaraisuus tai osoitteessa **lds.org/go/71857**.

KOULUTUS AUTTAA SINUA PALVELEMAAN

"Neuvoni – on jatkaa opiskeluasi, missä oletkin, mitkä kiinnostuksen kohteesi ja mahdollisuutesi ovatkin. Päättä, kuinka voit parhaiten palvella perhettäsi ja yhteiskuntaa ja valmistaudu hyvin."

Presidentti Russell M. Nelson, "Education: A Religious Responsibility", Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen hartaustilaisuus, 26. tammikuuta 2010.

Vanhin
Joni L. Koch
seitsemänkymmenen koorumista

*Kun opit rakastamaan
ja arvostamaan työtä,
löydät myös suuren
ilonlähteen.*

Paras ty

Joitakin vuosia sitten huomasin olevani Cambridgen yliopiston Churchill Collegen auditoriossa Englannissa sen yhtiön vuosikokouksessa, jossa työskentelin. Siinä tilaisuudessa minulla oli etuoikeus ottaa vastaan yhtiön maailmanlaajuiselta pääjohtajalta ja toimitusjohtajalta palkinto tiimini puolesta siitä erinomaisesta työstä, jota olimme tehneet sinä vuonna.

Kun yhtiön johtohenkilöt, jotka edustivat 80 000 työntekijää kaikkialta maailmasta, taputtivat käsiään ja ylistivät tiimiämme saavutuksestamme, minä ajattelin: "Tämän täytyy olla paras työpäiväni ikinä!" Tuon hetken ilmapiiri oli riemastuttava.

Jaettu leipä

Mutta sitten ajatukseni veivät minut takaisin ensimmäiseen työpäivääni lähes 40 vuotta aiemmin. Isäni omisti leipomon ja leipoi leipiä, jotka toimitettiin monille pienille toreille kaupungissamme Etelä-Brasiliassa. Kun olin pieni lapsi, vaadin vaatimistani, että isä ottaa minut työhön kanssaan. Yhtenä päivänä hän viimein suostui!

Äiti ompeli minulle pienen valkoisen esiliinan ja leipurin hatun, ja isä ja minä lähdimme leipomoon. Yhdessä me sekoitimme ja vaivasimme taikinan, muovasimme sen käsin leiviksi ja asetimme leivät tiiliuuniin. Kun leivät olivat paistuneet,

otimme ne uunista pitkällä puisella leipä-lapiolla. Odotimme muutaman sekunnin ja sitten söimme yhden yhä lämpimän leivän kahdestaan. Se maistui suurenmoiselta!

Tätä muistelllessani tulin siihen tulokseen, että palkinnon saaminen Cambridgessä oli toiseksi paras työpäiväni. Paras ja onnellisin päiväni työssä oli paljon vaatimattomammissa oloissa: pienessä leipomossa ilman yleisöä tai seisten osoitettua suosiota. Siellä olimme vain minä ja isä. Sinä päivänä isä opetti minut rakastamaan ja arvostamaan työtä ja auttoi minua tuntemaan iloa siitä, että tein jotakin alusta alkaen omin käsin. Opin, että ahkera työnteko tuo tyydytystä sekä ruumiille että sielulle.

Työ on siunaus

Kun Herra sanoi Aadamille ja Eevalle: "Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi" (1. Moos. 3:19), vaikutti siltä kuin Hän olisi kurittanut heitä. Todellisuudessa

Muistan aina valkoisen esiliinan ja leipurin hatun, jotka äitini teki minulle, ja leivän, jonka isäni ja minä leivoimme yhdessä.

Öppäiväni ikinä!

Hän antoi heille tilaisuuden kokea iloinen ja tyydytystä tuova tunne siitä, että tulee omavaraiseksi, että huolehtii omista haluistaan ja tarpeistaan.

Monille meistä työ on ainoastaan keino elättää itsemme ja perheemme ajallisesti tai kenties keino saavuttaa yhteiskunnallinen asema hienon työnimikkeen ansiosta. Mutta paljon tärkeämpää on, että Jumala haluaa meidän tekemän työtä, jotta voimme saada voimakkaan täyttymyksen tunteen, kun teemme työn loppuun, luomme jotakin uutta, uudistamme ja parannamme sellaista, mikä on jo olemassa, ja tuomme lisäarvoa maailmaan, jossa elämme.

Hengellisesti puhuen evankeliumikeskeiseen elämään kuuluu aina työ. Vanhin D. Todd Christofferson kahden toista apostolin koorumista on sanonut: ”Pyhitetty elämä on täynnä työtä, toisinaan yksitoikkoista, toisinaan vähäpätöistä, toisinaan heikosti arvostettua, mutta aina se kehittää, luo järjestystä,

ylläpitää, kohottaa, palvelee, tavoittelee.”¹

Lapsena sinulta luultavasti kysyttiin: ”Mikä aiot olla, kun kasvat isoksi?” Teinivuosinasi tuo kysymys muuttuu todennäköisimmin muotoon: ”Mitä aiot opiskella korkeakoulussa?”

Intohimo, kunnia ja tarkoitus

Minkä ammatin sitten päätätkin hankkia, millaista työtä sitten päädytkin tekemään, pyri tekemään työsi intohimoisesti, kunniakkaasti ja tarkoituksellisesti.

Sinun tulee tehdä työtä ahkerasti ja pyrkiä aina saavuttamaan parhaat tulokset. Tällainen asenne työhön auttaa

sinua tulemaan ajallisesti, emotionaalisesti ja hengellisesti turvatuksi. Tilaisuus tehdä työtä on siunaus Herralta. Kun opit arvostamaan ja rakastamaan työtä, löydät onnen ja tarkoituksen, jotka omavaraisuus tuo tullessaan.

Voin yhä kuulla ne suosionosoitukset ja rohkaisun sanat siltä yleisöltä Cambridgen yliopistossa, mutta rakkaampi minulle on muisto päivästäni leipomossa isäni kanssa ja niiden leipien tuoksu, kun ne tulivat ulos uunista. ■

VIITE

1. D. Todd Christofferson, ”Mietteitä pyhitetystä elämästä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 17.

Apostolit ovat Jeesuksen Kristuksen todistajia – ja
sinäkin voit olla!

Heather White Claridge
kirkon lehdet

Kuvittele, että sinä ja ystäväsi olette ruokatunnilla koulussa. Ystäväsi on juuri aukaisemassa karkkipussin, kun joku tulee luokseen ja syyttää häntä karkkipussin varastamisesta ja vaatii, että se "palautetaan". Olit ystäväsi kanssa, kun hän osti karkkipussin, joten vaikka saattaisitkin olla hermostunut, sanot syytöksen esittäjälle, ettei ystäväsi ole varas.

Kuinka tulla Jeesuksen Kristuksen todistajaksi

- Hanki "halu uskoa" (ks. Alma 32:27).⁴
- Lue pyhistä kirjoituksista Vapahtajasta.
- Rukoile ja pyydä Pyhää Henkeä vahvistamaan, että Kristus on sinun Vapahtajasi.
- Tutki Uutta testamenttia ja merkitse kohdat, joissa apostolit olivat todistajia.

Erityiset todistajat

Totuuden puolustamista tällä tavoin voidaan nimittää "todistajana olemiseksi". Tässä esimerkissä sinä olisit todistaja ja todistaisit ystäväsi hyvästä luonteesta. Aivan kuten sinä voit olla ystäväsi todistaja, Jumala on kutsunut profeettoja ja apostoleja olemaan Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia. Apostolit on "lähetetty määrättyllä valtuudella ja vastuulla"¹ opettamaan, todistamaan ja palvelemaan "Kristuksen nimen [erityisinä todistajina] koko maailmaan" (OL 107:23).

Pian sen jälkeen kun Kristus oli noussut kuolleista, apostolit kutsuttiin Hänen todistajikseen (ks. Ap. t. 1:8). Kun tutkit Apostolien tekoja Uudessa testamentissa, voit lukea monista tilanteista, joissa apostolit todistivat, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika (ks. Ap. t. 2:36; 5:27–32; 10:36–44). Apostoleilla on tänä päivänä edelleen tämä kutsumus erityisinä todistajina – kuuntele vain mitä tahansa yleiskonferenssia, niin huomaat, kuinka he todistavat Kristuksesta.

Pyhä Henki todistaa Kristuksesta

Muutamat apostolit Uudessa testamentissa olivat Kristuksen kanssa, kun Hän oli maan päällä, ja he näkivät Hänen nousevan taivaaseen (ks. Ap. t. 1:9–11), ja apostolit meidän aikana ovat saattaneet nähdä

Kristuksen², mutta se, että on fyysisesti nähnyt Jeesuksen, ei tee kenestäkään Jeesuksen todistajaa. Presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972) on sanonut: "[Pyhä Henki] on ainoa tapa, jolla ihminen voi todella tietää, että Jeesus on Kristus ja että Hänen evankeliuminsa on totta."³ Se tarkoittaa, että vaikka apostolit ovatkin ehkä nähneet Kristuksen, he tietävät, että Hän on Vapahtaja, koska Pyhä Henki on kertonut sen heille!

Sinä voit olla todistaja

Vieläkin hämmästyttävämpää on, että sinulle on myös luvattu, että sinä voit tietää Pyhän Hengen kautta, että Jeesus Kristus on sinun Vapahtajasi (ks. OL 46:13). Se ei ole asia, jonka vain apostolit voivat tietää! Vaikka sinua ei ole kutsuttu olemaan Kristuksen erityinen todistaja, sinä voit tavoitella todistusta Kristuksesta ja olla Hänen todistajansa ihmisille elämässäsi. Sinä voit noudattaa Vapahtajan käskyä Pietarille: "Kun sinä olet [kääntynyt], vahvista veljiäsi [ja sisariaisi]" (Luuk. 22:32). ■

VIITTEET

1. Gordon B. Hinckley, "Kristuksen erityiset todistajat", *Valkeus*, lokakuu 1984, s. 105.
2. Ks. Boyd K. Packer, "Todistaja", *Liahona*, toukokuu 2014, s. 97; ks. myös Lorenzo Snow, "Vapahtajan käynti", *Liahona*, syyskuu 2015, s. 80.
3. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 3, s. 31.
4. Ks. myös Jeffrey R. Holland, "Minä uskon", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 93–95.

"SINUN ON LÄHDETTÄVÄ TÄSTÄ PAIKASTA"

Huolimatta peloistani, jotka liittyivät muuttamiseen Pohjois-Chileen perheeni kanssa, erämaa osoittautui meidän luvatuksi maaksemme.

Sergio Riquelme Segura

Kun luin Mormonin kirjasta siitä, kuinka Nefi aina tuki näkyjä näkevää isäänsä, tulin siihen tulokseen, että useimmat nuoret kirkossa olivat luultavasti Nefin kaltaisia. Mutta kun perheeni päätti, että meidän piti muuttaa erämaahan, minä tunsin olevani enemmän kuin Laman ja Lemuel. En halunnut lähteä kodistamme.

Kuten Nefi ja hänen veljensä, minäkin ”synnyin hyvistä vanhemmista” (1. Nefi 1:1). Kumpikin heistä liittyi kirkkoon teinikäisenä, ja äitini odotti isääni tämän palvellessa lähetystyössä. He olivat aktiivisia, ahkeria kirkon jäseniä.

Kun olin lukiossa, talouselämä hidastui alueellamme Concepciónissa Chilessä. Työpaikat hävisivät, ja isälläni alkoi olla vaikeuksia löytää töitä. Viimein hän alkoi etsiä työtä kaupungin ulkopuolelta. Hänen työnhakunsa vei hänet pohjoiseen Calaman kaupunkiin, joka on Chilen kaivosalueella. Hän on rakennusinsinööri, ja hän löysi sieltä hyvän työpaikan. Mutta hän oli yksin ja kaukana. Näimme häntä vain kun hänellä oli varaa 32 tunnin bussimatkaan kotiin.

Kun oli kulunut muutama vuosi niin, että näimme isää vain kaksi tai kolme kertaa vuodessa, äidistä tuntui, että oli aika tehdä muutos. Vanhempani päättivät, että koko perheen oli muutettava pohjoiseen.

Meidän pitää olla isämme luona

Pikkuveljelläni ei ollut mitään ongelmia muuton suhteen. Ja isosiskoni, joka oli korkeakoulussa, oli minulle hyvänä esimerkkinä.

”Minä uhraan opintoni”, hän sanoi. ”Meidän pitää olla isämme luona.”

Jokainen tuki päätöstä muuttaa – paitsi minä. Minäkin halusin olla isän luona, mutta vastustin muutosten ja henkilökohtaisten uhrausten tekemistä. Minulla oli ystäväni, tunsin lähitienoot, nauatin elämäntavastani ja halusin mennä korkeakouluun Concepciónissa. Tein kaiken voitavani saadakseni äidin vakuuttuneeksi siitä, ettei meidän pitäisi lähteä.

Viimein hän sanoi: ”Poika, isäsi on yksin. Hän haluaa meidät luokseen. Toivon, että ymmärtäisit, mutta olet liian keskittynyt itseesi.” Sitten hän vakuutti minulle: ”Meillä on siellä mahdollisuuksia.”

Sydämessäni tiesin, että hän oli oikeassa – vaikka mielessäni en ollutkaan vakuuttunut. Minulla ei ollut tuolloin vahvaa todistusta, mutta päätin rukoilla siitä, pitäisikö minun lähteä perheeni mukana. Minulle tuli selkeä vastaus: ”Sinun on lähdettävä tästä paikasta.” Olin surullinen, mutta sanoin vanhemmilleni, että lähtisin.

Sergio juttelee ystäviensä kanssa instituutissa.

Missä ovat puut?

Concepción on vihreä paikkakunta, jossa on paljon puita. Siellä sataa noin 130 senttimetrin verran vuodessa. Antofagastassa, joka on kaupunki lähellä Calamaa ja jonne olimme muuttamassa, sataa vain noin 0,25 senttimetrin verran vuodessa.

Järkyttävien asia minulle muutossa oli itse matka. Kun teimme matkaa bussilla pohjoiseen, oli tuskallista seurata sitä, kuinka vihreä vaihtui ruskeaan. Ihmettelin: "Missä ovat puut? Missä ovat maaseudun lehmät?" Näin vain hiekkaa, kiviä ja kukkuloita.

Ilmeisestikin Pohjois-Chile on erämaata, joten mitä muuta saatoin odottaa? Mieleeni muistui, miltä Lamanista ja Lemue- listä tuntui, kun Lehin perhe jätti perintömaansa ja suuntasi erämaahan.

Minulla oli paljon pelkoja, kun saavuimme Antofagastaan. Mitä tapahtuisi, jos en saisi yhtään ystäviä? Mitä tapahtuisi, jos en kykenisi tottumaan seutuun? Mitä tapahtuisi, jos toiveeni tulevaisuudesta eivät toteutuisi?

Loppujen lopuksi minun ei olisi tarvinnut olla huolissani. Äiti oli oikeassa mahdollisuuksista, jotka meitä odottivat – etenkin hengellisistä mahdollisuuksista.

Ennen muuttoamme evankeliumi ei ollut minulle tärkeä asia. Herra oli jossain taustalla. Mutta Antofagastassa elämäni tuli ihmisiä, jotka auttoivat minua näkemään evankeliumin kauneuden. Sain apua erityisiltä pappeusjohtajilta. Sain ystäviä, jotka pysyvät minulle aarteena. Hengellinen elämäni muuttui täysin.

Olen kiitollinen siitä, että kuuntelin äitiäni. Olen kiitollinen siitä, että olen kiitollinen siitä, että kuuntelin perheeni kanssa. Olen kiitollinen siitä, että Herra vastasi rukoukseeni. Olen kiitollinen siitä, että Herra vastasi pohjoiseen perheeni kanssa. Minulla oli rohkeutta muuttaa muutoksia, jotka ovat auttaneet minua.

Täällä erämaassa tein muutoksia, jotka ovat auttaneet minua tulemaan sellaiseksi kuin olen tänään. Täällä sitouduin tarttumaan kiinni evankeliumiin, palvelemaan lähetystyössä, solmi- maan avioliiton temppelissä ja omistamaan elämäni Herralle. Täällä päätin, etten enää halua olla sellainen kuin Laman ja Lemuel.

Perheelleni ja minulle erämaa osoittautui luvatuksi maaksemme. ■

Kirjoittaja asuu Antofagastassa Chilessä.

USKO

TULEE ASKEL KERRALLAAN

"Ja nyt, älkää väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette suuren työn perustusta."

OL 64:33

Dear Merilee
 Well you have got the big birthday
 you, I guess when you get to
 already be past. I can't be
 16 years old. It seems like
 years ago when you used
 red cowboy hat + prairie
 only 3/5 or so, but
 stay sweet + pure
 one know that the cl
 you TF

ELDER GARY STEVE

actions speak louder
 + you do fit your name
 of Honor. HAPPY

Love ya
 Always

Two others
 Gary

KIRJE

rakastavalta veljeltä

Isoveljeltäni jäi väliin 16. syntymäpäiväni, koska hän palveli lähetystyössä. Silti neuvot, jotka hän minulle lähetti, olivat lahja, jota vaalisin ikuisesti.

Merilee S. B. Averett

kerrottuna Richard M. Romneylle

Kuusitoista! Mikä aika elämässä! "Kenenkään ei pitäisi joutua käymään tätä läpi yksin", ajattelin. Viisaat vanhempani olivat ystävällisiä ja antoivat aina minulle hyviä neuvoja. Isosiskoni oli juuri mennyt naimisiin ja muuttanut pois osavaltiota. Pikkuveljeni oli uppoutunut omiin 11-vuotiaan huoliinsa. Minulla oli hyviä ystäviä, ja tiesin, että johtohenkilöni kirkossa välittivät minusta vilpittömästi.

Mutta isoveljeni Gary oli uskottuni. Teini-ikäisenä ihailin häntä kaikessa. "Aina kun puhun hänen kanssaan, asioissa on enemmän järkeä", sanoin itselleni. "Kunpa hän voisi olla täällä juuri nyt."

Mutta hän ei ollut. Hän oli kaukana Japanissa palvelemassa kokoaikaisessa lähetystyössä.

Vaikka kaipasinkin Garya, minulla oli hauska syntymäpäivä. Äiti valmisti minulle perinteisen syntymäpäiväaamiaistemme, ja minä sain muutaman lahjan ennen kuin lähdin kouluun. Sinä iltana menin perheeni kanssa ulos pizzapöydälle ja päätimme aterian syntymäpäiväkahvilla. Annoin jopa itseni haaveilla seurustelusta, autolla ajamisesta ja muista jännittävistä asioista, joita tekisin 16-vuotiaana.

Paras lahja, minkä sinä päivänä sain, oli kuitenkin postissa tullut kirje. Gary ei ollut unohtanut super-tärkeää päivääni! Tämä tapahtui ennen sähköpostin aikaa, joten kirjeen matka Japanista Cache Valleyyn

Utahiin Yhdysvaltoihin kesti kauan. Minua hämmästytti, että hänen kirjeensä saapui juuri syntymäpäivänäni! Hän oli kirjoittanut sen käsin, joten tuntui enemmän siltä kuin veljeni olisi luonani, kun luin:

"Rakas Merilee,

sinulla on pian tärkeä syntymäpäivä, vai mitä? Voi olla, että kun saat tämän kirjeen, se on jo ollut. En saata

uskoa sitä – olet 16-vuotias. Siitä tuntuu kuluneen vain muutama vuosi, kun sinulla oli tapana [pitää päässäsi pientä punaista cowboyhattuasi].

Pysy suloisena ja puhtaana ja anna aina kaikkien tietää, että kirkko on sinulle hyvin tärkeä. Jos teet niin, et koskaan joudu tilanteeseen, jossa sinun on tehtävä päätös kaikkien ikätoveriesi painostaessa sinua. Esimerkki: Lukiossa jokainen tiesi, että minä en halunnut juoda enkä tupakoida, en ollenkaan, joten minua ei koskaan kutsuttu juhliin, missä sellaista tapahtui. Ystäväni tiesivät, etten tehnyt sellaista. – –

Jos annat ihmisten tietää tasovaatimuksistasi, niin vedät puoleesi niitä, joilla on samanlaiset tasovaatimukset. En tarkoita, että sinun pitää *kertoa* kaikille, mutta teot puhuvat äänekkäästi. Henkesi on todella suloinen, ja nimesi sopii sinulle mainiosti. Sinulla on hyvä huumorintaju. Iloista 'Sweet 16' -syntymäpäivää!" Viimeinen virke oli alleviivattu punaisella. Yksikään toinen syntymäpäivälahja ei olisi voinut olla parempi! Luin kirjeen yhä uudelleen, kunnes veljeni palasi kotiin Japanista ja saatoimme viimein puhua toisillemme kasvojen kautta.

Sen kirjeen saamisesta on kulunut vuosia, mutta minulla on se yhä. Sen jälkeen on muuttunut moni asia mutta ei rakkauteni veljeäni kohtaan. Nykyään tuen häntä paitsi veljenäni ja ystävänäni myös vanhin Gary E. Stevensonina kahdentoista apostolin koorumista. Neuvot, joita hän antaa Kristuksen erityisenä todistajana koko maailmalle, ovat lisävoimana elämässäni aivan kuten se kirje, jonka hän lähetti minulle 16. syntymäpäivänäni. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Mitä sinä löydät Mormonin kirjasta?

Vanhin Gary E. Stevenson
kahdentoista apostolin koorumista

Kun varaatte aikaa ja hiljaisen paikan lukea Mormonin kirjaa, näen teidän huomaavan vastauksia, tuntevan johdatusta ja saavan oman todistuksenne Mormonin kirjasta ja todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta.

Lukiessanne ja tutkiessanne tämän kallisarvoisen kirjan kohtia te kohtaatte rakkaan Vapahtajanne, Herran Jeesuksen Kristuksen, lähes joka sivulla. On arvioitu, että Hänen nimiään eri muodoissa käytetään keskimäärin kerran jokaista 1,7 jaetta kohden.¹ Jopa Kristus itse todisti sen totuudesta näinä myöhempinä aikoina sanoessaan: ”Niin totta kuin teidän Herranne ja teidän Jumalanne elää, se on tosi” (OL 17:6).

Olen kiitollinen kutsusta ja lupauksesta, jotka Herra on antanut profeetta Moronin kautta teille jokaiselle – ja jokaiselle, joka lukee Mormonin kirjan: ”Ja kun te nämä [Mormonin kirjan] saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, [Jeesuksen] Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla” (Moroni 10:4; ks. myös jakeet 3 ja 5).

Totuudet, jotka löydätte Mormonin kirjasta, kohottavat ja innoittavat teitä. Ne vahvistavat uskoanne, täyttävät sielunne valolla ja valmistavat teitä sellaiseen tulevaisuuteen, jota teillä tuskin on kykyä ymmärtää.

Tämän kirjan sivuilta löydätte Jumalan äärettömän rakkauden ja käsittämättömän armon. Kun pyritte noudattamaan kirjasta löytämiänne totuuksia, ilonne syvenee, ymmärryksenne lisääntyy ja vastaukset, joita etsitte moniin kuolevaisuuden tuomiin haasteisiin, avautuvat teille. Kun katsotte kirjaan, te katsotte Herraan. ■

Lokakuun 2016 yleiskonferenssipuheesta.

VIITE

1. Ks. Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon*, 1987, s. 16–18.

On **neljän pojan** isä.

Syntyi 6. elokuuta 1955
ja varttui **Cache
Valleyssa
Utahissa
Yhdysval-
loissa.**

Asui
Aasiassa
yli yhdeksän vuotta
elämästään.

Vanhin **GARY E. STEVENSON**

Solmi avioliiton
Lesä Jean Higleyn
kanssa huhtikuussa 1979 Idaho
Fallsin temppelissä Idahossa.

Suoritti
liiketaloustieteen
alemman korkeakoulututkin-
non Utahin osavaltiossa
yliopistossa.

Kävi usein nuorena
miehenä isänsä kanssa
seurakunnan **leskien**
luona ja palveli heitä.

Kutsuttiin apostoliksi
**lokakuussa
2015.**

Sanoo
vaimostaan,
että tämä on "elämäni
päivänpaiste".

Sanoi **kutsun**
kahdentoista
koorumiin
olleen "polvia heikottava
kokemus".

Kutsuttiin nuorena lähetyk-
saarnaajana palvelemaan
Fukuokan
lähetysskentällä
Japanissa.

Oli perustamassa
urheiluvälineitä valmistavaa
yhtiötä ja työskenteli sen
pääjohtajana ja operatiivisena
johtajana vuoteen 2008.

Oli 11-vuotias, kun hänen
isänsä pelasti
hänet hänen herätettyään
vahingossa nukkuvan
kalkkarokäärmeen.

Rakastaa
hiihtämistä,
lumilautailua ja retkeilyä.

Palveli **Nagoyan**
lähetysskentän
johtajana Japanissa vuosina
2004–2007.

NUORILLE AIKUISILLE

**PALASITKO
LÄHETYSTYÖSTÄ KOTIIN
ETUAJASSA?**

*Olipa syy mikä tahansa, voit
edelleen nauttia evankeliumin
siunauksista.*

42

NUORILLE

**SINÄ VOIT OLLA
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
TODISTA JA**

56

HENKILÖKOHTAINEN
ILMOITUS

**NOUDATA NEFIN
ESIMERKKIÄ**

58

LASTEN OPETTAMINEN

**MITÄ TARKOITTA A
SE, ETTÄ ON
KRISTITTY?**

Y12

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEE SUKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

Ystävä

Kuinka sinä olet
pioneeri?

Ks. s. Y7 ja Y10.

**Presidentti
Dallin H. Oaks**

ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Evankeliumista kertominen

Vapahtaja Jeesus Kristus käski opetuslapsiaan kertomaan evankeliumista jokaiselle maan päällä. Hän sanoi:

”Menkää kaikkialle maailmaan
ja julistakaa evankeliumi
kaikille luoduille” (Mark. 16:15).

Me tarvitsemme kirkon jokaisen jäsenen apua evankeliumin viemiseksi kaikkeen maailmaan.

Tässä on joitakin tapoja, joilla sinä voit auttaa:

1. **Rakasta** jokaista veljenäsi ja sisarenäsi, kuten Jeesus opetti.
2. **Pidä käskyt**, jotta voit olla hyvä esimerkki.
3. **Rukoile** tietääksesi, kuka on valmis oppimaan evankeliumia ja kuinka voit kertoa siitä hänelle.
4. **Auta muita** oppimaan lisää Jeesuksesta Kristuksesta.

Lähetystyö tarkoittaa sitä, että sinulla on rakkauden asenne ja että autat muita. Miten sitten muut ihmiset suhtautuvatkin, sinä olet menestyvä lähetysaarnaja, jos kerrot evankeliumista rakkaudella! ●

Mukailtu puheesta ”Palautetusta evankeliumista kertominen”, Liahona, marraskuu 2016, s. 57–60.

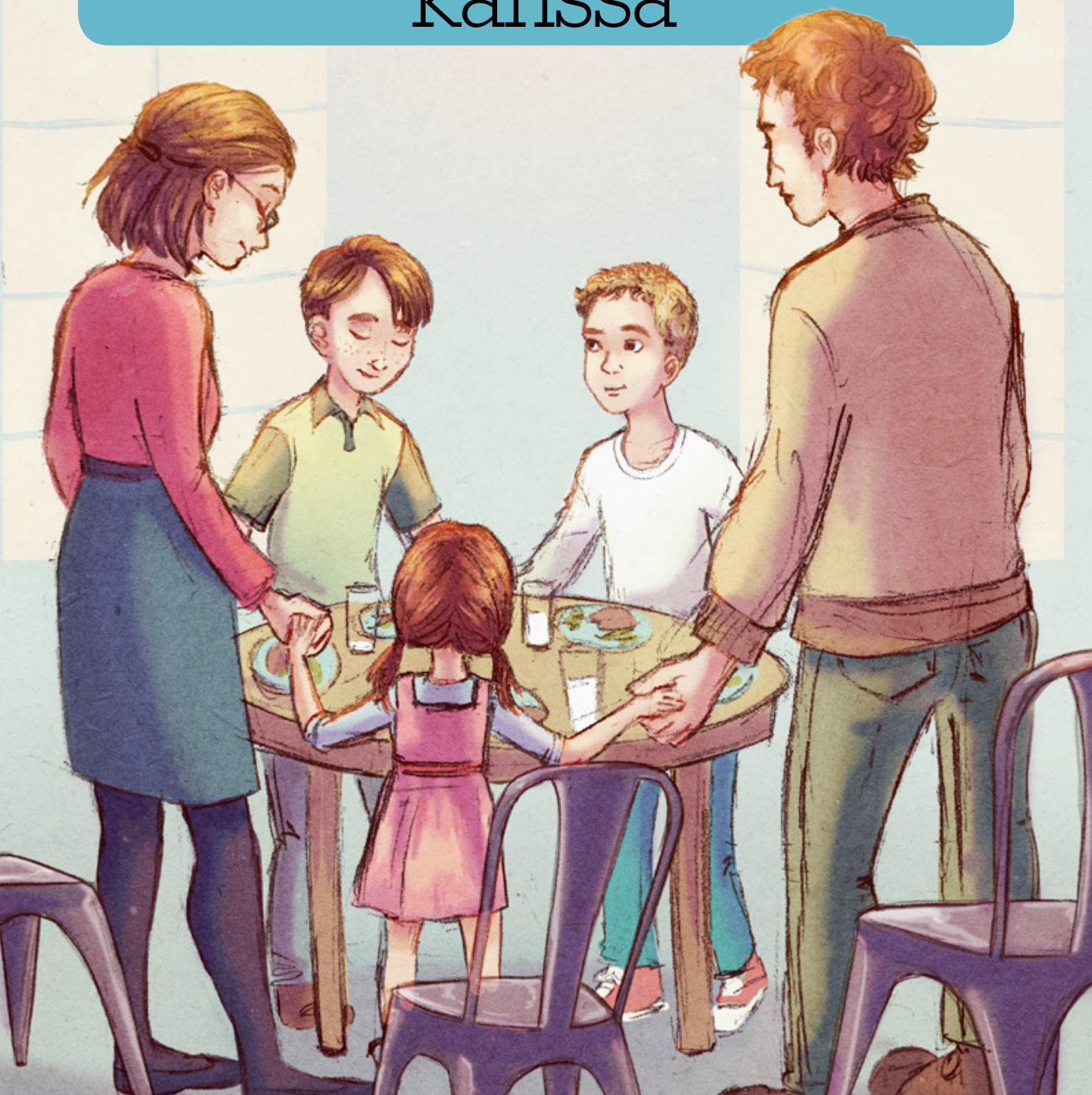

Osoita rakkautta

Kuinka voit osoittaa rakkauttasi tänään?
Yhdistä kukin kuva oikeaan numeroon presidentti
Oaksin sanomassa.

Rukoilin FILIPIN kanssa

Shirley Espada-Richey

(Perustuu tositahtumaan)

"Rukoile aina" (OL 19:38).

Josef oli ensimmäistä kertaa Filipin luona. Heillä oli ollut hauskaa heidän rakentaessaan pahvista avaruus-alusta. He olivat jopa värittäneet siihen hienoja lieskoja. Kun Filipin äiti kutsui heidät syömään, Josef meni Filipin perässä keittiöön.

"Minä siunaan", Filipin isä sanoi.

Mitä se tarkoittaa? Josef mietti. Hän katseli, kun Filip ja hänen perheensä koskettivat jokainen otsaansa, sitten rintaansa, sitten sen vasenta puolta ja sitten oikeaa. Josef ei ollut koskaan ennen nähnyt kenenkään tekevän niin.

Filip ojensi kätensä. Joseph katsoi ympärilleen ja näki, että muut Filipin perheestä pitivät toisiaan kädestä ja painoivat päänsä. *Aikovatko he rukoilla? Sitäkö "siunaaminen" tarkoittaa?* Josef mietti.

Josef ei halunnut loukata Filipin tunteita, joten hän tarttui Filipiä kädestä. Filipin isä otti Josefia toisesta kädestä ja alkoi sitten rukoilla.

"Siunaa meitä, oi Herra..."

Ennen kuin Filip ja hänen perheensä istuutuivat, he koskettivat otsaansa ja rintaansa kuten aiemmin.

Kun Josef meni kotiin, äiti kysyi hänen päivästä.

"Oliko sinulla hauskaa?" äiti kysyi.

"Oli", Josef sanoi hiljaa. Hänellä *oli* ollut hauskaa. Avaruusalus oli upea, ja hampurilaiset olivat olleet maukkaita. Mutta jokin vaivasi häntä.

Äiti katsoi häntä tarkemmin. "Sinä et kuulosta siltä. Onko jokin hätänä?"

"No kun..."

Josefilla oli tosi paljon kysymyksiä! Hän ei voinut olla ajattelematta sitä rukousta. Miksi se oli erilaista kuin se, miten hän ja hänen perheensä rukoilivat?

"Äiti", hän kysyi, "millä tavalla sinä rukoilit ennen kuin liityit kirkkoon?" Josef kertoi hänelle Filipin perheen rukouksesta.

"Kuulostaa siltä, että he ovat katolisia, aivan kuten minäkin olin", äiti sanoi. "He tekivät ristin merkin

käsillään. Näetkö, kuinka se näyttää ristiltä? Se on muistutus siitä, että Jeesus kuoli puolestamme."

Josef hymyili. "Filipkin siis uskoo Jeesukseen?"

"Niin", äiti sanoi. "Muistatko, mitä Filipin isä sanoi rukouksessa?"

Josefin piti mieltä siitä. "Hän kiitti Jumalaa lahjoista, joita Jumala antaa meille... ja hän puhui Kristuksesta!"

"Huomaatko?" äiti sanoi hymyillen. "Me emme ole kovin erilaisia. Olen iloinen, että sinä sait rukoilla

Filipin perheen kanssa."

Muutama päivä myöhemmin Filip tuli Josefin luo leikkimään. He olivat ulkona leikkimässä, kun isä huusi heidät syömään. Josefin vatsa kurisi, kun he juoksivat keittiöön.

"Minulla on kamala nälkä!" Josef sanoi.

"Niin minullakin", Filip sanoi.

Kaikki istuutuivat pöydän ääreen. Filip istui Josefin vieressä. Filip teki ristin merkin ja tavoitteli Josefin kättä.

"Me rukoilemme meidän kodissa näin", Josef sanoi.

"Me ristimme kädet, suljemme silmät, painamme pään ja rukoilemme."

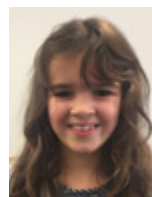
"Siinäkö kaikki?"

"Siinä kaikki."

"Helppoa", Filip sanoi.

Josef sulki hymyillen silmänsä. Hän oli iloinen siitä, että hän saattoi rukoilla ystävänsä kanssa. ●

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Minulla on koulussa ystäviä, jotka ovat katolisia ja muslimeja, ja me kaikki olemme parhaita ystäviä, koska sillä tavoin Jeesus haluaa meidän kohtelevan toisiamme.

Elizabeth A., 8, West Midlands, Englanti

Täynnä hyviä tekoja

Nämä kolme Uuden testamentin naista auttoivat ihmisiä. Lue, mitä he tekivät, ja yhdistä sitten heidät kuviin. Mitä sinä voit tehdä auttaaksesi jotakuta tänään?

Priscilla ja hänen miehensä olivat teltantekijöitä. Priscilla opetti evankeliumia aviomiehensä kanssa. Heidän kodissaan on saatettu pitää kirkon kokouksia. (Ks. Ap. t. 18:26.)

Lydia myi purppurakankaita. Hän tunsu Hengen ja päätti mennä kasteelle. Hän antoi opetuslapsille majapaikan kodistaan näiden matkustaessa. (Ks. Ap. t. 16:14–15.)

Tabita antoi rahaa köyhille ja ompeli vaatteita ja viittoja apua tarvitseville. Hänen kuoltuaan Pietari herätti hänet kuolleista. (Ks. Ap. t. 9:36, 39–40.) ●

Tämä sivu tukee sivua 108 julkaisussa *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi*.

Niin pioneeri olla saan!

Rohkeasti ♩ = 69-76

Sanat: Ruth Muir Gardner
Sävel: Vanja Y. Watkins

F

1. Ei kär - ry - jä työn - tää
(2. Vain) roh - ke - ut - ta

C7 **F**

tar - vis, Ei jät - tää ko - ti - aan, Ei
pal - jon Ja us - ko - a tar - vi - taan Ja

C7 **F7** **Gm**

kul - ke - a mai - hin kau - kai - siin. Sil - ti
työ - tä oi - ke - an puo - les - ta, Niin

C7 **1. F** **2. F**

pio - nee - ri ol - la saan! 2. Vain
pio - nee - ri ol - la saan!

Tervehdys Kambodžasta!

Hei, minä olen
Paolo. Ja tämä
on Margo.

Vierailemme
Kambodžassa. Opimme
tällaisia asioita!

Useimmat lapset
Kambodžassa menevät
kouluun ja kirkkoon
äidin tai isän kyydissä
moottoripyörällä.
Tai he saattavat
kulkea *tuk tukilla*
– moottoripyö-
rän vetämillä
kärryillä.

Kambodža on maa
Kaakkois-Aasiassa.
Täällä asuu noin
15 miljoonaa
ihmistä, joista noin
14 000 on kirkon
jäseniä.

Tässä on kambodžalainen
Mormonin kirja. Kam-
bodžassa puhutaan khme-
rin kieltä. Sen aakkosissa
on 74 kirjainta – enemmän
kuin missään toisissa aak-
kosissa maailmassa!

Nämä kirkon
jäsenet tervehtivät
toisiaan perinteisellä
kambodžalaisella
tavalla nimeltään
sampeah. Mitä
ylempänä kädet
ovat, sitä suurempaa
kunnioitusta osoittaa.

Viime vuonna presidentti Nelson ilmoitti, että Kambodžan ensimmäinen temppeli rakennetaan Phnom Penhiin, pääkaupunkiin! Temppeli auttaa perheitä, kuten tässä, tulemaan sinetöidyiksi yhteen ikuisesti.

Monet Alkeisyhdistyksen lapset Kambodžassa ovat ainoita kristittyjä koulussaan. Se johtuu siitä, että useimmat ihmiset Kambodžassa harjoittavat uskontoa nimeltä buddhalaisuus. Heidän uskontonsa opettaa heitä olemaan rehellisiä, rauhallisia ja viisaita. Tässä on Kambodžassa oleva kuuluisa buddhalainen muistomerkki, jota ihmiset kaikkialta maailmasta tulevat katsomaan.

Monissa kambodžalaisissa ruoissa käytetään *prahokia*, joka on hapan ja suolainen kalatahna. Nämä kirkon jäsenet tekivät ison kattilallisen soppaa, jonka he sitten yhdessä söivät vaarnakeskuksessa yleiskonferenssikokousten välillä.

Kiitos, että
tutustuit kanssamme
Kambodžaan! Nähdään
ensi kerralla!

Tutustu kambodžalaisiin ystäviimme!

Minusta tuntuu oikein hyvältä, kun tottelen Jumalaa.

Sineth B., 6, Kampong Thom, Kambodža

Kun olin osallistunut keskusteluihin lähetyssaarnaajien kanssa meillä kotona, minut kastettiin ja olin hyvin iloinen!

Sina B., 8, Kampong Thom, Kambodža

**Oletko sinä Kambodžasta?
Kirjoita meille! Meistä olisi
mukava kuulla sinusta.**

Mara, pioneeri

Jessica Larsen

(Perustuu tositapahtumaan)

Lokakuu 2018, Phnom Penh, Kambodža

Mara napitti hameensa ja katsoi peiliin. Tuntui has-sulta käyttää kirkkovaatteita lauantaina, mutta tämä oli erityinen lauantai. Oli yleiskonferenssi!

”Oletko innoissasi naisten kokouksesta?” Mak (äiti) kysyi. Hän kampasi Maran hiukset nopein, lempein vedoin. ”Minä haluan, että yrität kuunnella mahdollisimman paljon.”

”Kyllä! Minä toivon, että siellä kerrotaan pioneiritarinoita!” Mara piti niistä eniten.

”Ehkä kerrotaankin”, Mak sanoi. ”Tiesitkö, että isä on pioneeri?”

Mara oli ymmällään. Ei isä ollut ikinä vetänyt käsikärryjä.

”Kuinka hän on pioneeri?” Mara kysyi.

Mak nyökkäsi ikkunaa kohti, jokea kohti. ”Hän oli kalastamassa tuolla, kun hän tapasi lähetyssaarnaajat. Hän oli ensimmäinen perheessään, joka kastettiin”, Mak sanoi. ”Se tekee hänestä pioneerin! Lähdetään etsimään mummi.”

Yiay (mummi) odotti heitä eteisessä. Maran perhe ja isovanhemmat asuivat kaikki yhdessä. Yiay hoiti Maraa koulun jälkeen, kun Maran vanhemmat olivat työssä. Nyt Yiay seisoi mopedin vieressä. Se oli suuri skootteri, joka kuljetti heitä ympäri kaupunkia.

”Kirkko on ollut Kambodžassa vasta 25 vuotta”, Mak kertoi Maralle avatessaan oven ja työntäessään mopedin kadulle. ”Niinpä me kaikki olemme pioneereja. Myös sinä!”

”Kuinka minä olen pioneeri?” Mara mietti noustessaan mopedin selkään. Mak ajoi mopedia Yiayn istuessa takana ja Maran istuessa keskellä. Mara piteli tiukasti kiinni, kun he sukkuloivat ruuhkaisella kadulla.

Heidän ohittaessaan kahvilan heidän ylleen leijaili teen tuoksu. Melkein kaikki täällä joivat teetä. Mutta Mara ei juonut. Hän noudatti viisauden sanaa. Mara vir-nisti. Se oli yksi tapa, jolla hän oli pioneeri!

Kun mopedi kääntyi kulmasta, Mara näki *watin*, buddhalaistempelin. Punainen suippokärkinen katto kohosi muiden rakennusten yläpuolelle. Munkit, joilla oli kaljuksi ajeltu pää ja oranssi viitta, istuivat opiskelemaan pihalla.

Mara tiesi, että useimmat ihmiset Kambodžassa olivat buddhalaisia. He eivät uskoneet Jeesukseen Kristukseen. Mutta Mara uskoi. ”Se on toinen tapa, jolla minä olen pioneeri”, Mara ajatteli. Ja tänään hän saisi kuunnella profeettaa!

Kun mopedi kääntyi kirkon pysäköintipaikalle, Mara näki monien naisten saapuvan. Jotkut olivat kävelleet tai ajaneet mopedilla. Toiset saapuivat *tuk tukeilla*, pienillä moottoripyörän vetämällä kärryillä. Monet naisista olivat pukeutuneet mekkoihin tai yksinkertaiseen hameeseen, kuten Mara. Ja joillakuilla oli *sampot*, kaunis, värikkäästi koristellusta kankaasta tehty pitkä hame.

Mara, Mak ja Yiay istuutuivat kappeliin muiden naisten kanssa. Konferenssi oli itse asiassa pidetty kokonainen viikko aiemmin Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa. Mutta nyt ihmiset Kambodžassa pysyisivät seuraamaan lähetystä khmerin kielellä. Kotona Mara puhui sekä englantia että khmeriä, ja koulussa hän oppi vielä ranskaa. Mutta monet kambodžalaiset puhuivat vain khmeriä.

Ensimmäinen puhuja ei kertonut yhtään tarinaa pioneereista. Mutta sitten seuraava puhuja kertoi siitä, kuinka hän oli kävellyt jyrkkää polkua matkalla koulusta kotiin. Sitä kutsuttiin ”poikien reitiksi”, ja toisinaan hän otti kengät pois jalasta ja käveli paljasjaloin. Hän halusi tehdä vaikeita asioita, jotta hän voisi olla kuin pioneeri! Mara hymyili, kun hän ajatteli kaikkia niitä tapoja, joilla *hän itse* oli pioneeri.

Viimeinen puhuja oli profeetta. Hän näytti pitkältä. Mara kuunteli erityisen tarkkaan. ”Kehotan teitä lukemaan Mormonin kirjan tämän loppuvuoden aikana”, profeetta sanoi. ”Taivaat avautuvat teille. Herra siunaa teitä.”

Mara tiesi, ettei olisi helppoa lukea koko Mormonin kirjaa. Hän katsoi naisia ympärillään. He kaikki olivat päättäneet seurata Jeesusta Kristusta. He kaikki olivat tulleet tänä iltana kuuntelemaan profeettaa. Hän seuraisi profeettaa, aivan kuten he. Hän olisi pioneeri! ●

Kirjoittaja asuu Texasissa Yhdysvalloissa.

Lokakuun 2018 yleiskokouksessa presidentti Russell M. Nelson ilmoitti myös, että Kambodžaan rakennettaisiin temppeli!

Minä olen kristitty!

Marissa Widdison

kirkon lehdet

Kun minut kastettiin ja konfirmoitiin, minä otin Kristuksen nimen. Se tarkoittaa, että päätin seurata Häntä ja yrittää tehdä sitä, mikä on oikein.

Minä olen kristitty! Minä uskon, että Kristus on Jumalan ainosyntynen Poika – Rauhan Ruhtinas, Hyvä paimen, Elämän leipä, Pyhä.

Minä olen kristitty! Minä luen pyhiä kirjoituksia joka päivä oppien Hänen elämästään, Hänen ihmeistään, Hänen opetuksistaan, Hänen ikuisesta uhristaan.

Minä olen kristitty! Minä haluan maailman ihmisten tietävän, että Jeesus kuoli heidän vuokseen. Koska Hän antoi henkensä meidän edestämme, me kaikki elämme jälleen!

Minä olen kristitty! Kun synti tai maalliset huolet satuttavat sieluani, käänän sydämeni Jeesuksen puoleen ja tiedän, että Hän on apunani.

Minä olen kristitty! Minä käytän sitä,
mitä minulla on, auttaakseni ystäviäni,
jotka tarvitsevat apua.
Minä yritän tehdä sitä, mitä Kristus tekisi.
Minä seuraan Hänen esimerkkiään.

Minä olen kristitty! Minä annan anteeksi
kaikille, jotka tekevät väärin valintoja.
Minä pidän rauhasta ja ystävyydestä ja
autan ihmisiä tulemaan toimeen keskenään.

Minä olen kristitty!
Minä muistan Kristusta
sitä kuin Hän on pyytänyt
meitä tekemään:
minä nautin sakramentin
joka viikko ja lupaan olla
uskollinen.

Minä olen kristitty! Minä
rakastan Jeesusta Kristusta
koko sydämeistäni.
Se on totta!
Nyt on sinun vuorosi –
kerro, mitä kristittynä
oleminen tarkoittaa
sinulle! ●

Minä olen kristitty! Silloinkin kun olen
yksin, minä käyttäydyn nuhteettomasti.
Minä olen rehellinen, rohkea ja
hyveellinen. Minuun voi luottaa.

TIESITKÖ?

Nimeä "kristitty" käytettiin ensimmäisen kerran Uudessa testamentissa kuvaamaan Antiokian kaupungin ihmisiä, jotka seurasiivat Jeesusta. Voit lukea heistä kohdasta Ap. t. 11:26.

”Tuletko kastetilaisuuteeni?”

Rebecca Hogg ja
Eric B. Murdock

(Perustuu tositaapahtumaan)

”Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi. Näytä sinä uskovista hyvää esimerkkiä.” (Ks. 1. Tim. 4:12.)

Oliver ei malttanut odottaa, että viikko kului. Ensi viikolla olisi suuri päivä, jota hän oli odottanut nelivuotiaasta saakka. Hän menisi kasteelle.

Oliver oli niin innoissaan kasteestaan, että hän halusi huutaa sen katoilta, jotta koko Englanti kuulis! Hän ei malttanut odottaa, että voisi kertoa siitä ystävälleen Dylanille koulussa.

”En voi uskoa sitä. Kastepäiväni on *vihdoinkin* melkein käsillä”, Oliver sanoi. ”Siitä tulee loistava!”

”Minä luulin, että vain vauvoja kastetaan.” Dylan näytti hämmentyneeltä.

”Lasten täytyy olla vähintään kahdeksanvuotiaita, ennen kuin heidät kastetaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa”, Oliver sanoi. ”Se on minun kirkkoni.”

Oliver halusi huutaa sen katoilta, jotta koko Englanti kuulis!

”Jännää”, Dylan sanoi.

Äkkiä Oliver sai ajatuksen. ”Haluaisitko tulla kastetilaisuuteeni?”

”Totta kai”, Dylan vastasi. ”Mutta minun pitää kysyä ensin vanhemmiltani.”

”Selvä!”

Oliver oli innoissaan siitä, että Dylan saattaisi tulla hänen kastetilaisuuteensa. Siitä hän sai toisen idean. ”Minä en halua kastetilaisuuteeni vain *yhtä* ystävää. Minä haluan kutsua niin monta ihmistä kuin voin!” Oliver kii-ruhti kotiin ja kertoi äidille, että hänellä oli suunnitelma.

Kastettaan edeltävänä paastosunnuntaina Oliver pani suunnitelmansa toimeen. Hän lausui todistuksensa puhu-jakorokkeelta ja sanoi sitten: ”Minut kastetaan ensi lau-antaina ja haluan, että kaikki tulevat paikalle! Kutsuisitteko kastetilaisuuteeni kaikki tutunne, jotka eivät ole kirkon jäseniä tai jotka eivät käy kirkossa?” Hän tunsu itsensä lähetyssaarnaajaksi. Hän piti siitä tunteesta tosi paljon!

Seuraavalla viikolla Oliver kutsui ystäviä, sukulaisia ja opettajia kastetilaisuuteensa.

”Minulle merkitsisi paljon, jos voisitte tulla!” hän sanoi heille.

Kun lauantai lähestyi, Oliver alkoi miettiä, kuinka moni ihminen todella ilmaantuisi paikalle. Mitä jos he olivat kaikki liian kiireisiä tai eivät halunneet tulla?

Hän piti lyhyen rukouksen, että ainakin muutama hänen kutsumistaan ihmisistä tulisi. Sitten hän lakkasi kantamasta huolta siitä, keitä saattaisi tulla. Hän tiesi, että hän oli tehnyt hyvän asian jo pelkästään kutsumalla heidät. Sitä paitsi tärkeintä päivässä oli saada kaste.

Mennessään kirkkoon kastepäivänään Oliver saattoi tuskin uskoa silmiään. Monet hänen ystävistään olivat paikalla tukemassa häntä. Hän näki jopa muutamia ihmi-siä, joita hän ei tuntenut. Hän vilkutti, kun Dylan käveli sisään vanhempiensa kanssa.

Kun tuli kastamisen aika, Oliver astui lämpimään veteen. Hänen isänsä tarttui häntä kädestä, kuten he oli-vat harjoitelleet. Sitten isä sanoi lyhyen kasterukouksen ja laski Oliverin veteen. Ennen kuin Oliver huomasi, hän seiso i jälleen pystyssä – likomärkinä ja hymyillen. Hän tiesi seuraavansa Jeesuksen esimerkkiä.

Kun Oliver oli vaihtanut ylleen kuivat vaatteet, hänen isänsä ja muutamat muut miehet konfirmoivat hänet kir-kon jäseneksi ja antoivat hänelle erityisen siunauksen, jossa he kehottivat häntä ottamaan vastaan Pyhän Hengen. Jälkeenpäin Oliver kysyi, voisiko hän lausua todistuksensa.

”Kiitos teille oikein paljon siitä, että tulitte tukemaan minua erityisenä päivänäni. Se merkitsee minulle todella paljon”, Oliver sanoi. ”Minä olen kiitollinen kasteestani ja uskon, että tämä on Kristuksen kirkko maan päällä.”

Jälkeenpäin ihmiset tulivat onnittelemaan Oliveria.

”Kiitos, kun kutsuit minut!” Dylan sanoi. ”Minulla oli hyvä tunne sisälläni.”

”Kaikki ovat olleet niin ystävällisiä!” Dylanin äiti sanoi. ”Olemme tunteneet itsemme hyvin tervetulleiksi.”

Sinä iltana isä istahti Oliverin vuoteen jalkopäähän. ”Mikä hieno päivä!” isä sanoi.

Oliver nyökkäsi. ”Olen iloinen, että sain jakaa sen ystävieni kanssa.” ●

Kirjoittajat asuvat Kentissä Englannissa ja Utahissa Yhdysvalloissa.

Vanhin Christofferson vieraili Filippiineillä

Apostolit matkustavat eri puolilla maailmaa palvelemaan ihmisiä ja opettamaan heille Jeesuksesta Kristuksesta.

Vanhin D. Todd Christofferson ja sisar Kathy Christofferson vierailivat kirkon jäsenten luona Filippiineillä. Se on maa, joka muodostuu yli 7 000 saaresta. Ja siellä on yli 770 000 kirkon jäsentä!

Vanhin Christofferson sanoi, että jos vierailee Filippiineillä, palaa kotiin hymy kasvoillaan!

Monet kirkon jäsenet Filippiineiltä – etenkin nuoret naiset – palvelevat lähetystyössä. Vanhin Christofferson sanoi, että heidät tunnetaan siitä, että he oppivat hyvin kieliä.

Vanhin Christofferson opetti:

Olkaa ystävällisiä ja pitäkää huolta muista. Tätä kutsutaan palvelutyöksi. Eläkää evankeliumin mukaan – koko evankeliumin! Kertokaa evankeliumista muille.

”Juuri pienet asiat tekevät suuren vaikutuksen ihmisten ja perheiden elämässä.”

Etsi se!

Maria ja Daniel Filippiineiltä auttavat mielellään heidän *lola* (isoäitiään). Tänään he työnsivät häntä vuorotellen pyörätuolissa puistossa, samalla kun hän kertoi heille lähetyssaarnaajasta, joka kastoi hänet. Katso, löydätkö yhdeksän asiaa, joita Maria ja Daniel voisivat käyttää jonakin päivänä lähetystyössä.

laulukirja

solmio

pukukengät

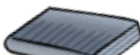
hammasharja

pyhät kirjoitukset

kynä

päiväkirja

kuppi

avokkaat

Näytä ja kerro

**Alžběta K., 7, Zlínin alue,
Tšekin tasavalta**

**Terezka J., 6, Zlínin alue,
Tšekin tasavalta**

Minulla on ystävä, jonka tapasin lomalla rannalla. Ystävyys on ihana lahja taivaalliselta Isältä.

Minä olen Jumalan lapsi. Hän rakastaa minua.
Nahomie K., 3, Kasai-Orientalin provinssi, Kongon demokraattinen tasavalta

Minä halaan mielelläni muita ihmisiä.
Ethan L., 6, Occitanie, Ranska

Katso, mitä teimme ystävyiden puutarhaan!

Abnahia ja Jatziel G., 5 ja 7, Puerto Rico

Minä haluan jakaa omastani kaikille.

Verlann N., 8, Tarlac, Filippiinit

Kun olin pieni, pelkasin vettä. Vaikka minulle sanottiin, ettei minun tarvinnut pelätä, pelkasin silti. Lähetys-saarnaajat kertoivat minulle, että Jeesus

Kristus meni kasteelle antaakseen esimerkin, ja minä tunsin pelkoni häviävän. Kun minut kastettiin, tunsin suurta iloa.

Sarah T., 11, Île de France, Ranska

**Vanhin
Taniela B. Wakolo**
seitsemänkymmenen
koorumiasta

"Teidän täytyy ottaa päällenne Kristuksen nimi, joka on minun nimeni" (3. Nefi 27:5).

Minä synnyin Fidžissä. Vanhempani eivät Molleet kirkon jäseniä, vaan he kävivät eräässä toisessa kirkossa.

Kun vartuin aikuiseksi, menin naimisiin vaimoni Anitan kanssa. Hän oli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Hän kutsui usein lähetyssaarnaajia meille tapaamaan minua.

Kerran sanoin heille, että he voisivat tulla päivälliselle seuraavina kolmena iltana. Sanoin, että heidän oli käytettävä vain Raamattua, kun he vastaisivat kysymyksiini. Heidän vastauksensa olivat täydellisiä. Kolmantena iltana he esittivät kysymyksen *minulle*.

"Jos sinulla olisi ruokakauppa, minkä nimen antaisit sille?"

"Minä antaisin sille nimen Wakolon

perheen ruokakauppa, koska se on minun kauppani", minä vastasin.

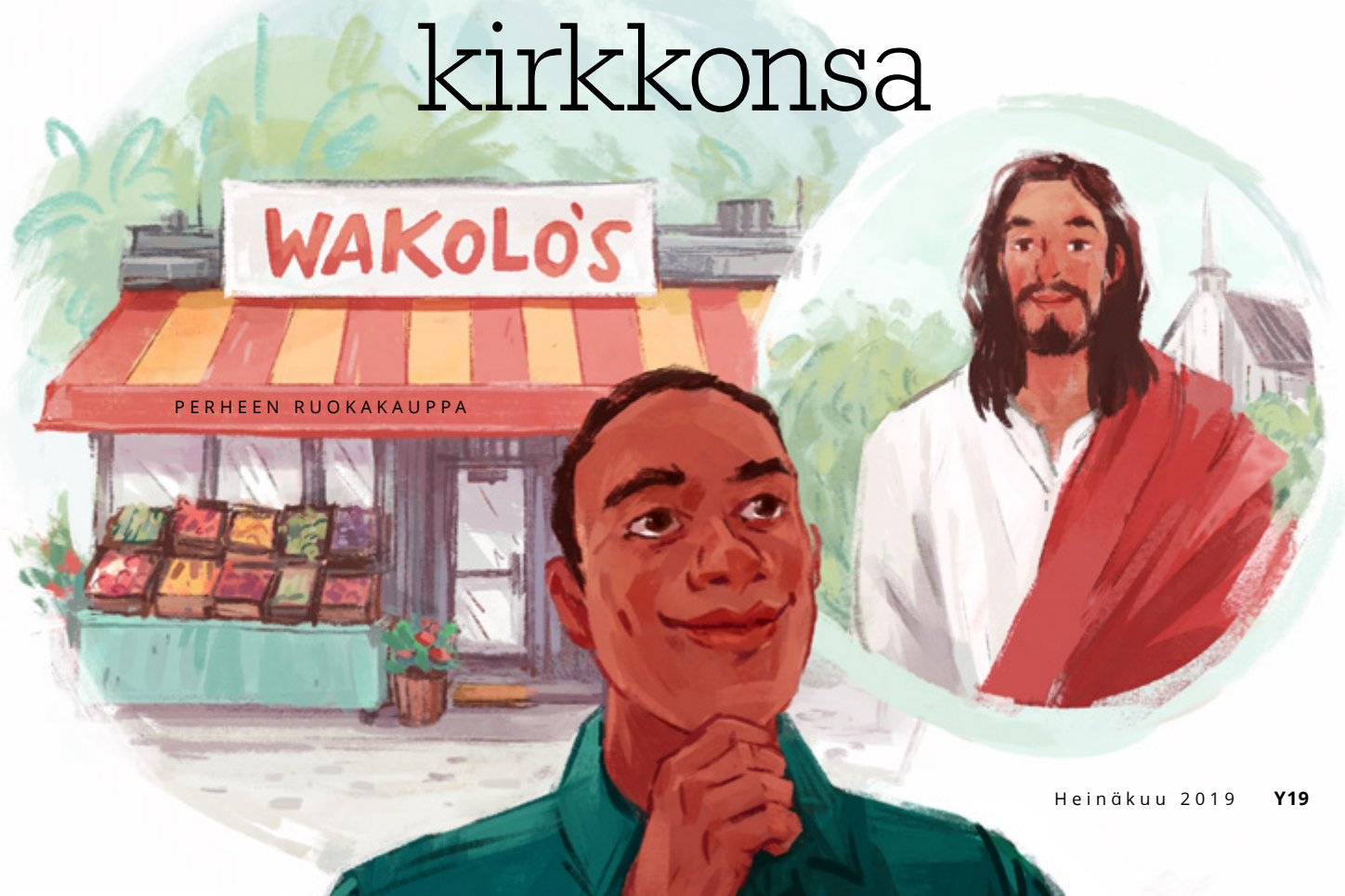
"Kenen mukaan kirkko pitäisi nimetä?" he kysyivät.

Se oli erinomainen kysymys. Ja minä tiesin vastauksen sydämessäni ja sielussani. Tosi kirkko nimettäisiin Jeesuksen mukaan, koska se on Hänen kirkkonsa. Ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on nimetty Hänen mukaansa!

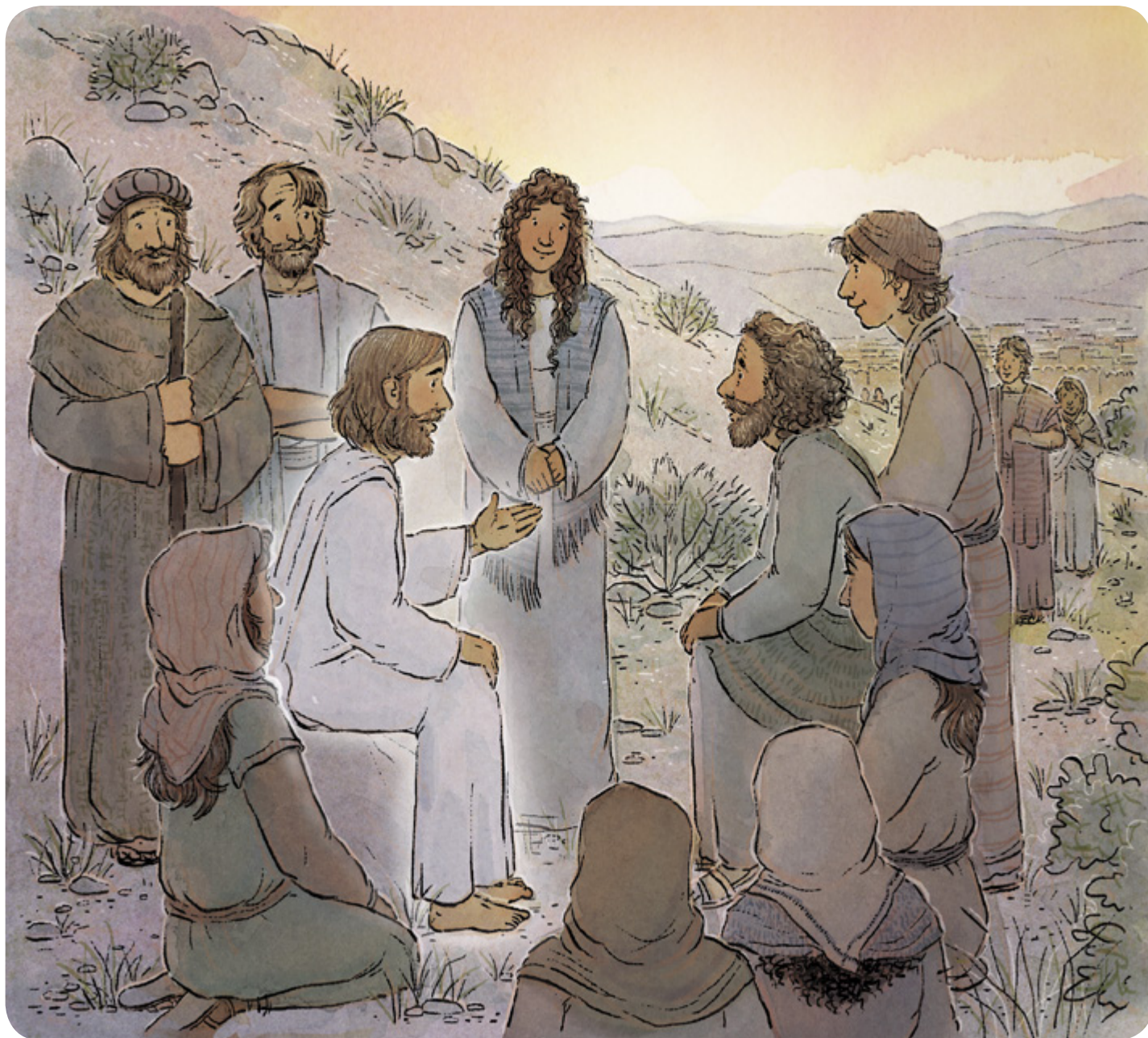
Minulla oli vain yksi lisäkysymys: "Milloin minut voidaan kastaa?" Viikkoa myöhemmin minut kastettiin.

Kun minut kastettiin, otin päälleni Jeesuksen Kristuksen nimen. Se tarkoittaa, että minusta tuli Hänen kirkkonsa jäsen ja minä lupasin seurata Häntä. Yritän parhaani mukaan elää joka päivä siten kuin Hän eli. Minä tiedän, että tämä on Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko. ●

Se on HÄNEN kirkkonsa

Jeesus käski kertoa evankeliumista

Kun Jeesus oli kuollut ja noussut kuolleista, Hän kävi opetuslastensa luona. Hän käski heidän opettaa kaikkia ihmisiä noudattamaan käskyjä ja menemään kasteelle.

Pietari oli nyt profeetta, joka johtaisi kirkkoa maan päällä. Jeesus lupasi, että Pyhä Henki olisi heidän kanssaan.

Opetettuaan opetuslapsiaan Jeesus palasi taivaaseen.

Opetuslapset alkoivat matkustaa ja opettaa ihmisiä eri maissa.

Minäkin voin auttaa evankeliumista kertomisessa. Minä voin olla hyvä ystävä ja puolustaa sitä, mikä on oikein! ●

Lue, mitä Jeesus opetti luvuissa Matteus 28 ja Apostolien teot 1.

Jeesus haluaa minun kertovan evankeliumista

Rakkaat vanhemmat

Jeesus käski opetuslapsiaan viemään evankeliumin "kaikkialle maailmaan" (Mark. 16:15). Tämän kuukauden lehti voi antaa perheellenne ideoita evankeliumista kertomisesta siellä, missä asutte. Jos jokainen, jolla on tämä lehti, kertoisi evankeliumista vain yhdelle toiselle perheelle, kuvitelkaa, kuinka moni muu ihminen oppisi Jeesuksesta! Tässä on joitakin kysymyksiä, joista voisitte puhua lukiessanne kunkin kertomuksen:

- Kenet perheemme voi kutsua Alkeisyhdistykseen, kastetilaisuuteen tai johonkin kirkon toimintaan?
- Mitä perheemme voi tässä kuussa tehdä kertoaksemme evankeliumista esimerkkimme avulla?
- Tietävätkö ystävämme ja naapurimme, että me olemme kristittyjä?

Merkittävä perheenä kaikki ne tilanteet, jolloin joku näissä kertomuksissa oleva kertoo evankeliumista. Tehkää sitten oman perheen lähetystyösuunnitelma. Ja kertokaa meille, kuinka se toteutuu!

Täytetään maailma hyvyydellä!

Ystävä

New Friend section
50 E. North Temple St.,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84150,
USA
liahona@ldschurch.org

Etsi piilossa oleva Liahona!

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Evankeliumista kertominen
- Y4** Rukoilin Filipin kanssa
- Y6** Täynnä hyviä tekoja
- Y7** Laulu: Niin pioneeri olla saan!
- Y8** Tervehdys Kambodžasta!
- Y10** Mara, pioneeri
- Y12** Minä olen kristitty!
- Y14** Tuletko kastetilaisuuteeni?
- Y16** Apostoleja eri puolilla maailmaa: Vanhin Christofferson vieraili Filippiineillä
- Y18** Näytä ja kerro
- Y19** Se on Hänen kirkkonsa
- Y20** Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Jeesus käski kertoa evankeliumista
- Y23** Värityssivu: Jeesus haluaa minun kertovan evankeliumista